

TIGHT BINDING BOOK

**TEXT FLY WITHIN
THE BOOK ONLY**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_202295

UNIVERSAL
LIBRARY

ನೇಮಿಚಂದ್ರ

ವಿರಚಿತ

ಲೀಲಾವತಿ ಪ್ರಬಂಧ

೯ ಮತ್ತು ೧೦ ನೆಯ ಅಶ್ವಾಸಗಳು.

ಸಂಪಾದಕರು:—ಕೆ. ಜಿ. ಕುಂದಣಗಾರರು.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಡಳಿ
ಧಾರವಾಡ.

ಮುದ್ರಕರು:
ಬಳವಂತ ನಾರಾಯಣ ಬಾಗಲವಾಡಿ
ಮೋಹನ ಮುದ್ರಣಾಲಯ,
ಧಾರವಾಡ.

ಪ್ರಕಾಶಕರು:
ಟಿ. ಡಿ. ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯ
ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂದಿರ,
ಧಾರವಾಡ

ಮುನ್ನುಡಿ

೧೯೩೬ನೆಯ ಮತ್ತು ೧೯೩೭ನೆಯ ವರ್ಷಗಳ ಬಿ. ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆಂದು ಓದುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಲೀಲಾವತಿ ಪ್ರಬಂಧದ ೯ನೆಯ ಮತ್ತು ೧೦ನೆಯ ಆಶ್ವಾಸಗಳು ನೇಮಕವಾಗಿವೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕೇಂದು ಈ ವಿರಡು ಆಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಅಚ್ಚು ಮಾಡಿಸುವುದು ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಮೇಲೆ ಪ್ರೊ. ಎ. ಎನ್. ಉಪಾಧ್ಯೇಯವರ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಪಂಡಿತ ನ್ಯಾಯತೀರ್ಥ ಕೆ. ಭುಜಬಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರನ್ನು ಆರಾಜ್ಯನ ಪುಸ್ತಕಾಲಯದೊಳಗಿನ ಎರಡು ಓಲೆಗರಿಯು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕಳುಹಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಅವರು ದಯವಿಟ್ಟು ಗರಿಷ್ಠ ಮತ್ತು ಗರಿಷ್ಠ ನಂಬರುಗಳುಳ್ಳ ಎರಡು ಓಲೆಗರಿಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿದರು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಶುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಎರಡನೆಯದು ಶುದ್ಧ ಪ್ರತಿಯು. ಇವೆರಡರ ಆಧಾರದಿಂದ ಅಚ್ಚಿನ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡೆನು. ಧಾರವಾಡದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂದಿರದವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೇಂದು ಅಚ್ಚು ಮಾಡಿಸಿದರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಪಂಡಿತ ಕೆ. ಭುಜಬಲಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರಿಗೂ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂದಿರದವರಿಗೂ ನನ್ನ ನಮ್ರ ವಂದನೆಗಳು. ಪೂರ್ಣವಿದ್ದುವು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ನೆರವಾದ ಪಂಡಿತ ಮ. ಪ್ರ. ಪೂಜಾರ ಅವರನ್ನೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮ ಬೆಟಗೇರಿಯವರನ್ನೂ ಅಭಿನಂದಿಸದಿರಲಾರೆನು.

ಕೆ. ಜಿ. ಕುಂದಣಗಾರ

ಲೀಲಾವತಿ ಪ್ರಬಂಧ

|| ನವಮಾಶ್ವಾಸಂ ||

ಶ್ರೀಪರನಾಜಿನನಿಲಯದೊ |

ಳಾವೊತ್ತುಂ ತಳರದಾ ಮುನೀಶ್ವರ ಪದರಾ ||

ಜೀವಮನೋಲಗಿಸುತ್ತಂ |

ಭಾವಕನಿಕರಂ ಕೃತಾರ್ಥನಿರೆ ಕೆಲವಿಸಂ

||೧||

ನೀಳಲ ಕಂಪನೊಟ್ಟಿ ನಳಿಸಂಗಳನಳ್ಳಿಸಿ ಬೆಳ್ಳುಗಿಲ್ಲಳಂ |

ತೂಳಮನೆತ್ತುವಂತೆಱಿದು ಸೋಗೆಯ ಪೀಲಿಯ ಬೆಲನೆತ್ತಿ ಹಂ ||

ಸಾಳಿಯ ತುವುಟಿಂ ತುಱಿದು ಪಶ್ಚಿಮದಿಂ ಬಡವಾಗಿ ಬರ್ಪ ಮೆ |

ಲಾಳೆಯನೊತ್ತಿ ತೀಡಿದುದು ಮೂಡಣಗಾಳಿ ಹಿಮಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ||೨||

ಇಂದಾರಂ ಕುಳಿದ್ವಪ್ಪದಿಂದು ಪಗಲುಂ ಮೆಯ್ಯೋಡಿತಿಂದೊಳ್ಳಿಸಿಲ್ |

ನಾಂದಂತಿದ್ವಪ್ಪದಿಂದು ಪಾಲಬಸಿಱಿಂ ಬಂದಂತಿರಿಂದಿಂತು ನೀರ್ ||

ಪೊಂದಿತ್ತಿಂದಱಿ ಚಾವಮಾಯ್ತು ಮುಗಿದಿತ್ತಿಲ್ಲತ್ವಂ ಪಂಕಜಂ |

ಕುಂದಿತ್ತಿಂದೆಲೆ ಪೊಕ್ಕುದಕ್ಕುಮಿಳೆಯೊಳ್ ಹೇಮಂತಮೇಮಂತಣಂ ||೩||

ಕರಿಣೀಪೇಚಕಮಂ ತುಡುಂಕದೆ ವನೇಭಂ ಕಾಮುಕರ್ ಕಾಮಿನೀ |

ಪರಿರಂಭಸ್ಪೃಹರಾಸೆಗೆಯ್ಯರೆ ರತವ್ಯಾಪಾರಮಂ ಪುಲ್ಲೆಯಂ ||

ಹರಿಣಂಗಳ್ ನಡೆನೋಡಲೊಲ್ಲವೆ ಹಿಮವ್ಯಾಪಾರದಿಂ ಬಿಲ್ಲೆ ಕೆ |

ಯ್ದರಲೇನಾಱಿನೊ ಪೂವಿನಂಬು ತನಗಿಲ್ಲಾಗಿದ್ದನೋ ಮನ್ಮಥಂ ||೪||

|| ರಥೋದ್ಧತೆ ||

ಒಂದೆ ತುಂದಮಲರ್ಧತ್ತುಗಾಳೆಗೊ |

ಲೊಂದಿತೊಂದೆ ಗುಣಮಧ್ವಗವ್ರಜ ||

ಕೊಂದೆ ಮಗ್ಗುಲಮರ್ಧತ್ತು ಪೂರ್ತಡ |

ದೊಂದೆ ಬೆಳ್ಳಿ ಬೆಳಗಿತ್ತು ಮಾಗಿಯೊಳ್

||೫||

|| ಮಾಲಿನಿ ||

ಮುಗಿಯೆ ಕರದ ಕಂಜಂ ವಾಜಿಗಳ್ ಸುರ್ಕೆ ಸೂತಂ |
ಸುಗಿದು ಪೆರಿವನಾದಂತೈಕಿಲಿಂ ಪರ್ನರಂಗಳ್ |
ತೆಗೆಯೆ ರಥದ ಕೀಲಂ ಕಿತ್ತು ಪೊತ್ತಿಕ್ಕೈ ಕಣ್ಣೊಳ್ |
ವುಗೆ ಪೂಗೆ ರವಿ ಸಾತ೯ಂದೂದುವಂ ಪೋಪ ಕಿಚ್ಚಂ ||೨||

ತುಹಿಸಂ ತಾಗುಗುಮಂಭೋ |
ರುಹಮಂ ಕರಗತಮನೆಂದು ಕೊಂಡಾಡುವವೋ ||
ಲಹಿಮಕರಂ ಪೊಡೆಯಿಸುವಂ |
ದಹನಾಶಿಗೆ ರಥಮಸರುಣನಾ ದಿನಮುಖದೊಳ್ ||೨||

ಮಾಸಪಿಮೆನೆ ಪಾರದದಿಂ |
ಪೂಸಿದವೋಲ್ ಪೊನ್ನಮುಕುರವಂ ಹಿಮಲಿಪ್ಪಂ ||
ನೇಸಪಿ ಬಿಂಬಂ ತಿಂಗಳ |
ಕೂಸಿನವೋಲ್ ಕೋಡುತಿರ್ದುದಂದಿನ ದಿನದೊಳ್ ||೩||

ಚಳಿಗಳ್ಳಿ ಕಪ್ಪಿಯು ಪೊಸಕಂ |
ಬಳಿಯಂ ಮುಸುಕಿದವೊಲಗ್ನಿಯು ಪಗತತಾರ್ಣಾ ||
ನಳರಾಶಿಯೆಸೆದುವಂತ |
ಜ್ವಳದುಲ್ಮುಕವೊಟ್ಟಿ ಪೋಗೆ ಪಥಿಕರ್ ಪಥದೊಳ್ ||೪||

ಬಿಸಿಲೆಂದು ಸಾರ್ದು ಕೊಂಬಿನ |
ಕಿಸಲಯಮಂ ಕೊಂಚೆ ನಲುಗೆ ಸುರಿವೆಲೆಯ ಹಿಮ ||
ಪ್ರಸರದೊಳೆ ನಾಂದುದೇಂ ಲಂ |
ಘಸಲಾರ್ತದೆ ಕೋಡನೋಡಿ ತುಹಿನಾಗಮದೊಳ್ ||೫||

ಕೊಂಕೊಳಲೆಗಳಡಿಯಿಟ್ಟು ಕು |
ಉಂಕಿದ ನಲುಗೆರೆಯ ಮಾನುಮಂ ಮಿಡಿಚೆಯುಮಂ ||
ಸಂಕಮೆನೆಕಾಯ್ತು ಕೊಳ್ಳೆ |
ಳ್ಳಂಕಿಗಳಂ ಪೊತ್ತುವದಲಿ ತಟರುಹತತಿಗಳ್ (?) ||೬||

ಕೊಂಕೊಳಲೆ ಕೊಳಲೆ ನಡೆಯಲೊ |
 ಡಂ ಕೆಸಲೊನಿಸುಲಿಯೆ ಸುಲಿಯೆ ನೀಮುಲಿಯಿಗಿದ ವಾ ||
 ನಂ ಕಳಲೆ ಕಳಲೆ ಚಂಚುವು |
 ಟಂ ಕಡುಕಿದ ಜಗುಳೆ ಜಗುಳೆ ಸಾದತ್ತು ಬಕಂ ||೧೨||

ತಡಿವಿಡಿದು ನಡೆದು ಮೆಲ್ಲಗೆ |
 ತಡಾಗಜಳದೊಳಗೆ ಪೊಳೆವ ನಿಜಚಂಚುಗಳಂ ||
 ಮಿಡುಕುವ ವಾನೈತ್ತೊಡರಿಸಿ |
 ತುಡುಕಿದುವಡಿಗಡಿಗೆ ಬಾಳಬಗಸಂತತಿಗಳ್ ||೧೩||

ಕೊಳಗಳೊಳಗಿಂದೆ ಪೊಲಮು |
 ಟ್ವೆಳವಿಸಿಲಂ ಕಾಯುತಿರ್ದುವಾವೆಗಳೆಳೆವೊನ್ ||
 ಪೊಳೆದೊಡಮೊಳವುಗದಿರ್ದುವು |
 ಜಳಾಶಯವ್ರಾಂತದೊಳ್ ಬಕೋಟಕುಟುಂಬಂ ||೧೪||

ಖಂಡಿಸೆ ಬಿಸಕಳಿಕೆಗಳಂ |
 ತುಂಡಂ ಕುತ್ತಿಲಿಯೆ ಬಿದಿರ್ದು ಬಳ್ಳಿಸಿ ತಲೆಯಂ ||
 ಕೊಂಡೊಡಿ ತೊಡೆದುಕೊಂಡುವು |
 ಮಂಡಳಿಸಿದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕಳಹಂಸಂಗಳ್ ||೧೫||

ಮಲಿದುಂಬಿಗಳಂಬುರುಹದ |
 ನಲಿಗಂಪಿಂ ಬಳೆದುಮವಲಿ ಸಿರಿ ತೊಲಗಲೊಡಂ ||
 ಮಲಿದೆಲಿಗಿ ನೋಡದುತ್ಪಲ |
 ಕೆಲಿಗಿದುವು ವಿಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಗುಣಮಲಿಸುವುದೇ ||೧೬||

ನೆನೆಯಲೊಡಮೆತ್ತಿ ಮನದೊಳ್ |
 ತನಿಗಿರ್ಚಂ ಹಿಮಮನೋಡಿಸುವ ನವಯುವಾ ||
 ಸ್ತನಭರಮಂ ತೆಗೆದಪ್ಪಿದ |
 ಮನುಜರದೇನಲಿವುದಂದೆ ಮಾಗೆಯ ಮೂಗಂ ||೧೭||

ನಡುಗುತ್ತಂ ನೆನೆದಂತೆ ವಲ್ಲಭೆಯರಂ ತಲಿಕ್ಕೈಸುವರ್ ತಾಮೆ ತ |
 ನ್ನೊಡಲಂ ಮೆಯ್ಯವಿರುಚೆ ತಮ್ಮಧರಮಂ ತಾವಿರಾಲ್ಪಿ ದಂತಾಗ್ರದಿಂ ||
 ಪಿಡಿಸರ್ ಪಾಂಥರೆನಲ್ಕಿ ತಲಿಕ್ಕಿ ತರುಣೀ ಸೋಷ್ಣಸ್ತನದ್ವಂದ್ಯಮಂ |
 ಬಿಡಲೇನಾರ್ಪರೆ ಪುಣ್ಯವಂತರಲಿಪರ್ ತಾಮಂತೆ ಹೇಮಂತದೊಳ್ ||೧೮||

ನಂದುವ ಪುಲ್ಲ ಕಿಚ್ಚಿನೊಳೆ ಕಪ್ಪಡಮಂ ಪರಿದಿಕ್ಕಿ ಪಾಂಥನುಃ |
 ಪಂದಿರದೊದೆ ಪೂಣೈಪೊಗೆ ಕಣ್ಣೊಳಗಂ ಪುಗೆ ಬಾಷ್ಪಬಿಂದು ಬೀ ||
 ಲ್ಲಿಂದು ತದಗ್ನಿಯಂ ನದಿಪಿಡತ್ತಕಟಾತನ ಬೆನ್ನ ಕಪ್ಪಡಂ |
 ಬೆಂದುದು ಬಂದುದಾಗಳೆ ಹಿಮಾನಿಳನಿಂತುಟು ಪಾಂಥರುಬ್ಬಸಂ ||೧೯||

ಪೊಸಪುಲ್ಲೊಳ್ ಕಿಚ್ಚನಿಟ್ಟೊದಿಮೊಡುರಿದುರಿ ಕೂರ್ಚಾಗ್ರಮಂ
 ಪತ್ತೆ ಕೆಯ್ಯಂ |
 ಪೊಸೆದುಂ ವಸ್ತ್ರಾಗ್ರದಿಂ ಮೋದಿಯುಮುಗುಳ್ಳಲಿಪೆಯಿಂ ನಾಂದಿಯುಂ
 ಮೊಕ್ಕಳಂ ನಂ ||
 ದಿಸಲೆಂತುಂ ಪಾಂಥನಂದಾಲಿದೆ ನಡುಮಡುವಂ ಪೋಗಿ ಬಿದ್ಯೈಕಿಲಿಂ ಕಂ
 ಪಿಸುತಿರ್ದಂ ಪುಲ್ಲ ಕಿಚ್ಚುಂ ಪೊಲೆಯನ ಕೆಳೆಯುಂ ಮಾಡದಾವಂಗೆ
 ಕೇಡಂ ||೨೦||

ತಳಿರೊಳ್ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಕೂಸಂ ಶಬರಿ ತೆಗೆದು ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಮಾಗಿದೊಡಂ ಕ |
 ಣ್ಣಳ ನೀರಂ ತೀವಿ ಬೇಗಂ ತೊಡೆದು ಹಿಮಕಣಾಣೀಕಮಂ ತೇಂಕುದಾಣಂ |
 ಗಳನಂಟಂಟಿಲ್ಲಿಯುಂ ಕಾಣದೆ ಹರಣಮನತ್ಯುಷ್ಣದಿಂ ಸುಯ್ಯೆ ಸುಯ್ಯಿಂ |
 ದೆಳಗೂಸೆಟ್ಟಿತ್ತು ಕಾವ್ಯಾವೆನೆ ತೊಲಿಪಿದ ಕುಚಾಗ್ರಂಗಳಂ-
 ನೀಡುತಿರ್ದಳ್ ||೨೧||

ಜಡನೆಂದಜನಂ ನುಡಿವರ |
 ನುಡಿಗಕ್ಕೆ ಶುಭೋದಯಂ ಸ್ವಜನಕಾಂಬುಜಮಂ ||
 ಕಿಡಿಸುವ ಶಿಶಿರಾಗಮಮಂ |
 ಪಡೆದಪನ್ನಿವು ಎವೇಕವಿಕಳತೆಯೊಳವೆ

ಕಮಳಿನಿಯ ಸಿರಿಯಿನಿನನ ।
 ಸ್ತಮಿಸಲೊಡಂ ಕವರೆ ಶಿಶಿರರಾಜಂ ಪಿರಿದುಂ ॥
 ತಮಗುತ್ಸವಮಾದಂತಿರೆ ।
 ಕುಮುದಂಗಳ್ ಪಲಿಚನಲರ್ದುವಬ್ಬದ ಕೆಲದೊಳ್ ॥೨೩॥

ಗಿರಿಗಳ್ ಜಂಗಮವಪುಗಳ್ ।
 ಸಿರದೊಳ್ ಸಸಿದರಲೆಯಂತೆ ಮುಸುಲಿದ ಮಂಜಿಂ ॥
 ನರೆಯಂ ಪೊತ್ತಪೊಲಿದುವು ।
 ನಿರವಸ್ಥಿತದಶನಘನಗುಹಾಮುಖತತಿಗಳ್ ॥೨೪॥

ಕೃತಶೀಘ್ರಸ್ನಾನಮುನ್ನರ್ತನ ವಿಕೃತಕರಾಕೃಷ್ಟವಸ್ತ್ರಾಂತರಂ ವಿ ।
 ಸ್ತೃತದರ್ಭಂ ಗದ್ಗದೋಚ್ಚಾರಿತಜಪಮುಪಸಂಜಾತರೋಮಾಂಚ-
 ಮಾಕುಂ ॥
 ಚಿತಗಾತ್ರಂ ವಹ್ನಿಸಂದೀಪನಪಟು ಪಟುರಕ್ತೇಕ್ಷಣಂ ನೀರತೀರ ।
 ಸ್ಥಿತಮಿದರ್ಶಂತು ಮೈಭಾತಿಕವಿಧಿವಹಿತಾಮೋಘಮಾಘಂ
 ದ್ವಿಜೌಘಂ ॥೨೫॥

ಸರಸೀ ತೀರಂಗಳೊಳ್ ಬೆಳ್ಳಿಱಿಗಳ ತಡಿಯೊಳ್ ಸಿಂಧುಕೂಲಂ-
 ಗಳೊಳ್ ಶೀ ।
 ಕರಮುಂ ನೀಹಾರಮುಂ ಮುತ್ತಿನ ಮಿಱುಗನಣಂ ಮೆತ್ತಿದಂತೊಪ್ಪೆ
 ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ॥
 ಪರಮಾತ್ಮಧ್ಯಾನವಹ್ನಿಜ್ವಳಿತರಚಳಿತರ್ ಜೈಸಯೋಗೀಶ್ವರರ್ ಭಾ ।
 ಸ್ತುರಪಾತೋತ್ಥಾನವೇಳಾವಿಹಿತನಿಯಮದಿಂದಂದು ಕೆಯ್ಯಕ್ಕಿ
 ನಿಂದರ್ ॥೨೬॥

ಸರಸೀವಾರ್ಬಿಂದುವಂ ಪೊತ್ತಡಕಿಗಡಣದಿಂ ಗಾಳಿಗಳ್ ಪಾಯ್ಪು
 ಪೊಯ್ಯು ।
 ತ್ತಿಂ ನೀಹಾರಾಂಬುವಲ್ಲಲ್ಲಗುತಿರೆ ಪುಳಕಸ್ಪಂದಶೂನ್ಯಂಗಳಪ್ಪ ।

ಸ್ಫುರಿತಂಗಳ್ ಬೆಳ್ಳವಾಸಂಗಳೊಳಚಳಶಿಳಾಸ್ತಂಭಸಂಘಾತಮೆಂಬಂ ।

ತಿರೆ ಕೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿದ್ ಯೋಗೀಶ್ವರವರವಪುಗಳ್ ಕಾವುವಕ್ಕೆಮ್ಮು-

ನೆಂದುಂ || ೨೭ ||

ಅಂತು ಬಂದ ಹೇಮಂತ ಶಿಶಿರಂಗಳಿಂ ಯಶೋಮರುನ್ನದಿಯ ಹಿಮ
ವಂತನೆಂತಾನುಮಂತಜ್ವಳದನಂಗದಹನನತಿಕ್ರಮಿಸಿ ಮಿಸುಗುವಿಂದ್ರ
ಕೂಟ ಜಿನಾಲಯದಿಂ ತಳದುರ್ ದೇವಗಿರಿಗೆ ಬಂದು ಜಿನಬಿಂಬಕದಂಬಕಮಂ
ವಂದಿಸಿ,

|| ಅರೈ ಸಂಸ್ಕೃತ ||

ವಿತರತು ಧೃತಿಮನವರತಂ ವಿತತಶುಭಸ್ಸುರಮಹೀಧರೋ

ಮಹ್ಯಂ ||

ಧೃತಜಿನಬಿಂಬಕದುಂಬ ಸತಾಮಿವಾತ್ಯುಜ್ಜ್ವಲಶ್ಚೇತಃ ||

ಎಂದು ದೇವಗಿರಿಯಂ ಸ್ತುತಿಸಿ ಬಲದೊಳಿಕ್ಕಿ ಪೋಪಂಗಾಗಿರಿಯ
ಲತೆಯ ಕುಡಿಗಳಡ್ಡಂಬಾಯ್ಲಿಗಿರಿಯ ತರುಶಾಖೆಗಳನಡುವರ್ವಿ ಗಿರಿಯ
ನಿರ್ಜರಜಲಶೀಕರನಿಕರಂಗಳಾಗಿರಿಯ ಸೂರ್ಯಮಣಿಶಿಖಿಕಣಂಗಳಂ ನದಿ
ಪುವಾಗಿರಿಯ ಮಣಿಮುರೀಚಿಗಳಾಗಿಗುಹೆಯ ತಿಮಿರಂಗಳನಳಿಸು-
ವುದೀ ಗಿರಿಯ ಮುಗಿಲ್ಲಾಗಿರಿಯ ನವಿಲ್ಲಳಾಡುವುವೆಸಿ,

ತೋಳಗಿದುದಂಬರಕ್ಕೊಗೆದು ಪಚ್ಚೆಯ ಕಾಂತಿ ಪಸುರ್ತ ಪಲ್ಲವಾ ।

ವಳಿಯೆನೆ ಪಜ್ರಕಾಂತಿ ನನೆಯುರ್ಬೆನೆ ಮೌಕ್ತಿಕಕಾಂತಿ ಪುಷ್ಪಸಂ ||

ಕುಳಮೆನೆ ನೀಳಕಾಂತಿ ಮರಿದುಂಬಿಯ ಪಿಂಡೆನೆ ಶೋಣಕಾಂತಿ ಕೆಂ |

ದಳಿರೆನೆ ನಾಕದಿಂದಿಲಿವ ನಂದನದಂತೆ ಮಯೂಖನಿರ್ಘರಂ || ೨೮ ||

ಆ ಮಯೂಖನಿರ್ಘರಮೆಂಬ ರತ್ನಶೈಲಮಂ ಶಿಲಾಮಣಿಶೈಲನಾ
ದೇವಶೈಲಮಹೀಪಾಲನ ಮಾಣಿಕದ ಮಲಗೆಂದೇ ಬಗೆಯುತ್ತಮೆ
ಯ್ದವರೆ;

ಜ್ವಳದರ್ಕಗ್ರಾವಮಂ ತಿಗ್ಮಕರನಮಳಮಾಣಿಕ್ಯಸಂತಾನಮಂ ನಿ ।

ರ್ಮಳಜಾತಿಜ್ಯೋತಿತೌಘಂ ಮೃಗವೊಲಿಗಿದ ಚಂದ್ರಾಶ್ಮಮಂ

ಚಂದ್ರಬಿಂಬಂ ||

ಪೊಳೆಯುತ್ತುಂ ಪೋಲಿ ನೀಳಾಚಳಮನಡಕಿಲಿಟ್ಟಂತೆ ತೋರ್ಕುಂ
ತದುಚ್ಚಾ |
ಚಳಚೂಡಾಚಕ್ರದೊಳ್ ಚುಂಬಿತ ಜಲಧರದಿವ್ಯಾಸಗವ್ಯೋಮ-
ಮೆಂದುಂ || ೨೯ ||

ನೀಳದ ಸರಿಗೆತ್ತಿಹಿಗಿದ |
ಬಾಳಮಯೂರಿಗಳನೆತ್ತಿ ನೆಗೆವುವು ನಗದೊಳ್ ||
ಗಾಳಿ ಕೊಳೆ ತಳವರ್ ಜಳಧರ |
ಜಾಳಂ ಕೆಳೆತನಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಾಡುವವೋಲ್ || ೩೦ ||

ಮುತ್ತುವ ಮುಗಿಲಿಂದುಗುವೆಳ |
ಮುತ್ತುಂ ಕಿಸುಗಲ್ಲುಮಲ್ಲಿ ಬನಗಲ್ಪಿಲೆಪ ||
ಬುಟ್ಟಿರೆ ಖಚರರ್ ಬೆಳಗಿನ |
ಬುತ್ತುಗಳಂ ತಳಿದ ತೆಲಿದೆ ತೊಳಗಿದುವದಲಿತಿಳ | || ೩೧ ||

ಸೋಗೆಯ ಸೋಕಕ್ಕೆಂದುಂ |
ಪೋಗದ ಬಹುರತ್ನ ರುಚಿರರುಚಿ ಸುರಚಾಪ ||
ಶ್ರೀಗಂ ಬಯಸಿರ್ಪಂತೆವೊ |
ಲಾಗಳುಮಗಲವು ಮುಗಿಲ್ಗಲಾನಗತಟಮಂ || ೩೨ ||

ಒಣಗಿಸುವರ್ಕಂಗೆಗಿದೊಂ |
ಣೆಯರವೊಂದೆವನಿಮಿಡುವ (?) ಮುಗಿಲಿಂ ಮುಸುಡಿ ||
ದರ್ಣೆಯ ಮಡಿವೊಕ್ಕ ದುವರ್ |
ರಣಮೆನೆ ಮರಕತದ ಕಲ್ಲೊಪ್ಪಿದುವದಲಿತಿಳ || ೩೩ ||

ನೀಳದ ಕೋಡುಂಗಲ್ಲಳ |
ಲೋಳದ್ಯುತಿ ಮುಸುಡಿ ಮಸುಳಿ ಮೇಗಣಿನಿಂ ತಾ ||
ರಾಳೆಯ ಹಾರಿಯ ಬಟ್ಟಿಗೆ (?) |
ಶೈಳಂ ಬರತೊಲಗಿದಂತೆ ಕೆಲದೊಳ್ ತೋರ್ಕುಂ || ೩೪ ||

ಕತ್ತುರಿಮಿಗಗಳ ಮಗಮಗಿ ।

ಸುತ್ತಂ ಸೊವಡೆರ್ದ ಪಕ್ಕೆದಾಣದ ಪುಲ್ಲಂ ॥

ಮುತ್ತಿದ ಮದಾಳಿ ಚೆಲ್ವಂ ।

ಮುತ್ತಿದುದಗತಟದೊಳೊಗೆದ ತೃಣಮಣಿಗಣದಿಂ

॥ ೩೫ ॥

ಪರಿದಡರ್ದ ಪಂಚರತ್ನದ ।

ಮರೀಚಿಯಿಂ ನೀಳ್ ಪಳಿಕೆನೊಡ್ಡುಂಗಲ್ಲಳ್ ॥

ಬರೆದಿದ್ ಭತ್ತಿಯಂತಿರೆ ।

ಬರವಂ ಕುಡುವುವು ನಿರೀಕ್ಷಣಕ್ಕಗತಟದೊಳ್

॥ ೩೬ ॥

ಕೋಡಿಸುವ ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ।

ಕೋಡುಂಗಲ್ಲಳಿನೊಸರ್ತ ರಸದ ಪೊನ್ನಳ್ ॥

ಸೇಡುವಡೆ ಕವಿಯೆ ಗಿರಿಗೆಡೆ ।

ಯಾಡುವ ವಿಧು ನಾಂದು ನನೆದು ಹಿಮಕರನಾದಂ

೭॥

ಪೂಗೊಯ್ಯ ಖಚರಿ ಶಿಖರದ ।

ಪೂಗಿಡುಗಳ ಕೊಂಬಿನಲ್ಲಿ ತೊಡರ್ದರೆ ಮಿಾನ್ನಳ್ ॥

ಪೂಗೆತ್ತು ತುಡುಂಕುವಳಿನ ।

ಲಾಗಿರಿಯುನ್ನತಮನಿನ್ನದೇನಂ ಪೊಗಟ್ಟಿಂ

॥ ೩೮ ॥

ಅಪ್ಪಿದೊಡಗಶಿಖರದ ಕೊಳ ।

ದುಪ್ಪಳಮಂ ಕಂಪುವತ್ತಿ ಪಾಯ್ವಳಿತತಿ ತಾ ॥

ನಪ್ಪುದಿನ್ನೆದೆ ಮಲಿತಿದುಮಿ ।

ದಪ್ಪೊಡೆ ಕಲಿತಿಯೆನ್ನೆಂದುಬಂಬದ ಕುಲಿಪಂ

॥ ೩೯ ॥

ಕಲಿತಿದಾಲಿವರಲ್ಲಳನಣೆ ।

ಗಿಣಿತಪ ಮುಗಿಲ್ಲು ಉಗಲಿಸೆದುವಗಶಿಖರಂ ತ ॥

ಲಿತ್ತಿಲಿಯೆ ಸುರಿದುಡುಗಳಂ ಪಲಿ ।

ವಲಿದೊಯ್ಯನೆ ಬೀಲ್ವಿ ಗಗನಭಂಗಂಗಳವೊಲ

॥ ೪೦ ॥

ಮಾಟಿದು ಗಿರಿತಟಪೊಳೆಯುಂ |
 ಮೊಳಗಲೊಡಂ ಮೊರೆದು ಮೊನ್ನ ರಚದಿ ಮೆಯ್ಯಳ್ ||
 ಮಿಱುಮಿಱನೆ ಮಿಱುಗೆ ಮೊಸಮೊ |
 ಮ್ಮಿಱಿಯಂತರೆ ಪರೆವುವಲ್ಲಿ ಹವಣಗಣಂಗಳ್ || ೪೧ ||

ಗಡಣದೊಡನೆಲಿಗಿ ಮುಗಿಲೊಡೆ |
 ದೊಡೆ ಪೆಲಿಗಿರಲಗಿದು ಗಗನಚರಿಯರ್ ಬಿನದಂ ||
 ಬಡೆದು ಗಿರಿಶಿಖರದಿಂದಂ |
 ಕುಡುಮಿಂಚಂ ಪಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟವೋಲ್ ಮೊಳೆದೊಗೆವರ್ || ೪೨ ||

ಅಂತೆನಿಪಗಿರಿಯಿಂ ದೇವಗಿರಿಗೆ ಗೊಂದಣದೆ ಪಾರುವ ವಿಯಚ್ಚರೀ
 ವಿಯಚ್ಚರರ ಕಱಿದ ಪೂಮಾಲೆಗಳಿನಲ್ಲುಗುವ ಕುಸುಮರಸದ ಸೊನೆಯಿಂ
 ನಾಂದು ಪರಮಾನಂದದಿಂ ನಿಂದು ಮಕರಂದನುಂ ಗುಣಮಕರಂದಮಧು
 ಕರನುಂ ಆಗಳ್ ಮೇಗಂ ನೋಡುತ್ತಂ ನಡೆಯೆ ನಡೆಯೆ |

ಮಾಸಲಿಮೆಲ್ಲಿಯುಂ ನೆರೆವ ಖೇಚರದಂಪತಿಗಳ್ಗೆ ಕಂತುಕ್ಕೈ |
 ವೀಸಲೊಡಂ ತಿರಸ್ಕರಿಣೆಯವುವು ಬಾಯ್ಡೆಲಿಕ್ಕೈತ್ತೆ ವಾರಿಯಂ ||
 ಸೂಸುವ ವಾರಿಯಂತ್ರಚಯಮವುವು ಚಿತ್ತಜತಾಪಮೆತ್ತೆ ನೀ |
 ವಾರ್ಸುಗಳವು ವೀನಗನೀಲಮಣಿಪ್ರಭನೀರದಾದಿಗಳ್ || ೪೩ ||

ಬಾಡದ ಮಾಲೆಮೊವೊಡೆದು ಸೂಸಿದ ಕೈವಳೆ ಘರ್ಮಗಂಧದಿ |
 ಮೋಡದ ಸುಯ್ಯಲರ್ ಸುರತಸೌರಭಮಂ ಬಲವರ್ಪ ತುಂಬಿಯ ||
 ಲಿಱ್ಪಾಡಿದ ತಂಬುಲಂ ಕೆದರಿ ಮೋದಲರ್ವಾಸಿನ ಕುಂಕುಮಂ ರತ |
 ಕ್ರೀಡೆಯನೆಯ್ದೆ ಸೂಚಿಸುವವಲ್ಲಿಯ ಚೂತಲತಾಗೃಹಂಗಳೊಳ್ || ೪೪ ||

ತಳೆದು ಪೆಗಲ್ಲಳಿಂದೆ ವಿಪರೀತರತಶ್ರಮದಿಂದೆ ಪಾಱಲಾ |
 ಪಳವಟಾದಿದರ್ ಖೇಚರಿಯರಂ ಕರಜಕ್ಕ ತದಿಂದೆ ಬಾಸುಲಿತಿ ||
 ದೊಳುದೊಡೆಯಂ ಕಟಾಕ್ಷ ದೊಳೆ ಮೆಯ್ಯಲಿಕ್ಕಿದೀಕ್ಷೆ ಸುತುಂ ನಿಜಾಃ ||
 ದಳಿಗಳ ಬಟ್ಟಿದಪ್ಪಿ ಮಿಗೆ ಪಾಱುವರೀಗಿರಿಯೊಳ್ ನಭಶ್ಚರರ್ || ೪೫ ||

ಸವಿ ಸಮನಾಗಿ ಸುತ್ತಿಲೊಡ ತೋಳ್ ಸತವಾದ್ದೆಡೆಯಿಪಂಪನ ।
 ಪ್ಪುವ ಬಗೆ ಬೀಗಿ ಬಾಯೊಳಗೆ ಸಿಲ್ಪಿದ ಬಾಯ್ ಬಿಟಿಗಾದ ಬೇರ್ಗೆ ನೋ ।
 ಡುವ ಜವನೋಡಿದಚ್ಚರತದಚ್ಚರದಂತಿರೆ ಕಾಮಸೌಖ್ಯದಿಂ ।
 ಸವೆದವೊಲಿಪುರ್ವಲ್ಲಿ ಗಗನೇಚರದಂಪತಿಗಳ್ ರತಾಂತದೊಳ್ ॥ ೪೬ ॥

ಮುಳಿದು ಕನಲ್ದರಲ್ಲಿನಿಯರಂ ಬರೆದಂಗಳವೋಹದಿಂ ಶಿಳಾ ।
 ಫಳಕಮನಪ್ಪಿ ಮೆಯ್ಯ ಬಿಮುರಿದಮೆ ನಲ್ಲರ ಮೆಯ್ಯನಾವಗಂ ॥
 ತೊಳೆದವೊಲಾಗಿ ಪೋಗೆ ಮಗುಲ್ಪೊಕ್ಕಿಸಿ ಕಾಣದೆ ಮಾಣದಂತದುಂ ।
 ಮುಳಿದೆಲೆ ಪೋದುದೆಂದಲಿದಪರ್ ಗಿರಿಯೊಳ್ ಸುರಸಿದ್ಧ-
 ಮುಗೈಯರ್ ॥ ೪೭ ॥

ತರಳತಟಿಲ್ಲೊಚನದಿಂ ।
 ಗಿರಿಗೆರಗುವ ಮುಗಿಲ ನೋಡಿ ಮಿಗೆ ನಾಣ್ಣಿಕೆಯಿಂ ॥
 ಪುರುಷಾಯಿತದಿಂ ಪ್ರಿಯರೊಳ್ ।
 ನೆರೆವ ನಭಶ್ಚರಿಯರಗಿದು ಪಾಱುವರಿದಲಿಪೊಳ್ ॥ ೪೮ ॥

ಸುರತಶ್ರಮದಿಂ ಪಾಱುವ
 ಭರಮಿರ್ಕೋರಡಿಯನಿಡಲುಮಳವಿಲ್ಲದೆ ಬೇ ॥
 ಚರವರಮಿಥುನಂಗಳ್ ಭೂ ।
 ಚರವರಮಿಥುನಂಗಳಾದುವೀ ಗಿರಿವರದೊಳ್ ॥ ೫೦ ॥

ಬೆರಸದರೆ ನಣ್ಣಿನಿಂ ಕಿ ।
 ನ್ನರಿಯಿಂಚರದೊಡನೆ ತನ್ನ ಕಿನ್ನರಿಯ ಸರಂ ॥
 ಬೆರಲಂ ಮಿಡಿಯದೆ ಮಿಡಿದುಂ ।
 ಬೆರಲಿಂ ಮಿಡಿದಪರೆ ಕಿನ್ನರ ಕಿನ್ನರಿಯಂ ॥

ನಸುಸೋಂಕಿ ಪಾಡಿ ಕಿನ್ನರಿ ।
 ರಸಮೊಸರ್ವನಮೊಸರ್ವ ಬಿಮರ ಬೆರಲ್ಪನಿಯಿಂ ತ ॥
 ಣ್ಣಸಗೊಂಡ ತಂತಿಗಳನಾ ।
 ಳುಸುವರ್ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ಕಿನ್ನರ ಬೀಣಿಗಳಂ ॥ ೫೧ ॥

ಪರಿಭವಿಸೆ ತಮ್ಮನೀ ಕಿ |

ನ್ನರಿಯರ ದನಿ ಮೂಗುವಟ್ಟ ಕೋಕಿಲೆ ಮಧುಚೂ ||

ತರಸಾಸ್ವಾದನಮದದಿಂ |

ಕರೆವುವು ಕಡೆಸೂರ್ಕಿದವರ್ಗೆ ಲಜ್ಜೆಗಳೊಳವೆ ||

|| ೫೨ ||

ಎಂದು ಪಾಠಿ ಪೋಪ ನವೀನವಿದ್ಯಾಧರಿಯರನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಂ ವಿವೇಕ
ವಿದ್ಯಾಧರನಃಭೂಧರಸಿತಂಬಮಂ ನಿಜಮನೋಹರೀಪಯೋಧರನಿತಂಬಮಂ
ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಮುಟ್ಟಿ ಪರಮಾನಂದಮಂದಮಾನಸನಾಗಿ ಮುಂದೆ
ಮಂದೈಸಿದ ಮಾಣಿಕವೆಟ್ಟದ ಬೆಳಗುದೊಲಿತಿಯೊಳ್ ಪಾಠಿಗೊಲಂತೆ ಪರಿವ
ಕರಿಯ ಮುಗಿಲ್ಲಗಳನೀಡಿಸಿ ಭೂಚರತರುಣಿಯರ್ಗೆ ಗಗನಗಮನಮನ
ಭ್ಯಾಸಂಗಿಯುವ ಗಗನೇಚರಚತುರೆಯರುಮಂ, ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡಿ ಪೋದ
ಕಿನ್ನರಕನ್ನೆಯರ ಕುಚಮಲಯಜದಿಂ ಬೆಳರ್ವಟ್ಟ ತೆರೆಗುಟ್ಟಿದ ತಿಳಿಗೊಳಂ
ಗಳೊಳಂ, ಪಳಕಿನ ಪಾಸಲಿಗೆತ್ತು ಪಾಠಿ ಬಂದೆರಗಿದ ಕಮಳಮನಗೆ
ಯಿಡುವಂತೆ ಕಾಲನಿಟ್ಟಗಿದು ನೆಗೆದು ಕೆಲದ ಮುತ್ತಿನ ಪಡುಸೆಳೆಗಳೊಳ್
ಮುಡಿಯ ಮುಗುಳನೀಡಾಡಿಯವತರಿಸುವ ವಿದಗ್ಧವಿದ್ಯಾಧರಿಯರುಮಂ,
ಬಾಡೆ ಮುಳಿದು ಪಾಠಿಗೆಯ್ದಿಂ ಕಣ್ಣುಪ್ಪಿಪಾಠಿರತ್ನಭಿತ್ತಿಗಳೊಳ್ ಪರಿವ
ತಮ್ಮನೆಲಿಲ ಬಾಡಿಯನುಲಿಯದೆ ಪರಿದೋಪರ್ ಪಿಡಿಯೆ ಪಿಡಿದಂತೆನಿಂದ ನೆಲಿ
ಲ್ಲಗಳ ಕಾಲಮೇಲೆ ಕವಿದು ಬಿಬ್ಬಿಜ್ಜೆ ಗಂಗೊಳ್ವಿಜ್ಜೆ ಗಾಠರ ಕಣ್ಣಂ ಮುಚ್ಚುವ
ಧೂರ್ತವಿಯಚ್ಚರಿಯರುಮಂ, ಆತ್ಮನಾಥನುಟ್ಟದಂ ಸೆಲಿತಿದು ಕಳೆಯೆ
ಕೆಲದ ಮುಗಿಲನುಟ್ಟುಕೊಳಲೋಪ ಮುಗ್ಧನಭಶ್ಚರಿಯರುಮಂ, ಕೇಳೀ
ಕಲಹದಿಂದುಡಿದ ನೀಲಿತಿಯನಲಿಸಿ ಮುಗಿಲಮಲಿತಿಯೊಳ್ ಪೊಳೆವೆಳಮಿಂಚ
ನವ್ವುವ ಕಾಮಾಂಧಖಚರರುಮಂ, ಮುನಿದು ಪೋದ ಮನಃಪ್ರಿಯರು
ನ್ನತಮಣಿಗಂಡಶೈಲಮನೇಲಿಕೊರಲಂ ನೀಡಿ ನೋಡೆ ನಸುದೋರ್ಪ
ಕುಂಕುಮಾಂಕಿತ ಮುಖಮಂಡಲಮಂ ಮೂಡುವ ಚಂದ್ರಮಂಡಲಮೆ
ಗೆತ್ತು ಸುಗಿದು ಪಾಠಿವ ಕಾಮಾರ್ತಖೇಚರರುಮಂ, ಒರ್ವನನಪ್ಪಿ ಮದನ
ಮೂರ್ಚೆಯನಿಕ್ಕಿ ಮತ್ತೊರ್ವನಂ ಚುಂಬಿಸುವ ಗಂಧರ್ವಗಣಿಕೆಯರುಮಂ,
ಭುಜಲತೆಯಂ ನೆಮ್ಮಿದ ಭುಜಂಗಂಗಿನಿಜಾನುರಾಗಮನನುಕರಿಸುವ ನೆವದ

ನಿಂದುಕಾಂತದ ಕೇರ್ಗಳೊಳ್ ಪೊಳೆವಾತನ ನೆಲಿಲಂ ನಲಿದಪ್ಪಿ ಚುಂಬಿಸಿ
 ಪತಿಯ ಪೊರೆಯೊಳ್ ಪರವುರುಷಪರಿಷ್ಕಂಗಳೊಂ ದ್ವಿಗುಣಿಸುವಂತೆಯುಂ
 ನಿಜಸ್ವಭಾವಮನವಂಗೆ ತೋರ್ಪಂತೆಯುಮಿರ್ಪ ಕಿಂವುರುಷವೇಶ್ಯೆಯು-
 ರುಮಂ, ನೀಳರುಚಿಯ ಡಾಳಮಂ ಪೊಕ್ಕುಗಲ್ಪು ಪೋಗಿ ಮಣಿಶಿಲೆಯೊಳ್
 ಮಾರ್ಪೊಳೆವ ತನ್ನ ನೆಲಿಲನಿನಿಯಳ್ಗೆತ್ತು ಚುಂಬಿಸುವ ಚಕ್ರವಾಕಂಗೆ
 ವುರುಡಿಸಿ ಪರಿತಂದು ಚರಣಪ್ರಹಾರಮನೀವ ಚಕ್ರವಾಕಿಗಳುಮಂ, ಸುರ
 ಸುಂದರಿಯರ್ ಸೆಂದೂರಮಂ ತೇದ ಪಚ್ಚೆಯ ಕಿಗ್ಗಲ್ಲಳಂ ಗಿಳಿಗಳೆತ್ತು
 ಸಾರ್ವ ಸಾರಿಕೆಗಳುಮಂ, ಸಿದ್ಧಸೀಮಂತಿನಿಯರ ಸೋಮುಡಿ ಎಡೂರ
 ಗ್ರಾವದೊಳ್ ಪತ್ತುವ ಪಾವಿನಂದದಿಂ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸೆ ಬಂದು ಪಿಡಿದು
 ಕದುಂಕುವ ಕಳಾಪಿಗಳುಮಂ ಸುರತಸುರಭಿಯರಪ್ಪಂಬರಚರಿಯರ
 ಬಿಮರ್ದನಿಯಂ ನುಂಗಿ ಮುಗಿಲ ಪನಿಗೆ ಮೊಗಸಲಾಡಿರ್ಪ ಚಾದಗೆ
 ಗಳುಮಂ, ಮನುಜವನಿತೆಯರ ನಡೆಯನಟ್ಟಿವಟ್ಟು ನೋಡಿ ತಾಮು
 ಮಲತಗೆಯೊಳಡಿಯೂಡಿ ನಡೆಗಲ್ಪ ಎಯಚ್ಚರಿಯರ ಪಚ್ಚಳಪ ಪಚ್ಚಿಗಳಿಂ
 ಕೆಂದಾವರೆಗೆಯೊಳಗಂತಿರ್ಪ ನೀಳಮಣಿಶಿಳಾತಳಕ್ಕೆ ಭೋರೆಂದೆದಿಗುವ
 ಕೊಳವೆಕ್ಕಿಗಳುಮಂ, ಕಂಠನಾಳಮನಾಡಿಸುತ್ತುಮಿಕ್ಕೊಲನನಲಸದವ
 ಲೋಕಿಸಿ ಕಿಸುಗಲ್ಲ ಸೆಲಿಯಂ ಸರಿಗೆಯ್ದು ರಾಜಾವರ್ತಕ್ಕೆಜೀವಂಬೊಯ್ದಂ
 ತಿರ್ದ ಜೀವಕಮಿಥುನಂಗಳುಮಂ ವಜ್ರವೇದಿಕೆಯೊಳ್ ಎದ್ಯಾಧರಿಯರ
 ವದನಬಿಂಬಗಳನಂಬುಜಂಗಳೆತ್ತು ಖಂಡಿಸಿ ಕನಲ್ವ ಕಳಹಂಸಂಗಳುಮಂ,
 ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಬೆಳಗಂ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳೆಂದೆ ಕಾದುಕೊಂಡಿರ್ಪ ಚಕೋರಿಗ
 ಳುಮಂ, ಕವ್ವುರದಿಲುಂಬುಗಳೊಳ್ ಬೆರಸಿ ಸೂಸಿ ಕರಗಿ ತಮ್ಮನಲಿವು
 ವಾಲಿವರಲ್ಗಳಿಂ ಪೊಂಬಣ್ಣದ ಗಂಧಮೂಷಕಂಗಳ ತೋಡಿದ ಪೊನ್ನರಜದ
 ಕುಪ್ಪೆಗಳುಮಂ, ಉರ್ವಿ ಬೀಟ್ಟಿ ಪೆದಿದರಿಯಿಂ ಬಿಲಿದು ಬಾಯ್ಡೆಲಿಡಿದ
 ತಟ್ಟಿಲೊಳ್ ಮಾಣಿಕದ ಪಗವಂ ತೆಗೆವಂತೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪ ಮದನನಿವಾರ
 ಣನಾ....ದೇವಿಯನಾರಾಧಿಸುತಿರ್ಪ ಎದ್ಯುಲ್ಲೇಖಿ ಚಂದ್ರಲೇಖಿಯುಮೆಂಬ
 ಎದ್ಯಾಧರಿಯರ್ ಕಂಡು ಪಾಡಿವದ ಪೆಲಿಯಂ ಕಂಡಂತೆದಿಗಿಪೊಡೆಮುಟ್ಟಲ್ಲಿಗೆ
 ಸಮಾಪದೊಳ್ದ ಚಂದ್ರಕಾಂತಗುಹಾಗೇಹಕೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ಪಿರಿದು
 ನೊಸೆದಭ್ಯಾಗತಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯಂಕುಡೆ ಕೈಕೊಂಡು ಬಂದಾ ದೇವತೆಯ

ಮುಂದಣುತ್ತರಂಗಳೊಳ್ ಬರೆದಿದ್ ಸಿದ್ಧಾದೇಶಮಂ ನೋಡಿ ಮಯಿ-
ದೆವಸಂ ಕೃಷ್ಣಚತುರ್ದಶಿಯಾಗೆ

ಆರಾಧಿಸಿದಂ ದೇವಿಯು ।

ನಾರಾತ್ರಿಯೊಳಮಳಗಂಧವುಷ್ಪಾದಿಗಳಿಂ ||

ಭೋರಿಸವಟಿಯುಸೆ ಖಚರಕು ।

ಮಾರಿಯರುಂ ಕೆಳೆಯನುಂ ಕಳಾರ್ಣವತೀರಂ

||೫೩||

ಆಗಳ್ ಗರ್ಜಿಸಿ ಪಾಯ್ವ ಪುಲಿಗಳುಮಂ, ಕೊಂದು ತಿಂಬ ಕುಕ್ಕುಟ
ಸರ್ಪಂಗಳುಮಂ, ಸೀಲ್ದಿ ಪರವುನ ಸಿಂಗಂಗಳುಮಂ; ತೀಡಿಯುಗಿವ
ಸೀಲ್ದಿಯುಗಳುಮಂ, ನುಂಗಿಯುಗುಳ್ಳಜಗರಂಗಳುಮಂ, ಸುಯ್ಯ
ಪಾವಂ ಪೊಯ್ವ ಸಾಧಕರುಮಂ, ಬೊಬ್ಬಿಲಿವ ಭೂತಂಗಳುಮಂ, ಬಾಯ್ವೆ
ಲಿವ ಬೇತಾಳಂಗಳುಮಂ, ಬಿಸುನೆತ್ತರಂ ಪಾರ್ವ ಕಾಳರಕ್ಕಸಿಯರುಮಂ,
ಬಿಟ್ಟಮನಿಕ್ಕುವ ಜಟ್ಟಿಗಳುಮಂ, ಪೊಟ್ಟಿಯೊಳ್ ಬಾಯಂ ತೆಲಿವ ಪೂತನಿಯ
ರುಮಂ, ಉರಿಯನುಗುಲ್ವಿ ಕಾಮುಕರುಮಂ, ಪೊಡೆವ ಸಿಡಿಲಂ ಕರೆವ
ಕಾಮುಗಿಲ್ಲಳನೇನೆಂದಿಯದೆ ತನ್ನನೆ ತಾನಲಿದಗುರ್ವಸುವ ವಿಗುರ್ವ
ಣಿಯಂ ಬಗೆಯದೆ ಶ್ರೀಪಾರ್ಶ್ವಭಟ್ಟಾರಕರನೆ ಬಗೆದು ಕುಳಸಗದಂತನಾ
ಕುಳನಾಗಿ, ಕೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿದ್ಭಿಮಾನಮೇರುವಿಂಗೆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಿಕುಚ
ಮುಕ್ತಾಮಣಿಯವ್ವದನಲಿದು ಕಾಲದೊಳ್ ಕರ್ಮಕ್ಷಯಮಾಗೆ ಪರ
ಮಾಗಮಕ್ಕೆ ಪುಸಿವೊರ್ದದೆಂದು ಬಿಚ್ಚಿದಂತೆ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಿ ಘೋರೋಪ
ಸರ್ಗಮಂ ಪಿಂಗಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಕೆಯ್ಯೆತ್ತುವದೆಂದು ಕೆಯ್ಯೊಡ್ಡಿ ಬೇಡಿ
ಕೊಂಡ ಪಂಡಿತರ್ ಕಂಡೊಡೆ ಕಾಳಾವಲೋಕಿನೀಪ್ರಭಾವಂ ಕಿಡುವದೆಂದು
ಕೂಡದೆ,

ಪಡೆದಂ ಸಿದ್ಧರಸದ ಪೊಂ ।

ಗೊಡನುಮನಾಗಾಮಿಕಾಲಮೂರ್ತಿಗೆ ಮಣಿಗೆ ||

ನ್ನಡಿಯೆನೆ ತೋರ್ಪಕ್ಕರವೆಡೆ ।

ಯುಡುಗದ ಕಾಳಾವಲೋಕಿನೀಫಳಕಮುಮಂ

||೫೪||

ಅಂತು ಪಡೆದು ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಚಕ್ರೇಶ್ವರಿಯ ಭವನದಿಂ

ಬೆಳಗಗಾಲೊಡನೆ ಮೊಲಿಮಡುವಾಗಳ್ ಕಾಲತೊಡರ ಕೊರಲ ವೇಷದ
ಕೊಯ್ದರದ ಕಡಿಬೆರಲ ಮೊಗದರಿಸಿನದ ಕೊಲಿಪೆದ ಮೂಗಿನವಿಡಂಬಮೆ
ತೊಡವಾಗಿ ಸಪ್ತವ್ಯಸನದಿಂ ಸಮೆದಂತೆ ಬರ್ಪ ಬಯಲಭಟ್ಟರುಂ,
ಕೌಂಕುಲಿ ಸಿವಡಿಯ ಕೆಲದಡಸದ ಪಿಡಿದ ಕೊಡೆಯ ಪಟಾಟೋಪದಾಡಂಬ
ರಮಗುವರ್ವಡೆಯೆ ಲೋಕದಕಥೆಯುಂ ಕಬ್ಬಮುಂ ಮಾತುಂ ಬಾಯ್ತೆಣ್ಣೆ
ಯಾಗಿ ಧೂರ್ತವೃತ್ತಿಯೆ ದಾಖಿಯಾಗಿ ಬಳಿದು ಕೈವಾರಕ್ಕೆ ಕಾದಿ ಕಲಿ
ಯುಮೋದಿ ಪಡೆದತ್ತಿಸಿದ ಬಿರುದುಂ ಬೆರಸಿ ಬರ್ಪೊಳ್ಳಕ್ಕ ರಿಗರುಂ ಬಳಸಿ ಬರೆ,

ಪಡಿಯ ಝುಲಿಂಬಮುಜ್ಜಳಿಪ ಮುದ್ರಿಕೆ ಬಣ್ಣದ ಸೀರೆ ಹೇಮಶೃಂ |
ಖಳಿ ಮಣಿಮಾಳಿ ದೂಳಿಯದ ಕಂಕಣಮಿಟ್ಟ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವಣ್ಣು ತೋ ||
ಳ್ಳಳಿ ತಲೆಸುತ್ತ ಪಲ್ಲವದ ಸತ್ತಿಗೆ ಕೀರ್ತಿಪತಾಕೆ ತನ್ನೊಳೊ |

ಳ್ಳಳವಡೆ ಬಂದನಂದು ಗಜಭಟ್ಟನೆನಿಪ್ಪನಪೂರ್ವವಿಭ್ರಮಂ ||೫೫||
ಅಂತು ಬಂದು ಶುಭೋದಯಮೆಂದು ಮುಂದೆ ನಿಂದು,

(ಸಂಸ್ಕೃತ)

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾನಾವತಾರೋ ವಿತರಣತರುಣಃ ಪ್ರಾಚ್ಯಶೈಲಾವತಾರಃ |
ಕೀರ್ತಿಃ ಕಾಮಾವತಾರೋ ವಿಭವಸುಮನಸೋ ಗಂಧಗರ್ಭಾವತಾರಃ |
ಬುದ್ಧೋ ರೂಪಾವತಾರೋ ಗುಣಮಯವಪುಷಃ ಪೂರ್ಣಬೇವಾವತಾರಃ
ಕಸ್ತೀ ಕಂಠಾವತಾರೋ ಜಯತಿ ಬುಧಪತಿರ್ಬಾಣಭಾಗ್ಯಾವತಾರಃ ||೫೬||

ಯಜ್ಞಸ್ಮಶ್ರೀವಿವೇಕಪ್ರಣಯಗುಣಲಸತ್ಪೋಕಯೋಸ್ಸುಪ್ರಭಾತಂ |
ಯತ್ಕೀರ್ತಿಸ್ಸೂರಿಜೇತೋಮೃದುಕರಮಣಿಸೌಖ್ಯಶ್ರುತೇಶ್ಚಂದ್ರ-
ಮೂರ್ತಿಃ |

ಯದ್ಭಾಗಂ ಬೋಧನಾಥಸ್ಸುಕವಿ ಮಣಿಜನೇಃ ಕಾವ್ಯವೈಡೂರ್ಯ
ಸೂತಿಃ ||

ಸೋಯಂ ಸೌಜನ್ಯಸಿಂಧುರ್ಜಯತಿ ವಿಜಯತೇ ಕಾವ್ಯಕರ್ಣಾವ-
ತಂಸಃ ||೫೭||

(ಪ್ರಾಕೃತ)

ಆಗಾಸೇಣಿಂದಮಾಹಿಂದಸಿವಿಸಿಯಣಂ ಮೇರಣೋಪಾಯರಂಭಂ ।
ಕಿಂಭೇದಂ ಬಂಧಕಂಪಂ ಪಸವಸಿಹಿಯಯೇ ರಾಹುಣೋ ಹೋಸಿದಂಕೋ॥
ಯಂಕೇ ಹಿಂಸೋ ಜಸೇಹಿಂ ಇಯವಯುಣಸುತಾಸಂಘಮೋ

ಹಿಂಗುಣೇಹಿ ।

ದ್ವಿಘ್ನಣಂ ಜಾಯಂ ಪಿಜಾಯೇ ಜಯಮಿ ಜಯಯಿ ವಣ್ಣೇ ಪಿಚಂದೋ
ಕವೀಂದೋ ॥೫೮॥

(ಸಂಸ್ಕೃತ)

ವಿಹಾಯ ವಿಷ್ಣುಧಾತಾರೌ । ನೆಮಿಚಂದ್ರೇಣ ಸಂಗತೇ ॥
ಶ್ರೀವಾಚೌ ಶಂಭುರಾಲೋಕ್ಯ । ದೇಹಾರ್ಥೇಽಕೃತ ಪಾರ್ವತೀಂ ॥೫೯॥

ಎಂದೋದಿದಕ್ಕರಿಗಂಗೆ ವಿತರಣಮುಗ್ಧಂ ಮಕರಂದನಿಂ ಸಿದ್ಧರಸಂದೀವದ
ಪೊಂಗೊಡನಂ ಕುಡಿಸಿ,

ವುದಿದ ಭವದ್ವ್ಯಶೋವಿಶದಸಿದ್ಧರಸಂ ಸಲೆ ಸೋಂಕೆ ನಿತ್ಯಮಾ ।
ದುದು ದೆಸೆ ಕಾಂಚನಾದ್ರಿಯೆನಿಸಿತ್ತು ಸುರಾದ್ರಿಸುವರ್ಣವರ್ಣಮಾ ॥
ದುದು ರವಿರಶ್ಮಿ ತನ್ನ ಸಮಮಾಯ್ತೆನೆ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಪೇಲಿ ಪರಾರ್ಥಮ ।
ವೃದು ಪಿರಿದಾಯ್ತೆ ನೀಂ ಪಡೆದ ಸಿದ್ಧರಸಂ ಕವಿರಾಜಕುಂಜರಾ ॥೬೦॥

ಎಂದು ಪೊಗದ್ದಿಕ್ಕರಿಗಂ ಪೋಗೆ ಕಂದರ್ಪದೇವನಾಮಯೂಖ
ನಿರ್ಝರಗಿರಿಯ ಮನೋಹರತೆಗಮಾವಿದ್ಯುಲ್ಲೇಖಿಯುಂ ಚಂದ್ರ
ಲೇಖಿಯುಂ ಮಾವ್ವಿ ನಿರುಪಾಧಿವಿಶುದ್ಧಬಂಧುಕೃತ್ಯಕ್ಕಮಾನಿಜಾಂತರಂಗ
ಲಗ್ನಸ್ಮರವೈಶ್ವಾನರಪ್ರಶಮಕರಶಿಶಿರೋಪಚಾರಕ್ಕೆ ನೆಲಿಪಿವ ನವನಂದನ
ವನಾಭಿನವಕುಸುಮಕಿಸಲಯಚ್ಛಾಯಾಚ್ಛ ಜಳಜಳರುಹನಿವಹಬಹಳಿಕೆ
ಗಮಗಲಲಾಡಿದಲ್ಲಿಯುಂ ಕೆಲದಿವಸಂ ವಿವಿಧವಿಹಾರವನೋದಮನೋದ
ವಿಸುತಿರ್ಪಿನಮಾತನ ಮಾನಸಾನಳನನುದ್ಧಮುರಿಪುವಂತೆ,

ఁగుఁగొఁమదాళి నేయిల మధుద్రవమం మనదోహ్ పికం సరం ।
దేగియే సరంగళం శిశిరమం బిసలాయ్య కుఱుంకే మేల్లన ॥
ల్లుగి కఱువంద కుందదలగ్గళ గిళితత్తియనిక్కి పక్కుమం ।
నేగిదేలదొంగలదోహ్ తోడెయే తిడిదుదొయ్యనే దక్కిణానిళం ॥౬౧॥

తదుక్కు తళిర్తుదిక్కిదుదు వాదరి పణ్ణిలీయం నయక్కే బం ।
దుదు లతేవాగి తొగిదుదు పూగుడియిట్టదియుత్తే మూడి ము ॥
త్తద ముగుళింప్పి తోఱిదువశోకేయ కేందళిరుజ్జుతిదువో ।
త్తిదువేలె గంటనొత్తెవిసి కేఱరకమం నవకణికారకం ॥౬౨॥

సిరిసద కేళిసరం మురియే వాయుదు తొఱువ తుంబి మావు పిఱి
వరమేనే సూపదత్తు బిరిదగకురమం కిఱుగేఱంబుకేఱంబినోహ్ ।
సురయి ముగళ్లు ముంజిదుదు కిఱికిసలికినోహ్ కళివండనుత్పళం ।
సురిదేసఱిక్కిదత్తు శిశిరాత్మయజ్జేత్రనవప్రవేళదోహ్ ॥౬౩॥

శ్రీ తొఱికిదుత్పలావళియనంబుజదోహ్ నిలె మోల్లీయుం కరం ।
బిరితిరే కూర్తరేంబ పోణవక్కిగళిఱి తొడగూడి శిఱతకా ॥
లాతిశయేందువస్తమిసే మాసఱిమాదుదు సంజీయేంబినం ।
జూతవనం తళిర్తుదు నవోదయదోహ్ మధుమాసమిత్రనా ॥౬౪॥

మోరేవిడె సోఱంకి తేంకణిలరూదలొడం స్మరదగ్ధభూజమం ।
కురిసిరే జిత్తజన్మన లసద్భుజశాఖీయోళికే విఱరమం ॥
కురిసదే బేటమం బళిదు బాల్వి జనంగళ జిత్తబిఱజమం ।
కురిసదే జూతవేఱంబే పోసతంకురిసత్తే వసంతమాసదోహ్ ॥౬౫॥

కొనరనే సాదా కొఱిగిలీయ సత్తసరం పోసతాగి పుట్టితేం ।
బినితే బనంగళిఱి కొనవ్ కన్నడవక్కియనాదమేత్తరు ॥
ద్రన మునిసిందే బిందతనువుం ముఱుపుట్టిగనాదనందు మా ।
విస కళికారసం నవసుధారసమల్లవే జ్జేత్రమాసదోహ్ ॥౬౬॥

ಕಲಿಕೆ ಕವಲ್ತು ಮೂಡಿದುದು ಮಾಮರದೊಳ್ ಬನದೊಳ್

ಪೊರಳ್ಳು ಸಾ |

ಯಲೆ ಪೊಲಗೆಟ್ಟು ಪೊಕ್ಕುದು ವಿಯೋಗಿಮೃಗಾವಳಿ ಕೊಲ್ಪುದೆಂದು ಮು ||
ನ್ನಲಿಯದೆ ಕೊಂಬುಗೊಂಡುಲಿದ ಕೋಗಿಲೆ ಕರ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲೆ ಕೂರ್ತುಕ |
ಬೆಳೆ ಸನೆಗೊಬ್ಬನಿಂ ಕರೆವವೊಲ ಕರೆದತ್ತು ವಸಂತಮಾಸದೊಳ್ ||೬೭||

ಚಂಚುವಿಘಾತಜಾತವಿಳಸದ್ವಿವರಂ ಸಹಕಾರಕೋರಕಂ |

ಬಂಚದ ಭಂಗಿಯೊಳ್ ಬೆರಸೆ ಸೂಸೆ ರಸಂ ಮೊಗಮಿಟ್ಟು ರಾಗದಿಂ |
ಪಂಚಮದಿಂಚರಂ ನಿಮಿರೆ ಪಂಚಸರಂ ಭಯದಿಂದೆ ಕೇಳ್ವ ರೋ |
ಮಾಂಚಮನಾಂತು ಮೆಚ್ಚುತಿರೆ ಕೇಳಿಸಿದಂ ಕಳಕಂಠವಾಂಶಿಕಂ ||೬೮||

ತಳಿರಂ ತಾಳ್ವ ಬಬಿಲ್ದ ಪೊತ್ತು ನನೆಯಂ ಪೂಗೊಂಚಲಂ ಪೇಲಿ ಬ |
ಳ್ಳಳಸಲ್ಲಾಡುವ ಭೃಂಗಕೋಕಿಳಶುಕವ್ರಾತಂಗಳೆಂ ಬಬಿಲ್ಕುವಿ ||
ಸೆಳೆಗೊಂಬುಂ ಕೊನೆಗೊಂಬುಮೆಂತು ಫಳಭಾರಕ್ಕಾ ಪುರ್ವಂದಾಂತವೋ |
ಲೆಳಮಾವಂ ಮುಳಯಾನಿಳಂ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದತ್ತು ಜೈತ್ರಾದಿಯೊಳ್ |೬೯||

ಗಿಳಿ ತಳಿರಂ ಮುದಂ ಮಗುಟ್ಟಿ ಕೋಗಿಲೆ ಕೋರಕಮಂ ಮದಾಳಿ ಪೂ |
ಗಳನರೆಗೆರ್ಚಿ ಪಾಟಿದುವು ನೂತನಮಂ ನವವಸ್ತ್ರಜಾತಮಂ ||
ಬಳೆದೊಲವಿಂದಮೋಲಗಿಸಿ ಬಂದ ಬಸಂತದ ಸೊಂಪನಲ್ಪಿಯಿಂ |
ತಳೆದಲಿಪಲ್ಕಿ ಪೋಸ ವನಪಾಲಕರಂತೆ ಮನೋಜರಾಜನಾ ||೭೦||

ನನೆಯ ಪುಣಂಬುಮಂ ಮುಗುಳನ್ನಿಟ್ಟಿಯುಮಂ ಮಲಿದುಂಬಿ-

ಪಾಯ್ ಪೂ |

ವಿನ ಕವಲಂಬುಮಂ ತೊಡದ ಮುನ್ನಮೆ ಮನ್ಮಥನುರ್ಬಿ ಬಂದಮಾ ||
ವಿನ ಮುಗುಳ್ವೆತ್ತ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಪೂತದಿಮುರ್ತೆಯ ಕಂಪೆ ಕಂಪಮಂ |
ಕೊನರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೂಗಿದುವು ತಾಗಿ ವಿಯೋಗಿಗಳಂ ವಸಂತದೊಳ್ ||೭೧||

ವಾಸಿಸಿತು ಘರ್ಮಗಂಡಜ ।

ಳಾಸವಮಂ ಸೇದೆವಟ್ಟವೋಲ್ ವನಿತಾಕ ॥

ಣಾಸಕ್ತ ಮಧುಪಕಬಳಿತ ।

ಕೇಸರಸುಕುಮಾರಶಿಖಿರೀಷಸ್ತಬಕಂ

॥೭೮॥

ಪಜ್ಜಳಿಸಿದಮೃತಜಳಧಿಯ ।

ಸಜ್ಜೆಗೆವಂದಿಂದುಲೇಖಿವೋಲ್ ಸುಲಲಿತಯೋ ॥

ಪಿಜ್ಜನತತಿ ಸಾಯಂತನ ।

ಮಜ್ಜನದಿಂ ವಿಮಳಮಳಯಜಸ್ಥಾಸಕದಿಂ

॥೭೯॥

ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗುಳಿಂ ತಳಿರಂ ।

ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮುಸುಕಿದವೊಲಂಗನೆಯರಧರಲಸ ॥

ತ್ವಲ್ಲವಮಂ ಸುಲಿಪಲ್ಲಿಂ ।

ದಲ್ಲುಗುವೆಳವೆಳಗಿನಿಂದದೇಂ ಮುಸುಕಿದರೋ

॥೮೦॥

ಬಗೆವುಗೆತೊಡೆದರ್ಕುಡಿಮಿಂ ।

ಜುಗಳಿಂ ನೀರಂಜಿಪಂತೆ ನೀರಜಮುಖಿಯರ್ ॥

ಮಿಗೆ ಕುಂಕುವದಣ್ವೆಂ ಸಂ ।

ಪಗೆವಣ್ಣಂ ಮುಗುಳ್ಳ ಮೆಯ್ಯಳೊಳ್ ಮಳಯಜಮಂ

॥೮೧॥

ಅಲ್ಲಿಂ ಮುನ್ನಮೆ,

ನೂಂಕಿತರೆ ತೇರ ನೂಂಕುವ ।

ತೆಂಕಣಿಲರ್ ಬರ್ಪಿನಂತೆ ಭಯಮುತ್ತವೊಲೇ ॥

ಣಾಂಕನೆಡದೊಲಗಿ ಬರುತಿರೆ ।

ಪಂಕಜಸಖನುತ್ತರಾಯಣಕ್ಕೇಲ್ಪಿಂದಂ

॥೮೨॥

ಶರವೊತ್ತಿ ಕುತ್ತೆ ಖರಕರ ।

ಕಿರಣಂಗಳ್ ಪೊಸೆಯೆ ಪುಟ್ಟಿದಗ್ನಿಕಣಂಗಳ್ ॥

ಕರಗಿಸಿದುವು ಪೊರೆಯೆತ್ತಿದು ।

ವುರುಪಿದುವರ್ಕಾಶ್ಮದಲ್ಲಿ ಪತ್ತಿದ ಹಿಮಮಂ

॥೮೩॥

ಪೂಗಣೆಗೆತ್ತಿದಂತೆ ಪೊಗರಂ ಪೊಸಗಾಡಿಗೆಗೂಡಿದಂತೆ ಜೆ ।
 ಲ್ವಾಗಿ ವಿಲೋಚನಕ್ಕೆ ವೀರಹಾಸಳನಿಂ ಮಸಿವಣ್ಣಮಾಗಿ ಬಂ ॥
 ದೇಗಿ ವಿಯೋಗಿಚೆತ್ತತತಿ ಕಾಮಶರಾಂಘ್ರಯೋಳಗ್ಗಿದಂತೆ ಪಾ ।
 ಯೋಗರಗಂಪನುಂಡುವೆಳಮಾವಿನ ಪೂವಿನೊಳುನ್ಮದಾಳಿಗಳ್ ॥೨೨॥

ತಾವರೆ ನೂಂಕುವಂತೆ ಮಧುಬಿಂದುವನಂದು ವಿಳಾಸವಾರ್ಥಿಯೊಳ್ ।
 ಸೀವರಮೆತ್ತುವಂತೆ ತೆರೆಗಳ್ ಮೊದಲೊಳ್ ಮುಗುಳೊತ್ತುವಂತೆ ಶಾ ॥
 ಖಾವಳಿ ಕಾಮಿನೀಜನದ ವಕ್ರವಳಿತ್ರಯಬಾಹುಮೂಲದೊಳ್ ।
 ತೀವಿ ಮಡಲ್ತು ಮೂಡಿದುವು ಮಂಜರಿಗಳ್ ನವಘರ್ಮಬಿಂದುವಾ ॥೨೩॥

ಮುನ್ನಮೆ ಬೆಮರ್ತುಮುತ್ತಿನ ।
 ಕನ್ನಡಿವೋಲ್ ತೊಳಪ ತರುಣಿಯರ ವದನಂಗಳ್ ॥
 ಮನ್ನಿಸದೆ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡುವು ।
 ಜಿನ್ನಂ ರೋಹಿಣಿಯನಪ್ಪಿದಮೃತದ್ಯುತಿಯಾ ॥೨೪॥

ಎಲೆಯಿಕ್ಕಿದಂತೆ ಪೊರೆವಿಡೆ ।
 ಸುಲಿದೆಲೆಗರ್ಪಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲವಂ ಪುಟ್ಟಿದವೋಲ್ ॥
 ಜಲಜಲನೆ ಕೆಂಪನುಗುಟ್ಟುವು ।
 ಲಲಿತಲತಾಂಗಿಯರ ಪಳಚನೆಸೆವಧರಂಗಳ್ ॥೨೫॥

ಪಳಚದೆ ಪೊಳೆವೆಳವೆಂಡಿರ ।
 ಬಿಳಿಯಲರ್ಗಣ್ಣವರ ಚಿಲ್ಪನೆಳಕುಲಿಗೊಂಡಂ ॥
 ತಳ್ಳದ್ ತೊಳಗಿದುವು ಕುಮುದಂ ।
 ಗಳ ಸಿರಿಯೋಸರಿಸಿದತ್ತು ಶಿಶಿರಾತ್ಮಯದೊಳ್ ॥೨೬॥

ಅವತರಿಸಿ ತಾಮ್ರಮಂಜರಿ
 ಕಿವಿಯಂ ತೀವುತ್ತೆ ಪರ್ಜುವಂತಳಿಗಣಿಕಾ ॥
 ರವಮನದೇಂ ತಳೆದುದೊ ಕೇ ।
 ಕ್ವನೊಬಲಾಜನದ ಮಾನಮದಮಂ ಮಧುಮೊಳ್ ॥೨೭॥

ಮಾಂಗಳ್ ಮಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಸ್ನಾ ।
 ಸಂಗುಡುವ ಮೊಲೊಡನೆ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ತಾನುಗುಟ್ಟಿದು ಮುಂ ॥
 ಸುಂಗಿದ ದಿನಕರನಂ ಮಿಗೆ ।
 ಪಿಂಗುತ್ತಂ ರಾತ್ರರಾಹು ಶಿಶಿರಾತ್ಯಯದೊಳ್ ॥೮೪॥

ಭರವಸದೆ ಕವಿವ ಖರಕರ ।
 ಕಿರಂಣಂಗಳ್ಗಳ್ಳಿ ಪುಲ್ಲಳಂ ಕರ್ಚಿದವೋ ॥
 ಲರುಣಿತತುಷಾರ ಚಳಶೀ ।
 ಕರಮೆನೆ ಪನಿ ಪುಲ್ಲ ಪನಿಗಳಲುಗಿದುವೆಲರಿಂ ॥೮೫॥

ಸೊಪ್ಪು ಸೊವಡಾಗದೆಸಲಿಸಿ ।
 ಟ್ಪಿಪ್ಪದೆ ಮೊಗಮಿರಿದು ಕಾರ್ದು ಚಪ್ಪಲರ್ಪನೆಗಂ ॥
 ಸಿಪ್ಪಿಟ್ಟು ಕರೆದು ಕೊಂಡುವು ।
 ಸಪ್ಪದ ಮುಪ್ಪುಳದಿನೊಲಿಸಿವ ನಲುವಂಜುಗಳಂ ॥೮೬॥

ಶ್ರೀ ಪದ್ಮದೊಳೊದವೆ ಮನ ।
 ಸ್ತಾಪಂ ಪುಟ್ಟಿದುದೊ ತಮಗೆ ರುಜೆಯಾಯ್ತೊದಿವಾ ॥
 ಸ್ವಾಪದಿನೆನೆ ನಯ ಮಿಲಿದವೊ ।
 ಲೊಪ್ಪಿದುವು ಮಧು ಪ್ರವೇಶಮೊಳ್ ಕುಮುದಂಗಳ್ ॥೮೭॥

ಮೊಸೆಯಿಸಿ ನಸುಮಿಸುಪೇಲಿದ ।
 ಬಿಸಿಲಿಲಿಯೆ ಬೆಮರ್ತು ಬಿಂದು ಬಿಡುವವೊಲೆನಸುಂ ॥
 ಮೊಸ ಮುಗುಳಂ ಮೊತ್ತೆಸೆದುದು ।
 ವಸಂತದೂತಿಕೆ ವಸಂತಮಾಸದ ಮೊದಲೊಳ್ ॥೮೮॥

ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ,
 ನೀರಸ ಮಾದೆಲೆಯಂ ಸಲೆ ।
 ಸೈರಿಸದವೆ ಸೂಂಕಿ ಕಳೆದುವೆನೆ ಕಳಿಕೆಗಳುಂ ॥
 ಕೋರಕದ ತುಲಿಗಲುಂ ಸಹ ।
 ಕಾರದ ಕೊಂಬುಗಳೊಳೊಡೆದದೇಂ ಮೂಡಿದುವೋ ॥೮೯॥

ನಳನಳಿಸಿ ನೋಗಿಸಿ ಪೊರೆವಿಡು ।
 ವೆಳಗಂಪಂ ತಳೆದ ಪಸುರನಾಳ್ವಂಕುರದಿಂ ॥
 ದೆಳದಳಿರಂ ನಿಜಾದಳಿರಂ ।
 ಸೆಳಗೊಂಬುಗಳೊಲಿಗೆ ತುಲಿಗಿ ಬಂದುದು ಚೂತಂ ॥೯೦॥

ಅಸಿಯ ಬೆರಲೊನೆ ಕೊಂಬಿಂ ।
 ಪೊಸದಳಿರೆನೆ ಚೂತಲತಿಕೆಯೆಳದಳಿದೊಳೊಳ್ ॥
 ಮಿಸುಪಲರ ಗೊಂಚಲೊಳ್ ಕ ।
 ಕ್ಕೆನೆದಿದುಳವು ಕಾಮಚಾಮರಗ್ರಾಹಿಣಿವೋಲ್ ॥೯೧॥

ಕೊನರಾಜಿ ಪೊತ್ತೆ ಕಿ ಲಿಕ್ಕೊಂ ।
 ಬಿನೊಳನಿಲನಿನೊಲೆದ ಕೊಂಬುಗೆಯ್ಯಿಂ ಪೊಸವೂ ॥
 ಎನ ಪುಡಿಯನೊಟ್ಟಿಕೊಂಡ ।
 ತ್ತನಂಗ ಕರಿಧೂಳಿ ಮದಕೆ ಬಂದವೊಲಾಮ್ರಂ ॥೯೨॥

ಅಳಿ ಬಳನೆ ಸೊನೆಯ ಕಂಪಂ ।
 ಬಳೆದೊಟ್ಟವೊಲೆಸೆವ ತಳಿರ ಶಾಖಾಭುಜದೊ॥
 ಕ್ಕಳೆರೊಳ್ ಗಳಪುವ ಗಿಳಿಯಿಂ ।
 ಗಿಳಿಯೋದಿಸುವಂತೆ ಚೂತಲತೆ ಕರ ಮೆಸೆಗುಂ ॥೯೩॥

ಮಾವಿನ ಸೆಳೆಗೊಂಬುಗಳೊಳ್ ।
 ಪೂವಿನ ಗೊಂಚಲ್ಕಳೆನೆದುವಳಿಗಳ ಬಳಸಿಂ ॥
 ಭಾವಿಸಿ ಮಧುವಲರ್ಗಣೆಯಿಂ ।
 ತೀವಿದ ತೂಣೀರದಂತೆ ಪುಷ್ಪಾಯುಧನಾ ॥೯೪॥

ಅಲಗೊಂಚಲೊಂದು ಪಕ್ಕದೊ ।
 ಕಳೆವೆರಸರೆ ಕಳಿಕೆಯೊಂದು ಪಕ್ಕದೊಳಿರೆ ತ-॥
 ಕ್ತಳಿರುಪನೆಗೊಂಬುಮಿಸುಕಿದು ।
 ವಲರ್ಗಣೆಯಂ ಗುಱಿಯನಿಟ್ಟವೋಲ್ ತೋಮರದಿಂ ॥೯೫॥

ಪರಿ ಚಮಂಬಿಸಿ ನವಕಳಿಕಾ ।
 ಧರರಸಮಂ ಪೀಡಿಸಿ ಪರಭೃತಂ ಚೂತಲತಾ ॥
 ತರುಣಿಗೆಸೆದತ್ತು ಶಾಖಾ ।
 ಕರ ಕಂಪಂ ತನ್ನ ನಾದ ನಿಭಸೀತ್ಕಾರಂ ॥೯೬॥

ಚಳಶಾಖಾದಳಹತಿಕರ ।
 ತಳ ತಾಳ ಮನಿಲಿಸಿ ಎರುವದಳಕುಳವಳಯಾ ॥
 ಕುಳ ಕೋಕಿಳ ಕಳರವದಿಂ ।
 ಗಿಳಿ ಸೋವಬಲೆಯವೊಲಾಮೃಲತೆ ಕರಮೆಸೆಗುಂ ॥೯೭॥

ಒಡೆದಲರ ನಡುವೆ ಮಿಡಿ ವೊಲಿ ।
 ಮಡೆ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು ಪಸಿದು ವೊಸಬಂಡನುಣಲ್ ॥
 ಪಡೆಯದೆ ಸವಿಗಂಡುದು ಮಾ ।
 ಮಿಡಿಯಂ ಕಡಿದೊಸರ್ಪ ಸುರಭರಸಮಂ ಭೃಂಗಂ ॥೯೮॥

ಮಿಡುಕುವ ಎಯೋಗಿಯೆರ್ದೆಯಂ ।
 ನಡೆಗೊಂಡಲರ್ಗಣೆಗಳಲಸಿ ಬಲ್ಮಿಟ್ಟಿಗಳಂ ॥
 ಪಡೆದು ಕಿಡುವಂತೆ ಕಂತುಗೆ ।
 ಪಡೆದುವು ಮಿಡಿಯಂ ಮಡಲ್ತ ಮಾವಿನ ಪೂಗಳ್ ॥೯೯॥

ತರಳ ಜಳಬಿಂದು ಸಿಂಪಿನ ।
 ವೊರೆಯೊಳ್ ಮುತ್ತಾದುದರ್ಕೆ ಬಿರಿ ಮುಗುಳಿಂದು ॥
 ಬ್ಬರಿಸ ಮಧು ಬಿಂದು ಪಚ್ಚೆಯ
 ಪರಲಾಯ್ತೆನೆ ಮಿಡಿಗಳೊಗೆದುವಿಮ್ಮಾವುಗಳೊಳ್ ॥೧೦೦॥

ಜಿರಯಿಯೆರ್ದೆ ಬಿರಿಯೆ ಭರದಿಂ ।
 ಬಿರಿ ಮುಗುಳಿದೆಚ್ಚು ಕೂಗಿ ಬಾಗುವಿನಂ ಮಾ ॥
 ಮರದೊಳ್ ಮಿಡಿಯುಬ್ಬರಿಸರೆ ।
 ಬೆರಲಂ ಮಿಡಿದವರ ಮಿಟ್ಟಿದೊಟ್ಟಂ ಮದನಂ ॥೧೦೧॥

ಅಲರ್ವೆರಸಲುಗುವ ತಳಿರೋಳ್ |

ಕಲಸಿದ ಮಾಂಗಾಯ್ ಪಾಯ್ ಮಧುಮಾಸದೊಳ ||

ಗ್ಗಲಿಸಿದ ನಲವಿಂ ತಳಿರು |

ಯ್ಯಲಾಡಿದುವು ಗಿಳಿಯ ಮಱಿಯುಮೆಳಗೋಗಿಲೆಯುಂ ||೧೦೨||

ಪಸರಿಸು ಚೂತ ಕಟ್ಟು ಗುಡಿಯಂ ಪೊಸಮಲ್ಲಿಗೆಗಾಯ್ ನೂತನ |

ಪ್ರಸವ ವಿಭೂತಿ ನಿನ್ನರಸಿಗಿಂದೆಡೆವೇಲ್ಪಿ ನೊಲತ್ತೆನೆಂದೆ ಬಂ ||

ದೊಸದಳಕಾಂತೆಯೇಂ ಸೆಳೆದುದೊಂದೆ ನವೀನದಳೋತ್ತರಿಯಮಂ

ಪೊಸೆಯಿಸಿ ಸೂಱಿಗೊಂಡುದಲರ್ಗಿಂಪುಗಳಂ ಸಹಕಾರ ಕಾಂತನಾ ||೧೦೩||

ಪಿರಿದುಮನಂಗನಾವ ಸಿರಿ ತಮ್ಮನೆ ಕೂರ್ಗಣೆ ಮಾಡಿ ನಲ್ಲರಂ |

ಬಿರಯಿಗಳಂ ಮನಂಬಿರಿಯೆ ತಾಗಿ ಕರಂ ಬಿರಿವಂತೆ ಬೇಗದಿಂ ||

ಬಿರಯಿಯ ಚಿತ್ತಮಂ ಪಿರಿದು ನುಂಗಲೆ ಬಾಯ್ ದಿವಂದದಿಂದದೇಂ |

ಬಿರಿದುವೊ ತೋರಮಲ್ಲಿಗೆಗಳಬ್ಬರಮಾಗಿ ಬಸಂತಮಾಸದೊಳ್ ||೧೦೪||

ಪಸುರೊಳಸೋಲಿ ಬೆಟ್ಟ ಬಳೆಯುತ್ತಿರೆ ತೆಂಕಣಗಾಳಿಯುಂ ಸಡಿ |

ಲ್ವಸು ಪೊರೆಯಾಗಿ ಸಂಜನಿತಕಾಮ ಶಿಲೀಮುಖಪಾತದಿಂ ರಸಂ ||

ಪೊಸತು ಪೊದಟ್ಟು ಪೊಣ್ಣೆ ವಿರಹಾತುರೆಯಂತೆ ಪೊಲೇಂ ಸುಗಂಧನಿ |

ಶ್ವಸಿತಮನೆತ್ತಿತ್ತೋ ಬಿರಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಬಸಂತ ಮಾಸದೊಳ್ || ೧೦೫||

ಎತ್ತಿದ ಮುರಜಮನೆಳಮಾ |

ವೆತ್ತಿದವೋಲ್ ತಳಿರ ಪುದುವಿನೊಳ್ ಮಧುವಿಸರಂ ||

ಮತ್ತೆನಿಸರೆ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳ |

ಬಿತ್ತಂ ಕಟ್ಟಿದವೊಲಿಡಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆಮುಗುಳ್ಗಳ ||೧೦೬||

ಎಳವೆಂಡಿರ ಕಡೆಗಣ್ಗಳ |

ಬೆಳಗಂ ಸ್ಮರನುರುಳಿಗೆಯೊಡವು ಚಪಳತೆಯುಂ ||

ಕಳಕಳಿಸಿ ನಗುವವೋಲಳಿ |

ಗಳ ರುತಿವೆರಸಿದುರ್ವಲರ್ಧ ಪೊಸಮಲ್ಲಿಗೆಗಳ ||೧೦೭||

ಬಿರಯಿಗೆ ತೆಗೆಬಗೆ ಕಂಪುಗೆ ।
 ಬಿರಿದುದು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮರಲ್ಪು ಪುಗೆ ಮಧುಮಾಸಂ ॥
 ಕುರುಳ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಕಂಪಿನ ।
 ಕರಡಿಗೆ ವನಸಿರಿಗೆ ಸರಿಗೆ ಬಗರಗೆ ಮಧುವಾ ॥೧೦೮॥

ಬಸನಿಗೆಯರೊಸಗೆ ಮುತ್ತಿನ ।
 ಹಸಿತಂ ಬೆಳ್ಳೆಳಗಿನುರುಳಿ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳ ಬೆ ॥
 ಕ್ಲಸದನಮೆನಲೇಂ ಬಿರಿದುದೊ ।
 ಪೊಸಮಲ್ಲಿಗೆ ಜದಸ ಬಿತ್ತು ಕುಸುಮಾಯುಧನಾ ॥೧೦೯॥

ಮಲ್ಲಿಗೆಯನೊಲಿಸುವಳಿಪಿಂ ।
 ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೂವಾದುದೆನಿಸಿ ಮಾವಿನ ಕೊನರಿಂ ॥
 ದಲ್ಲಗುವ ಸೊನೆಯಿನೇಂ ಕಂ ।
 ಕೆಲ್ಲಿ ಕರಂ ನಾಂದು ನಗೆದು ಮಗಮಗಿಸಿದುದೊ ॥೧೧೦॥

ಪುಲ್ಲಶರಶಿಖಿಯ ಪೊಗೆಯೆನೆ ।
 ಪಲ್ಲವಿಸಿದಶೋಕೆಯಿಂದೆ ಮಿಗೆ ಬಂದಳಿಗಳ್ ॥
 ಮಲ್ಲಿಗೆಯಲರ್ಗಣ್ಣಳಿನಲ ।
 ರಲೊಕ್ಕುವು ಬಾಷ್ಪಬಿಂದುವೆನೆ ನವಮಧುಗಳ್ ॥೧೧೧॥

ಆನೆ ಮದನಂಗೆ ಪೊಸಮದ ।
 ದಾನೆ ಜಗದ್ವಿಜಯಿಗೆಂದು ಮುಡಿಗಿಕ್ಕುವವೋ ॥
 ಲೇನಿಕ್ಕಿದುದೊ ವಸಂತಾ ।
 ಸ್ಥಾನಿಕೆಯೊಳ್ ಪಾಟಳದ್ರು ಜಠರಚ್ಛದಮಂ ॥೧೧೨॥

ಬರುತುಮೆ ಬಸಂತಕಾಂತಂ ।
 ಬರಸೆಳೆಯೆ ಸಡಿಲ್ಪವೋಲ್ ಜರಚ್ಛದನಂ ಬೀ ॥
 ಟ್ತರೆ ತನ್ನಯ ಮೆಯ್ಯಿಂ ಪಾ ।
 ದರಿ ಪೊಸೆಯಿಸಿತೊಡನೆ ಕುಸುಮಗುಚ್ಛೋತ್ಕರದಿಂ ॥೧೧೩॥

పాదరిగి పుష్పవతిగోళ ।
 గాదుదుమల్లదే మగుళ్ళు జండాళికేయోళ ॥
 పోద పోలేగలసిదంతిరే ।
 నామదు సంపగే సుగంధదిం మధుకరనం । ౧౧౪॥

రతియ బలిల్ముడిగాకేయ ।
 పతియ తుఱుంబింగే మధువే మోసల్గుఱిదం ॥
 జతురతేయిన్లదందళి ।
 వితతిగళికేటిగవలద సవజంపకదోళ ॥ ౧౧౫॥

తొలరదువాద మల్లిగేయ మోగ్గిగళోళ వోగవ్రూపి
 బిదుభో ॥
 భోరేనే పాయ్దు బండినోళి బిండిగోదోయ్యనే
 తేంబిలరాతేయం ॥
 దిలరువాదేయింకగళనేత్తి ముగుళ్ళిరే బిరికింజేల ।
 గిరిరనేర్లదు కాఱి కడలిట్టువు మత్తమధు వ్రతాది
 గళ ॥ ౧౧౬॥

ఆసవ ముండు మేయ్మిరికిద నందనలక్ష్మియ సక్తముక్తని ।
 త్వాసమేనిప్ప తేంకణిలరేత్తువ తన్న విభిన్న కుట్టిళా ॥
 గ్రాసవగంధదిం కళియే సోర్కిసితీజగమం సుగంధని ।
 త్వాసితకౌసుమాసవకుళం వకుళం ముకళం వసంతదోళ ॥ ౧౧౭॥

పుదిద పరాగమం పరపియుం పోరేయేత్తియుమోత్తి పోన్న బ ।
 గ్నొద సవకణికార కుసుమక్మిరిగిద మదాళి కంపుగా ॥
 గదే కళిదత్తు పేణ్ణ పోస రూపిన పాపేగి పాసి బిద బ ।
 య్మిరిదవిసిదింపుగాగదయిలిం పేటిసింగువ కేళనందదిం ॥ ౧౧౮॥

ಎಂಬ ಪೊಗಲಿತ್ತಿಗಲಿಂಬಮಾಗಿ

ವಿಕಸತ್ತುಷ್ಣಾಪ್ತಹಾಸಂ ಸ್ಮಿತಕುಸುಮರಜೋಭಸ್ಮ ವಿಭ್ರಾಜಿ ಮಾದ್ಯು |
ತ್ವಿಕನಾದಂ ಭೃಂಗಸಿದ್ಧಾಂಜನರಸಘಟಿಕಂ ಪಲ್ಲವೋದ್ಯಜ್ಜಟಂ ಕೆ ||
ಯ್ಯಕಪಾಲಂ ಚಂದ್ರಬಿಂಬಂ ತನಗೆನೊ ಜಗತೀಕಕ್ರಮಂ ಚೈತ್ರಕಾಪಾ |
ಲಿಕನೆಂಬಂ ಬಂದದೇಂ ಮೋಹಿಸಿದನೊ ಮಧುಬಿಂದೂದ್ವಮದ್ಗಂಧವಾಹಂ ||
ಅಂತು ಮದನದಹನಕ್ಕುದ್ದೀಪನಮಾಗಿ ಬಂದ ಬಸಂತದೋಳ್ ಕೋ |
ಗಿಲೆಯ ಸರಮಂ ಕೇಳಲಾಡಿದಂತೆ ಪೂವನಕಂಪಂ ಕೊಳಲ್ ತಳೆಯದಂತೆ
ಸುರಭಿಪವನನ ಸೋಂಕಂ ಸೈರಿಸದಂತೆ ಬಂದ ಬಸಂತನ ಬನಮಂ ನೋಡೆ
ಲಂಜಿದಂತೆ ಮಾನವಮದನಂ ಮದನ ಮೂರ್ಛಾಪರವಶತೆಯಿಂ ಪಗಲು
ಮಿರುಳುಂ ಕಲಿಯುತ್ತಮಿರೆ,

ಅತ್ತಲಸವಸದೆ ವಾಸವ |

ದತ್ತ ಗುಣಪ್ರಿಯನ ರೂಪನಿರುಳುಂ ಪಗಲುಂ ||

ಚಿತ್ತದೊಳೆ ಬಗೆದು ಭಾವಿಸಿ |

ಚಿತ್ತಜತಾಪದೊಳೆ ತರುಣಿ ಕಡುಬಡವಾದಳ್

||೧೧೯||

ಅವಗಳಿಯವಾದ ಎರಹದೊ |

ಳವರ್ಗಳ ಪಸೆಗಳೊಳೆ ಪೊರಲ್ಪಿಳ್ಳಲ್ಪಿಳ್ ಭಾವೋ ||

ದ್ಭವ ನಡೆಯುಡುಗದೆ ಕಾಯ್ದುಸಿ |

ತವದಂಬುಗುಡಾಗಿ ಬಿಡವೋಲ್ ಬಸವಲಿದಳ್

||೧೨೦||

ನಾಟುವ ನನೆಗಣೆ ಚಿತ್ತಮ ||

ನಾಟವಿಟಂಬರಿಸಿ ನೆನೆಹದಿಂ ಪೊಸವೇಟಂ ||

ಕೋಟಿ ತೆಲಿನಾಗೆ ಕಾಮಿನಿ |

ಬೇಟದ ಕತೆಗಳನೆ ಕೇಳಲಿತ್ತಿಗೆಯಾದಳ್

||೧೨೧||

ಅಗಿವೆರ್ದೆಯೊಳಿಡಿದ ನನೆಯಂ |

ಬುಗಳಿಡಿದ ಪೊಲುಗಿದು ಬಗೆದು ಬಗೆಯದೆ ಬಿಸುಪಂ ||

ಮೊಗಸೆ ಮುಱುದುಂಬಿ ಮಿಗೆ ಕ |

ಮ್ಮಿಗೆ ಸುಯ್ಯಳ ಕುಡಿ ನಿಮಿರ್ಕೆಗೊಂಡುವು ವಧುವಾ

||೧೨೨||

కామనే కృతాంతనోప్పువ ।
 కౌముదియే కసల్ప బిసువిసల్ నిద్రేయ చీం ॥
 తామణి చీంతేయే సఖియా ।
 యాతామహిళిగే మనదోళాగే మానవమదనం ॥౧౨౬॥

అసియళ సణ్ణనప్ప నడువోప్పువినం మిగి సణ్ణమాగి బీ ।
 శ్చీసేయే ముఖేందు మండళకే మేయ్ ముఱుగుత్తిరే చిత్తజాగ్నిద ॥
 శ్చీసే బలిదంతే కకళశకుళం బడవాగదే తానే తోలరే బీ ।
 టిసదళమాయ్ జేల్పు కమళాస్యేగి కామకళావ
 తారదోళ ॥౧౨౭॥

వోసతళిరిందే బిరిసి కళేదంతిరే కాంతేయ కాంకాంతియం ।
 బిసుడే పసుపుసూసి మళయోద్భవమం సలే పూవినోళ వోర ॥
 శ్చీసదళమాగి మాడిదవోలుజ్వుళ మప్పేళవేళ్ళువోదే మే ।
 య్మసేదసమాస్త్రనోప్పువసియంతసియాదుదనంగ
 తాపదిం ॥౧౨౮॥

కదపినోళిట్ట కేయ్య వోసపజ్జీయనంగన వోయ్ బాసుటిం ।
 దదినిరే పూవినోళ వోరళే పత్తిద పూగళే కేంండ కామ బా ॥
 ణద దోరేయాగి మేయ్య మళయోద్భవదణ్వుగళే టిబాయోళి ।
 క్కిద కవళంబిలొగాగి లలితాంగి బటిల్పళనంగతాపదిం ॥౧౨౯॥

హారమే భూషణం మళయజాతమే మేయ్గే సేవణ్వు సార క ।
 పూరమే తంబులం తళిర జింపమే బాట్టినే కల్పనామృతా ॥
 హారమే బీరవనం సలిలకేళియే కేళి నవప్రవాళ సం ।
 స్తారమే సజ్జీయాయ్ తరళాక్ష్మిగి తద్విరహాతిరేకదోళ ॥౧౩౦॥

ಸಕೃದಾಯಾತಾರ್ಥ ನಿದ್ರಂ ಕ್ಷಣ ಮುಕುಳತನೇತೋತ್ಪಳಂ
ನಿರ್ಣಿಮೇಷಾ |

ಧಿಕಶೂನ್ಯಾಳೋಕಮ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರಿಮಿತವಾಚಂ

ವೃಥೋತ್ತಾನಯಾನೋ ||

ತ್ಸುಕಚಿತ್ತಂ ಮೂಕವೀಣಾ ಪ್ರಯತದರಶಿಃ ಕಂಪನಂ ದೂರ ವಿಚ್ಛೇ - |

ನ್ನ ಕಥಾ ಹೂಂಕಾರ ಮೇಂಶೋಭಿಸಿದುದೊತರುಣೀ

ಚೇಷ್ಟಿತಂ ಮೋಹಮುಗ್ಧಂ ||೧೨೮||

ಬಿಸುಸುಯ್ ಮೆಯ್ವೆರ್ಚೆಯುಂ ಕಂದಿರದಧರಲ ಸತ್ಪಲ್ಲವಂ ಕಾಯ್ದ ಕಣ್ಣೀ |

ರೆಸಱಿಱಿಳ್ ತುಱಿಱಾಡಿಯುಂ ಬಾಡದ ನಯನಯುಗ್ಗಂದೀವರಂ

ಚಿತ್ತ ಚಾಗ್ನಿ ||

ಪ್ರಸರಂತಲ್ಪಿಲಿಪ್ಪಿಯುಂಸೀಯದ ಗುರುಕುಚಕೋಕದ್ವಯಂ

ಶೋಭಿಕುಂಸೂ |

ಚಿಸುವಂತಾ ಕಾಮಿನೀ ದುರ್ಧರ ಎರಹತಪಃ ಪ್ರೌಢ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ

ದುರ್ಬಂ ||೧೨೯||

ಮೊಲೆಗಳೊಳಿಕ್ಕಲಬ್ಬದ ವಿಶಾಳದಳಂಗಳನಾಳ್ವು ನೀಳ್ಗಕ-|

ಣ್ಮಲರ್ಗಳೊಳೊತ್ತಲುತ್ಪಳದ ನಿಟ್ಟಿಸಲಿಂ ಕುಚಕುಂಭ ಮಧ್ಯದೊಳ್ ||

ಸಲಿಸಲೆ ಶಂಕೆಯಿಂದಸಿಯ ಬಾಳಮೃಣಾಳಮನಾವದೀರ್ಘಕಾ ||

ಜಲದೊಳಮೆಯ್ದೆ ಪೊಕ್ಕಲಸಿಕಾಣದೆ ಕಾಯ್ದುದು ತತ್ಸಖೀಜನಂ ||೧೩೦||

ನೀರೂಡುವಂತೆ ಮದಸನ |

ಕೂರಸಿಯಂ ಚುಯ್ಯೆಸುತ್ತೆ ಪೊಗೆಪಾಯ್ವ ನೆಗಂ ||

ನೀರೇಜವನದೊಳದರ್ವ |

ನೋರಂತಿರೆ ಎರಹದಹನದಗ್ಗೆಯರವಳಂ

||೧೩೧||

ಸವನಂ ಸವನಂ ಕೃತಕಂ |

ಜವನಂ ಜವನಂತೆ ವನಿತೆಗಾಯ್ತು ಕೊಲಲ್ ಬ |

ಪವನಂ ಪವನಂ ಪೋಲ್ತುದು |

ದವನಂ ದವನಂತೆ ವಿಷಮಮಾಯ್ತನವರತಂ

||೧೩೨||

ಸುರಿವುವು ಕಣ್ಣಿನಿಗ್ ಕೃಗೇ

ಪರಮಾಣುವಿಸನಿತು ರಜಮುಮವಳ್ಳುಜಂ ||

ಸುರಿವುದು ಚಿತ್ರಮೆ ಸುಲಿಯು ||

ತ್ತಿರೆ ಪೊಕ್ಕುಭಿಮಾನ ಮಂದರಂ ಕಣ್ಣೊಣರೊಳ್ ||೧೩೩||

ಅಂತಳವಿಗಲಿದ ಲೀಲಾವತಿಯ ಎರಹಮುಮನಸಕಳಿದ ವಸಂತ
ಸಮಯಮುಮಂ ಕಂಡು ಕಾಳೋರಗಂ ಕೊಂಡವರ್ಗೆ ನಂಜಿನ ಮಲಿ
ಕೊಂಡಂತಾದುದೆಂದು ಭಯಂಗೊಂಡು ವಾಸವದತ್ತೆಯನಲಿಯಲಿಯದೆ
ಕಳಾವತಿಯೇಕಾಂತದೊಳ್ ಪೇಲ್ಪುದುಮಂತೆ ಗೆಯ್ಯನೆಂದು ವನವನಂದ
ಪ್ಪದೆ ಚೂತಪ್ರಿಯಂ ಮೊದಲಾಗಿ ಗಿಳಿಗಳುಮಂ ಚೂತಪ್ರಿಯೆ ಮೊದಲಾದ
ತುಂಬಿಗಳುಮಂ ವನವಿಪಂಚಿ ಮೊದಲಾದ ಕೋಗಿಲೆಗಳುಮಂ ಆಗಳೆ ಕರೆದು
ಕಳಪಿ,

ಅರಗಿ ಕರ್ಚಿವಾಲಿದೊಡೆ ಕೆಂದಳಿರಂ ಮಲಿದುಂಬಿ ಪೂವಿನೊಳ್ |

ಪೊರೆದೊಡೆ ಕೋಕಿಳಂ ಕಳಕೆಗರ್ಚಿ ಕಳಪ್ಪನದಿಂದ ಮೊರ್ವೆಯುಂ ||

ಕರೆದೊಡೆ ತಲುತ್ತಿ ಬಂದ ತಳಿರುಯ್ಯಲನೇಲಿ ವಸಂತರಾಗದಿಂ

ತರುಣಿಯರಾಡಿ ಪಾಡಿದೊಡೆ ಪೂಸಿದೊಡಂ ಹರಿಚಂದನಂಗಳಂ ||೧೩೪||

ಪೂವಿನ ಕಂಪನೆತ್ತಿದೊಡೆ ತೆಂಕಣಗಾಳಿ ಎಳಾಸಿನೀಜನಂ |

ಮಾವಿನಗೊಂಚಲಂ ಕಿವಿಯೊಳೆಟ್ಟೊಡೆ ಬಂದುದು ಸುಗ್ಗಿ ಬೆಂದನಂ ||

ಸಾವಿನ ಮೆಚ್ಚಪಂ ಬಿರಯಿಯಂ ಸ್ಮರನೆಂದೊಡೆ ದಂಡಮುಂಟುಲೀ |

ಲಾವತಿಯಾಣೆಯೆಂದು ಕಳಭಾಷಣಿ ಪಾಟಿಸಿದಳ್ ಪ್ರವೋದದಿಂ ||೧೩೫||

ಅಂತು ಸಾಲಿಯುಂ ಸಾಲಿಕೊಲ್ಪಮಾವುರಿಗಂಗೆ ದೋಷವಿ
ಲ್ಲೆಂಬಂತೆ ಜಯವೊಡೆದಿಸುವ ಎಷಮಶರನ ಶರಪ್ರಹಾರದಿಂ ಕಿಡಿವಿ
ಟ್ಟಂತೆಯುಂ, ಸಂಕಲ್ಪಕಾಷ್ಠಂ ಪೊತ್ತಿದಂತೆಯುಂ ಚಿಂತಾನಳಿಸುರಿ
ದಂತೆಯುಂ, ಅರಿದೆನಿಸಿ ಸಖೀಜನಂ ಮಾಪ್ಪಿಶಿಶಿರೋಪಚಾರದಿಂದ ಮುಮಾ
ಲದೆ ಮಿಲಿ ಎಷಮವಹ್ಮಿಯರಿರಾವರಿಸುವ ಎರಹ ವಹ್ಮಿಯಿಂ ಕಿಚ್ಚಿ
ನೊಳ್ ಬುರ್ಡ ಕೀಡಿಯಂತೆ ಕಡಿಗಿ ಕೊರಗುವ ಕಾಂತೆಯನೇಕಾಂತದೊಳ್
ಕಳಾವತಿಯಿಂತೆಂದಳ್ —

ಇಂಗಿತಮುಱಿವರ್ ಬಲ್ಲರ್ |
 ಭಂಗಿಗಳಂ ಕೆಳದಿ ನಿನಗೆ ಪಿರಿದುಂ ಕೂರ್ಪರ್ ||
 ಪಿಂಗಿಸಿದ ಪರೆಂತುಂ ನಿ |
 ನ್ನಂಗಜವೇದನೆಯನೀನಿಜಪ್ರಿಯಸಖಿಯರ್

||೧೩೬||

ಆದೊಡವೊಂದನೆಂಬೆನೆ ಸಖೀ ಬಱಿದೇಕೆ ಸಖೀಜನಕ್ಕೆ ಪಂ |
 ಗಾದಪೆಯಾಗದಾರ ದೆಸೆಯಿಂದಮುಮವೊಡೆ ದೈವಯೋಗದಿಂ ||
 ದಾದ ವುದಾರಿದಂ ನೊದಲೊಳಂ ಸಮಕಟ್ಟಿದರಿಲ್ಲಿ ಸಂದೆಗಂ |
 ಗೋದಿರವೇಡ ದೈವಬಲಮುಳ್ಳವರ್ಗಾಗದುದುಂಟಿ ಲೋಕದೊಳ್ ||೧೩೭||

ಅನುಪಮ ಕೀರ್ತಿಕಾಂತನ ಮನೋಹರರೂಪನ ಮಾನ ಮೇರುಶೈ |
 ಲನ ಕಮನೀಯ ನಾಯಕನ ಸಜ್ಜನ ಸೇವ್ಯನ ಸೂಕ್ತಿ ಕರ್ಣವೂ ||
 ರನ ಸಹಜಪ್ರವೋದನ ಕಳಾರ್ಣವತೀರನ ಕೋಮಳ ಸ್ವಭಾ |
 ರನ ಕವಿರಾಜ ಮಲ್ಲನ ಎನೀತನ ನೂತನದಾನಧೀರನಾ ||೧೩೮||

ಇದು ವಿದಿತ ವಿವಿಧ ಪ್ರಬಂಧ ವನವಿಹಾರ ಪರಿಣತ ಪರಮ ಜಿನಚರಣರಮ್ಯ
 ಹೈಮಾಚಳೋಚ್ಚ ಳಿತ ನಖಮಯೂಖ ಮಂದಾಕಿನೀಸಕ್ತ ಸಂತ
 ತೋತ್ಸಿಕ್ತ ದಾನಾವೋದ ಮುದಿತ ಬುಧಮಧುಕರ

ಪ್ರಕರ ಕವಿರಾಜಕುಂಜರ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ
 ಲೀಲಾವತೀ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ್

ವಸಂತ ಸಮಯ ವರ್ಣನಂ

ನವಮೂರ್ತ್ಯಾಸಂ

ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ದಶನಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀ ವಿನಯ ವಿಳಾಸನ ಕೈ ।
ದಾವರೆಯುಂ ಸಿರಿಯ ಸೈಪು ತನಗುಳ್ಳೊಡಮೇಂ ||
ದೈವದಿನಮುಖಮದಿಲ್ಲದೊ ।
ಡಾವಳ್ಗಂ ಪಿಡಿವುದರಿದು ಪಂಕಜಪದನೇ ||೧||

ಕಿನ್ನರ ಖಚರ ಸುರಾಸುರ ।
ಪನ್ನಗ ಪೂಜಿತೆಯನಿಪ್ಪ ಪದ್ಮಾವತಿಯಂ ||
ಸನ್ನಿಹಿತೆಯನಾರಾಧಿಸು ।
ನೀನ್ನೆರೆವೊಡೆ ಮನದೊಳಿರ್ದ ಮಹಿಮಾರ್ಣವನೊಳ್ ||೨||

ವ|| ನೀನು ಮಾದೇವಿಯ ಪಸಾಯದಣುಗಿನ ಕೂಸಪ್ಪುದೃಱಿಂ ನಿನ್ನ
ವಸ್ಥೆಯಂ ಕಂಡು ಕಡೆಗಣಿಸಲಯಿದಿನ್ನೆವರಂ ನಿನ್ನಿನಿಯಂ ತನ್ನ
ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರಿಸುವುದುಂ ದೊರೆಕೊಳ್ಳುದೆಂದು ಪೇಲ್ದಿಸಖಿಯ
ಮಾತು ಮನಃ ಪ್ರಿಯನಂತೆ ಮನಂಬುಗೆ ವೋಗಿ ದೈವಮೆ ದಯಿತನಾದಂತೆ
ತಿಶಿರೋಪಚಾರಕ್ಕಂ ದೇವತಾವೂಜೋಪಚಾರಕ್ಕಂ ಏಕಾಸ್ಪದಮಾದ
ಕುಸುಮಪುರದ ವೊಲಿವೊಲಿಲ ವಸಂತಕರೋದ್ಯಾನದ ನಡುವೆ ವಸಂತ
ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿರ್ಪಂತೆ ನೆಲಸಿ ನಿಂದ ಪದ್ಮಾವತಿಯಂ ಲೀಲಾವತಿ ಬಲಂಗೊಂಡು
ಪಿಡಿವೂವನೀಡಾಡಿ ನಿಜ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದೊಳ್ ಮುಂಡಾಡುವಂತೆ ಮಣಿಪೀಠ
ದೊಳ್ ಪೆಲಿತನೊಸಲ ನಿಟ್ಟು ವೊಡೆಮಟ್ಟು ಕೆಯ್ಗಳಂ ಮುಗಿದು ಮುಂದೆ
ನಿಂದು,

|| ೨೨ ||

ಸೋವಾಗಕೆಲಿಯಳಿಂದೀವರ ಲೋಚನೆ ।
ದೇವಸ್ಥಿ ಚತುರ ಪರಿಪೃತವಾದೆ ಪ ।
ದ್ಮಾವತಿ ವರದೆಯೆಮಗಕ್ಕೆ || (?)

ಎಂದು

ಕತ್ತುರಿಯು ಸಾರವಣೆ ಬಿಡು ||
ಮುತ್ತಿನ ಕಂಪುವಿಡುವ ಕಪ್ಪುರವಿಡಿಯಿಂ ||
ದೊತ್ತಿದ ಲತೆ ಪೂವಟ್ಟಿಯಿ |
ನೊತ್ತಿರಿಸಿದ ಒಂಧವೆಸೆಯೆ ದೇವಿಯ ಗೃಹದೊಳ್ ||೨||

ಪೊಂಪುಲಿಯೆನೆ ಕರ್ಪೂರದ |
ಕಂಪು ಮೃಗೋದ್ಭವದ ಕಂಪು ಮಲಯುರುಹದ ತ ||
ಣ್ಣಂಪರಲ ಕಂಪು ಘುಸ್ಯಣದ |
ಕಂಪು ಕಳಾವತಿಯನಬಲೆಯಾರಾಧಿಸಿದಳ್ ||೪||

ಮಡದಿ ಮನಮೊಸೆದು ಪೂವಿನ |
ತುಡಿಗೆಗಳಿಂ ಮುಗುಳುನನೆಯ ತುಡಿಗೆಗಳಿಂ ಪೊಂ ||
ದುಡಿಗೆಗಳಿಂ ಪೊಸ ಮಾಣಿಕ |
ದುಡಿಗೆಗಳಿಂ ದಿವ್ಯಪತಿಯನೊಸೆದರ್ಚಿಸಿದಳ್ ||೫||

ಪೊನೆಯಿಸಿದ ದುಗುಲಮೆಲರಲೆ |
ಪದಿನಿಸಲ್ಲಾಡುವಂತೆ ದಿವ್ಯಾಂಗದೊಳೆ ||
ಕ್ಕಿದ ಧೂಪದ ಬಜ್ರಿಯೊಳ್ ಪೊಗೆ |
ಪುದಿದಿರೆ ಸಲೆ ಶೀಲಪತಿಯನಾರಾಧಿಸಿದಳ್ ||೬||

ಮಾಲೆಜೊಡರ್ ನವ ಚಂಪಕ |
ಮಾಲೆಯಪೊಲ್ ಮೊಲೆಯ ಮೊಲೆ ಮಾಪೊಳೆಯೆ ಕರಂ ||
ಲೀಲಾವತಿ ಪತಿಯೀಪ್ನಾ |
ಲೋಲತೆಯಿಂಮೊಸೆದು ದೇವಿಯಂ ಪೂಜಿಸಿದಳ್ ||೭||

ಪೂನಿನ ಪಾಶಮಂ ವಿಪುಳಹೇಮಫಲಂಗಳನಿಂಬುವೆತ್ತ ವೊಂ ।
 ಗಾವಿನ ವಜ್ರದಂಕುಶಮನಂಕಿತ ಕುಂಕುಮ ಪದ್ಮ ಪುಷ್ಪಮಂ ॥
 ತೀವಿ ತಳಂಗಳೊಳ್ ಕರ ಚತುಷ್ಟಯಮೊಪ್ಪಮನಪ್ಪುಕೆಯೈಪ ।
 ದ್ವಾವತಿಯಂ ವಿಳಾಸವತಿ ಪೂಜಿಸಿದಳ್ ಪತಿಲಾಭಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂ ॥೮॥

ಉಜ್ಜಳಿಸುವ ಮಳಯಜದಿಂ ।
 ಮಚ್ಚನಮಂ ಮಾಡಿ ಮುಡಿಗೆ ಪೊಸಮಲ್ಲಿಗೆಯಂ ॥
 ಗೊಜ್ಜಿಗೈಯುಮನೇಱಿಸಿ ಸಲೆ ।
 ಬಿಜ್ಜೋದರಿ ದಿವ್ಯಸತಿಯನಾರಾಧಿಸಿದಳ್ ॥೯॥

ಕಳೆಯಂ ಪತ್ತಿಸಿ ಜೀವೆಯಂನಿರಿಸಿ ಮೆಲ್ಲಿಂ ತಂತಿಯಂ ನೀಡಿ ಕಾ ।
 ಕಳೆಯೊಳ್ ವೀಣೆಯನಾಗುಮಾಡಿ ಮಿಡಿಯುತ್ತಾರಯ್ಯೆ ನುಣ್ಣಾವರ ॥
 ಕೃಳಿ ಪೂವಂ ಗಿಳಿ ಪಣ್ಣನೇಱಿಸೆ ಲಸಚ್ಚೂತಾಂಕುರಾಸವ್ವದಮಂ ।
 ಕಳಕಂಠಂ ಬಿಡೆ ಬಾಲೆಯಾಲಪಿಸಿದಳ್ ತ್ರಿಸ್ಥಾನಸಂಶುದ್ಧಿಯಿಂ ॥೧೦॥

ಸುತಿಯಂ ಕಾಕಳಿ ತಾನಮಂ ಲಯವಿತಾನವ್ಯಕ್ತಿಯಂ ಧಾತುಗಳ್ ॥
 ಜತಿಯಂ ಸ್ಥಾನಕ ವೀಣ ತಂತಿಯ ಸರಂ ಶಾರೀರದಿಂಪಿಂ ಕರಂ ॥
 ಶ್ರುತಿಯಂ ಸೋಲಿಸೆ ಬಾಲೆ ಬಾಜಿಸುತೆ ಜಾಣಿಂ ಬೀಣೆಯಂ ಗಾನದೇ ।
 ವತೆವೋಲ್ ಕೇಳಿಸಿದಳ್ ಕಳಾಕುಶಲೆಯಂ ಪದ್ಮಾವತೀದೇವಿಯಂ ॥೧೧॥

ಅಂತು ಪಾಡುವಾಗಳ್,
 ದೇವಿಯ ವದನಾಂಬುಜದೊಳ್ ॥
 ತೀವಿದ ಕಪ್ಪುರಕೆ ಪಾಯ್ದು ಪಾಯ್ದಳಿನವಹಂ ॥
 ಗಾವರಿಸೆ ರಾಗದಿಂ ಪ ।
 ದ್ವಾವತಿಯುಂ ಕೂಡೆ ಪಾಡುವಂದದಿನೆಸೆದಳ್ ॥೧೨॥

ಜಲಜದ ಕನ್ನವುರಂ ತೆಂ ।
 ಬಿಲರಲೆಪದಿನಲುಗುವಂದಮೋನೆಸೆದುಡೊ ಕಾ ॥
 ಕಲಿಗೆ ಕರವೊನೆದು ದೇವತೆ ।
 ತಲೆಯಂ ತೂಗಿದವೊಲಾಗಳಾಕಳರವೆಯಾ ॥೧೩॥

ಆಗಲಿಂಚರದೊಳ್ ಬೆರಸಿದ ತನ್ನ ಕಸಲಿನೆ ಕಿಲಿಮಿಂಚಿನ ಬಳ್ಳಿಯ
ಮೊಲಗುಗೆತ್ತು ಮೂರ್ಛಿವೋಗಿ ಕಮಳಿನಿಯಂ ಮಲಗುವ ಮದಮುಗ್ಧ
ಮದಾಳಿಯಂತಿರೆ ಆಲಸಿಸುವ ತನ್ನಿಂಚರಮುಮಂ ವಿಪಂಚಿಯ ನುಣ್ಣುರ
ಮುಮಂ ಮನಮಂ ತಾಗುವ ಮನಸಿಜನ ಪಂಚಶರಮೆಂದೇ ಕಡುನೊಂದು
ಕೆಲದೊಳಿದ ಕಳಾವತಿಯಮೇಲೆ ಮುಱಿದೊಲಗಿದ ಲೀಲಾವತೀದೇವಿಯ
ದರ್ಶನದೊಳ್ ದೇವಿಯಂತೆಂದಳ್:—

ಸುಂದರಿಯೊಳಗಂ ಮೂರ್ಛಿಗೆ |
ಸಂದಿರಲುತ್ಪಲಿನಿಗಮೃತ ಕಿರಣಂ ಬರ್ಪಂ ||
ತಿಂದಿದಿರೊಳ್ ನಿನ್ನಿನಿಯಂ |
ಬಂದಪನಿದಿನಂತೆ ನಂಬು ಕಮಳದಳಾಕ್ಷೀ ||೧೪||

ಮೆಯ್ದೆಗೆಗೆ ಮುಱಿಕಮುಱಿಕೆಯ |
ನೆಯ್ದೆಗೆ ಬಗೆ ನಿನ್ನ ಕನ್ನೆ ಮಾಡದೊಳೊಪ್ಪಂ ||
ಗೆಯ್ದಪರಾಂಗಣದೊಳ್ ಕೈ |
ಗೆಯ್ದಿರು ಕೈಗೆಯ್ದಿದಪ್ಪನಿಂದು ನಿಜೇಶಂ ||೧೫||

ಎಂಬ ದೇವಿಯ ನುಡಿಯೆಂಬ ತಣ್ಣೀರ ತೀಟದೊಳೆಟ್ಟಿತ್ತು ತುಂಬಿ
ಕೆಣಕಿದ ಕಂಪಿನಂತೆ ಭೋಂಕನೆಟ್ಟಿ ನೀರೊಳ್ ಮುಲಿಗಿ ನೆಗೆದಂತೆ
ಬಿಬ್ಬಳಿಸಿ ನೋಡಿ ಕವಿಯಂತೆ ಪರಿಭಾವಿಸಿ ಕಲಂಕಿದ ತೊಪ್ಪಿಯಂ ಕಂಡಂಬಿಗ
ನಂತೆ ದೇವಿಯ ವರಮನುಪಿದು ಸವಗರ್ಭಣಿಯಂತೆ ಬಯಕೆಗೂಡಿ ಬೇಸಗೆ
ದೊಪ್ಪಿಯಂತೆ ತಣ್ಣೀರ ಪರಿಯುಡುಗೆ ಕಲಿಯಂ ಶರಣೊಕ್ಕ ಭೀರುವಿನಂ
ತಿರೆದೆಯಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ತೀವ್ರಜ್ವರಮಂ ತಂಪುಗೆಯ್ದಂತೆ ಸಂತಾಪವೊಳ
ಸಾರೆ ಸೊಗಸಿನ ಪದ್ಮದಂತೆ ಮೊಗಮಲರೆ ಅಮರ್ದಿನೊಳಟ್ಟಿದ ನೆಯ್ದಲಂತೆ
ನಯನಕಾಂತಿಯಂ ನಯವೇಲಿ ಮಗುಟ್ಟಿದ ದೀಪಕಳಿಕೆಯಂತೆ ಕೊರ್ಬ
ಕಾರ್ಗಾಲದ ನವಿಲಂತೆ ನಲಿದು ಸುಗ್ಗಿಯ ಕೋಗಿಲೆಯಂತೆ ರಾಗಿಸಿ ಪಗಲ
ಮೊಗಂಗಂಡ ಜಕ್ಕುವಕ್ಕಿಯಂತೆ ಸಂತಾಪದಂತಮನೆಯ್ದಿ ಸಂಗರಂಗಿಯ್ದಳಂ

ತಿರಾನಂದಂಬಡೆದೆನೆಂದು ಮೇಳಕಾರ್ತಿಯಂತಿರಾಳಗುಸಿದುರ್ ಎಸಾಸಲ್ಲಳೆ
ವರಂತೆ ದೇವತೆಗೆ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಪಾರಿವದಂತೆ ನೆಲೆ ಮಾಡಕೆ ಪೋಗಿ ಕಾಲೂರ
ಸೂಳೆಯಂತೆ ರಜನಿಯಬರವಂ ಪಾರುತ್ತಮಿರ್ಪಿನಮಸ್ತು ಗಿರಿಶಿಖರಮೆಂಬ
ಸಂಕೇತಸದನಕ್ಕೆ

ಜಿಸುಪಿಂದಂ ಸೋಂಕಿ ಬಾಲ್ಮಿಷ್ಣಿ ಲನೋಣಗಿಸುತುಂ ಮೆಯ್ಯ
ನೀಡಾಡಿ ಮೆಯ್ಯಂ ।

ದಿಸುತುಂ ತಾರಾಪ್ರಸೂನಂಗಳನೆಳವಿ ನವೀನ ಪ್ರವಾಳಂಗಳಂ ಬಾ ॥

ಡಿಸುತುಂ ಕೈಗುತ್ತಿ ಕೊಂಡುರ್ಕಿಸುತು ಮಖಿಳತೋಯಂಗಳಂ

ತದ್ವಿಯೋಗಾ ।

ವಸಿತಂ ಬರ್ಪಂತೆ ಬಂದಾಱಿದನಪಗತ ಸಂಧ್ಯಾಪ್ರಸಂಗಂ

ಪತಂಗಂ ॥೧೩॥

ಪೂಡುವ ಕುದುರೆ ಬಿಸಂಗೊಂ ।

ಡೊಡುವ ತೇಗೊಂದೆ ಗಾಲಿಯೆಸಪಂ ಪೆಲಿವಂ ॥

ಕೇಡಿನ್ನೆಲಸಿದೊಡಕ್ಕುಮೆ ।

ನೋಡಿರೆ ರವಿಕೆಡೆದನಸ್ತಗಿರಿ ಮಸ್ತಕದೊಳ್

॥೧೪॥

ಸೋಂಕೆ ಕರಗುತ್ತಿ ಸಂಜೆ ಕ ।

ರಂ ಕಡುಪಿನೊಳಪ್ಪೆ ನೆಗೆದ ರೋಮಾಂಚಂಗಳ್ ॥

ನೂಂಕಿ ಕಳೆದಂತೆ ಕೆಡೆದಂ ।

ಪಂಕಜಸಖನಾಗಳಪರಜಳನಿಧಿಜಳದೊಳ್

॥೧೫॥

ಪರಿಣತದಿನ ಶಿರದಂತಿರೆ ।

ಖರಕಿರಣಂ ಕಾಲಚಕ್ರಹತಿಯುಂ ಕೆಡೆಯಲ್ ॥

ಸುರಿದು ಪರೆದರುಣಜಲದಂ ।

ತಿರೆ ಪಸರಿಸುತಿರ್ದುಡಪರಸಂಧ್ಯಾರಾಗಂ

॥೧೬॥

ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ,

ಅಂಬರಮಣಿ ಮುಟ್ಟಿಗಿದನಿಂ ।
 ತುಂಬುವಿನಂ ಹಿಮಕರಾಂಶುಗಳ್ ಪತ್ತುವುವೆಂ ॥
 ದಂಬರಹರಿ ಮೊದೆಯಲ್ ಪೀ ।
 ತಾಂಬರಮಂ ತೆಗೆದನೆನಿಸೆ ಸಂಧ್ಯಾರಾಗಂ ॥೨೦॥

ಅಲ್ಲಿಂ ಬಲಿಯಂ
 ಕಿಸುಸಂಜೆ ಕಿಚ್ಚು ಮೊಲ್ ಮೊ ।
 ತ್ತೆ ಸುರನಿಕೇತನಮನಂದು ನಂದಿಸಲಿಂದ್ರಂ ॥
 ಬೆಸಸಿದ ನೀಲಾಂಭೋಧರ ।
 ವಿಸರಮಿದನೆ ಮೂಡ ಮೂಡತಿದುರ್ದು ತಿಮಿರಂ ॥೨೧॥

ಬಯಲೊಳ್ ತಕ್ಕಂಗೆ ಪೇಲ್ಪಿಕ್ಕುದೆ ಕುಲವಧುವೊಳ್ ಕೂಡಲೆಂದು
 ಚ್ಚವೀಚೇ ।
 ಶಯನೀಯ ಶ್ರೀಯನಂದಾವರುಣಶರಣಮಂ ರತ್ನದೀಪಪ್ರಭಾಸಂ ॥
 ಚಯಮಂ ಕೈಸನ್ನೆ ಗೈಯ್ಯುತ್ತಿ ನನೊಳವುಗೆ ಬಿಂಬೆನ್ನ ನುದ್ಭೂತರಾಗೋ ।
 ದಯೆ ಸಂಧ್ಯಾದೇವಿಯುಂ ಮೊಕ್ಕಮೊಲಡಗಿದಳೇನೆಂಬಿನಾಶ್ಚರ್ಯ
 ದುರ್ಬಂ ॥೨೨॥

ಮೊಕ್ಕ ಪುಗಿಲೊಳೆ ಮೊನಲ್ವರಿ ।
 ದೊಕ್ಕೈಟಿಯದ ನೆತ್ತರಂತೆ ಸಂಜೆ ಕರಂ ಕೈ ।
 ಮಿಕ್ಕೊದವೆ ರಾತ್ರಿ ರಾಕ್ಷಸಿ ।
 ನಕ್ಕಿದಳೆನೇ ಮಾಯಮಾದುದಂತಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ॥೨೩॥

ಓಸರಿಸೆ ಸಂಜೆ ಜವನಿಕೆ ।
 ಯೋಸರಿಸಿದ ತೆಲಿದೆ ರಾತ್ರಿನರ್ತಕಿ ಪುಗುತಂ ॥
 ಸೂಸಿದ ಪುಷ್ಪಾಂಜಳಿಯೆನೆ ।
 ಭಾವಿಸಿಧುವು ಗಗನರಂಗದೊಳ್ ತಾರಗೆಗಳ್ ॥೨೪॥

ಇನಿಸಿನಿಸಳಗತ್ತಿಲೆಯುಮ |
 ದಿನಿಸಿನಿಸುಲಿ ವೆಳುಗುಮೊಡನೆ ಕಲಸಿರೆ ಕದಡಿ ||
 ತ್ತನಸುಂ ಪ್ರದೋಷ ಮಹಿಷನಿ |
 ನೆನಿಸಿದುದು ದೆಗಂತನೇತುಭುವನ ತಟಾಕಂ ||೨೫||

ಅಂಗಂಗಳ್ ನಸುದೆಱಿಯೆ ದಿ |
 ಗಂಗನೆಯರ ಮೇಲೆ ಕವಿದ ತೆಳ್ಳತ್ತಿಲೆ ಜೆ ||
 ಲ್ವಿಂಗುಟ್ಟ ಕರಿಯ ಕಾಗಿನ |
 ಭಂಗಿಯನನುಕರಿಸುತಿರ್ದುಡಂತಾಕ್ಷಣದೊಳ್ ||೨೬||

ದಿವಿಜೇಂದ್ರೇಭಪ್ರಭೇದಂ ದಹನ ಬಹಳಧೂಮಂ ಯಮೋಚ್ಚೈರ್ಲುಫ
 ಲಾಯಚ್ಛವಿಕಂ |
 ಕ್ರವ್ಯಾದಕಾಯದ್ಯುತಿ ವರುಣಗೃಹಸ್ಥಾಸ್ತು ಕೃಷ್ಣಪ್ರಕಾಶಂ ||
 ಪವನೋದ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಣ ಸಾರಪ್ರಭೆ ಧನದಪುರೀನೀಳ ಶಾಳಾಂಶುಜಾಳಂ |
 ಭವಕಂಠಚ್ಛಾಯೆ ಪರ್ವತ್ತಿನೆ ದೆಸೆದೆಯಂ ಮರ್ಬುಪರ್ವತ್ತ
 ಗುರ್ಬಿ ||೨೭||

ಸುಮಂಗಲೀವೃತ್ತಂ
 ಭಗಣಲತಾಂತ ಸಂತತಿಗೆ ಪಾಯ್ಯೆ ವನೇಜವನಂ |
 ಮುಗಿಯೆ ಮರಲ್ದು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಸುಟಿಯೆ ಮದಶ್ರಮಮಂ ||
 ದಿಗಿಭದ ಕರ್ಣತಾಳಕಗಿದ್ದಿಳಿ ಜಾಳದವೋಲ್ |
 ಗಗನದೊಳುರ್ವಿಯೊಳ್ ನೆಯ್ತೆಯೆ ಪರ್ವಿದುದಂದು ತಮಂ ||೨೮||

ದೆಸೆಯಿದು ಭೂವಲಯಮಿದಾ |
 ಗಸಮಿದು ತಾನೆಂಬ ಭೇದಮಿಲ್ಲನೆ ತಮಮು ||
 ಬ್ಬಿಸಿದುದು ಜಗಮಂ ಕೃಷ್ಣಂ |
 ಬಸಿಱೊಳಗಿಟ್ಟಂತೆ ರಜನಿಚರ ಭಯದಿಂದಂ ||೨೯||
 ಮತ್ತಮನಿಸಾನುಂ ಬೇಗದಿಂ

ಉಡುಪತಿ ಪತಿ ಪಿಂತನೆ ಬಂ ।

ದಡಸಿ ಮುಸುಂಕಿದ ತಿಮಿರ ನೀಳಾರಬರಮಂ ||

ಪಿಡಿಯೆ ಭಯಮುತ್ತವೋಲ್ ಬೆ ।

ಕೃಷ್ಣದುಡು ವದನಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವದಿಗ್ಬಂಧಕಿಯಾ

||೩೦||

ಊದಿದ ಸುಟ್ಟು ರೆಯುದಯತ ।

ಟೋದಿತವನದಿಂದೆ ಸುತ್ತಿ ಸುಱಿದತ್ತಿದ ವೊಂ ||

ಗೇದಗೆಯ ದೂಳಿಯೆನೆ ಜೆ ।

ಲವ್ವಾದುದು ನೆಗೆದವೃತ್ತಕರನ ಕರ ನಿಕರಂಗಳ್

||೩೧||

ಅಲ್ಲಿಂ ಬಯಿಯಂ,

ಶಿರದೊಳ್ ತಾರಾ ಕವಾಲಂ ವೊಳೆಯೆ ಕರಜಟಾ ಜೂಟಮಿಂಬಾಗಿ

ಜೊನ್ನಂ ।

ಸುರಸಿಂಧುಸ್ರೋತಮಂಪೋಲ್ತರೆ ತೊಲಗೆತನೋರಾಕ್ಷ ಸಂ

ಚರ್ಮ ಚಿತ್ರಾಂ ||

ಬರಬಂಡಂ ಕೂಡೆ ಕಾಮಂ ಕರಮುರಿವನೆಗಂ ಮಂಡಳಂಗೊಂಡು ಪೆರ್ಬು ।

ತ್ತಿರೆ ಸಂಧ್ಯಾರಾಗನೇತ್ರಾನಲಸುದಯಿಸಿದಂ ಚಂದ್ರ ಚಂದ್ರಾರ್ಧ

ಚೂಡಂ ||೩೨||

ಆಗಳ್ ಚತುರ ಚತುರಿಕಾ ಪ್ರಶೋತ್ತರಂಗಳ್ ನೆಗಟ್ಟುವದೆಂತೆನೆ:-

ಯುವತೀ ನೇತ್ರೋತ್ಪಲಂ ಮುಂತಲರೆ ಕುವಲಯಂ ಪಿಂತೆ ಜೇತಳ್ಳ

ಕೋರೀ ।

ನಿವಹಂ ಮುಂತಾಚಕೋರ ಪ್ರತತಿ ನಲಿಯೆಪಿಂತುರ್ಚ ಭೂಲೋಕ

ರಾಗಾ ||

ರ್ಣವನುಲ್ಲಂ ಮುಂತೆ ಪಿಂತರ್ಣವನೊಗೆವುದಿದೇಂ ರೋಹಿಣೀಮಾನ್

ಮುಕ್ತ

ಪ್ರವಿಲಗ್ನಾಪ್ನಾ ರಕ್ತದ್ವ್ಯುತಿ ಲಲಿತಲಸಚ್ಚಂದ್ರಿಕಾಚಂದ್ರಬಿಂಬ ||೩೩||

ಪಿರಿದುಂ ಲೀಲಾವತೀದೇವಿಯ ನಿಜವದನ ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆಯಂಕೊಳ್ಳಿನಾನೆಂ |
 ದುರಿಯಂತುಕ್ಕಿಸಿ ದಿವ್ಯಂಬಿಡಿವವೊಲು ದಯಾವಸ್ಥೆಯೊಳ್ ಸಂಜೆಗೆಂಪಾ ||
 ವರಿಸುತ್ತಲ್ಲಿಂಬಲಿಕ್ಕೇಲಿಡಿ ನಡೆದದನೀಡಾಡಿ ನಿಂದಂತೆಬೆಳ್ಳು |
 ಬ್ಬರಿಸುತ್ತಲ್ಲಿಂಬಲಿಕ್ಕೇನಿಸೆದುದೊ ಶತಿಯೊಳ್ ಸೋಲ್ತು ಬೆಂದಂತೆ
 ಚಿಹ್ನಂ ||೩೪||

ಇದು ನಾನಾಕೈರವಾಘಸ್ಮಿತದಿನೊದವಿತೋ ಕ್ಷೀರವಾರಾಶಿಪೂರಂ |
 ಪುದಿಯಲ್ ಪೆರ್ಚೆತ್ತೊ ಚಿತ್ತೋತ್ಸವಕರತರುಣೀಲೋಚನ
 ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆಯಿಂ ಕೊ ||
 ಬಿಡುದೋ ಪೇಲಿತಿಂಬವೋಲೊವೊದಲೆ ಕವಿದಚಂದ್ರಾ
 ತಪಸೋತ್ತಮೋಳ್ ತೀ |
 ಎದುದಾದಂ ತೇಂಕಿದಂತಿರ್ದುಮ ಸಕಲದಿಶಾವ್ಯೋಮ
 ಭೂಮಿಪ್ರತಾನಂ ||೩೫||

ಅಂತು ಪಸರಿಸಿದ ಪೊಸವೆಳ್ಳಿಂಗಳ್ಗೆ ಪಸದನಮೆನಿಸಿ ಪಸದನಂಗೆಯ್ದಾ
 ನಸು ಬಿರಿದಚ್ಚ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಸೋಮುಡಿಮಿಂ ಸಿರಿಗಂದದಣ್ಣಿನಿಂ |
 ಮಿಸುಗುವ ಮುತ್ತಿನಾಭರಣದಿಂ ಸುಲಿಪಲ್ಲಳ ಸೂಸುವೆಳ್ಳಿನಿಂ ||
 ದೆಸೆವ ದುಕೂಲದೊಂದುಡೆಯಿನಂದಮೃತಾಂಶುಮುರೀಚಿಯಿಂದೆ ನಿ ||
 ಮೌಸಿದವೊಲೊಪ್ಪಿದಳ್ ಧವಳಲೋಚನೆ ವಾಸವದತ್ತೆ ದೇಸೆಯಿಂ ||೩೬||

ಮನೆದಳಮಿಂಚೊ ರಂಜಿಸಿದ ರತ್ನಶಲಾಕೆಯೊ ಕಾಮದೇವನ |
 ಚರಿಸಿದಲರಂಬೊ ಪೂತ ಲತೆಯೋ ನನೆಯೇಲಿ ಮಡಲ್ತಮಾವೊ ನು ||
 ಣ್ಣಿಸಿದ ಮೃತಾಂಶುಲೇಖೆಯೊ ಎಲೋಚನಮಿಟ್ಟ ಸಜೀವ ಚಿತ್ರವೋ |
 ಪೊಸನನೆದೊಟ್ಟ ಪದ್ಮಿನಿಯೊ ಕೈಗೆಯೆ ಕಣ್ಗೆ ಸೆದಿದ ಕಾಂತೆಯೋ ||೩೭||

ಅಂತು ಕೊಬ್ಬೆಂಬ ಕಿಟ್ಟಮುದುರೆ ಪಸುವಣ್ಣ ಮೆಂಬ ಕಾಳಿಕೆ ಕಟಲೆ
 ಎರಹಾಗ್ನಿಯಿಂ ಕಾಯ್ನ ಕುಸುಮಕಾಂಡದಿಂ ಮೊಯ್ದು ನೀರ್ಡಳಿಪದಿಂ

ನೀರೂಡಿ ತಳಿರಿಂ ತೊಡೆದು ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಿಂ ಪುಳಿಗರ್ಚಿ ಕುಸುಮಶಯನ ಶಾಣ
ದೊಳ್ ಪೊಸವೆಳ್ಳು ಪಸರಿಸಿ ಕುಸುಮಶರನೆ ಮಿಸುಗೆ ಮನೆದಸಿಯಂ
ತಿರೆಸೆವಸಿಯ ಮೆಯ್ಗೆ ಮೆಯ್ಯಿರಿಯಾದ ಬೆಳ್ಳಸನದಿಂ ತುಹಿನಕರಕಾಂತಿ
ಕವಿದ ಕುಮುದಿನಿಯಂತೆ ಕಣ್ಗೆ ವಂದು ಕೆಳದಿಯರ್ ವೆರಸು ದೇವಿಯ ವರಮಂ
ತಿಳಿವಲ್ ಬಾಂದಳವೇಲುಂವಂತೆ ಮಾಡಮನೇಲಿ ಮಿಂಚಿಂಕಡೆದಂತೆ
ಕಣ್ ಕೋರೈಸೆಯುಂ ಕಿರ್ಚು ಪುಗುವಂತೆ ಮೆಯ್ಯುಗುರ್ಬಸೆಯುಂ ಕಾದಲ
ನೊಳ್ ಕೂಡುವಾಸೆಯಿಂ ಮನಂಬಲಿದು ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳೊಳ್ ಪೊಕ್ಕು ಪರಾಂ
ಗಗದೊಳ್ ಪೊಚ್ಚ ಪೊಸವಡಿಯಿಂ ಪಚ್ಚ ವಡಿಸಿದ ಹಂಸತೂಳತಳ್ಳಮಂ ಸಿರಿ,
ಸಿತಸರಸಿಜದ ಸಜ್ಜೆಗೇಲಿವಂತೇಲಿದ ಬೇಗದಿಂ ಕೆಳದಿಯರಂ ಕೆಯ್ಯ
ದಿಂದಮೆ ಕಳಿಪಿ,

ದೂತೀಪ್ರೇಷಣಕೃತಸಂ ।

ಕೇತಾದಿಗಳೊಂದುಮಿಲ್ಲ ನಲ್ಲನ ಬರವಿಂ ॥

ಗಾತರುಣಿ ಪಾರ್ದಳಾಪ್ತರ ।

ಮಾತುಗಳಂ ನಂಬಿದವರ್ಗೆ ಸಂದೆಯಮುಂಟೇ ॥೩೮॥

ಅಂತು ಪಾಠುತ್ತುಮಿದುರ್ ಚಕೋರಿಗಳಂ ಚೆಲ್ಲವಾಡಿಸುವಂತೆ ನವ
ಚಂದ್ರಿಕೆಯನೋಲಗಿಸುವಂತೆ ಮೆಯ್ಯನಿಕ್ಕಿದಾರಮಣಿಯಮೃತಕರಬಿಂಬ
ಮನವಲೋಕಿಸುತ್ತಂ ಇನಿಯನಂ ಮನದೊಳ್ ಭಾವಿಸುತ್ತಮಿರೆಯಿರೆ,

ಮೃಗಮದದೊಳ್ ಪೊರಟ್ಟು ಪೊಸಸೌಸವದೊಡ್ಡೆಯೊಳಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟುಮ ।
ಲ್ಲಿಗೆಯ ಪರಾಗದೊಳ್ ಪೊರೆದು ಕಪ್ಪುರದೊಳ್ ಸುಲಿಗೆೊಳ್ಳ ಧೂಪದೊ ॥
ಳ್ಳೊಗೆಗಳನೆತ್ತಿ ಪೂವಲಿಗೆ ಪಾಯ್ಪ ಮದಾಳಿಯ ಬಾಯ ಕಂಪನಾ ।

ವಗಮೆಡೆ ಸೂಡಿಕಿಗೊಂಡೆಸಗಿತಿಮ್ಮಗೆ ಕಮ್ಮಗೆ ಮಂದಮಾರುತಂ ॥೩೯॥

ಸ್ತನಚೇನಾಂಶುಕ ಭಾರಮಂ ಸೆಳೆಯುತಂ ರೋಮಾಂಚಮಂ

ಮೆಯ್ಯೊಳೊಳ್ ।

ತೊನೆಸುತ್ತಂ ಕುರುಳಂ ಚಲಂದೆಗೆಯುತುಂ ಶೃಂಗಾರಸಾರಸ್ಮಿತಾ ॥

ನನಪಂಕೇಚದ ಕಂಪನೀಲ್ಪಿ ಕೊಳುತುಂ ಮಂದಾನಿಳಂ ಸೋಂಕೆ ತ ।

ನ್ನಿನಿಯಂ ಬಂದಮರ್ದಪ್ಪಿದಂತೆ ಸುಖದಿಂ ಕಣ್ಗೆಯ್ದಳಿಪನ್ನೆಗಂ ॥೪೦॥

ಅಂತು ಮಯೂಖನಿರ್ದುರಗಿರಿಯೊಳ್ ಹಿಮಕರಕಿರಣಂಗಳ್ ಕೋಟಿಂ
ಕಾಯ್ದ ರವಿಕಾಂತದೊಳ್ಳಿರ್ಚೆನಂತೆ,

ಅತ್ತವೀರ್ಪಾಲಕಂಘ್ರವಿದ ಮದನಮಹಾತಾಪಮಂ ಕಾಣುತುಂ ಬಿ |
ಘೃತ್ತಂಭೋಜಾಕರಕ್ಕಂಬುಜದಲರ್ಗಳನಾಯಲ್ಕಿ ಪೊದಂ ಪ್ರಧಾನೋ ||
ಚ್ಚಿತ್ತಂ ತನ್ಮಂತ್ರಿಪುತ್ರಂ ಪೊದಿಗಪರಪಯೋರಾಶಿ ಘೋಷಪ್ರಭಂ ಪೊ |
ಣ್ಮಿತ್ತಾಗಳ್ ರತ್ನಕೂಟಾದ್ರಿಯೊಳಜಿತ ಜಿನಸ್ನಾನ ಭೇರೀನಿನಾದಂ ||೪೧||

ಅದಂ ಕೇಳ್ವ ಕಾರ ಮೊಟಗಂ ಕೇಳ್ವ ನವಿಲಂತೆಯಾನಂದಿಸಿ ನಂದೀಶ್ವರ
ಪರ್ವಪೂಜಾನಿರ್ವೃತ್ತನಮೆಂದಲಿದು ಪೂಜಾವಲೋಕನೋತ್ಸುಕರಾಗಿ
ರಾಗದಿನಾಚಂದ್ರಲೇಖಿಯುಂ ವಿದ್ಯುಲ್ಲೇಖಿಯುಂ ಪೋಗಲುದ್ಯೋಗಂ
ಗೆಯ್ದು ಪೂಗಣೆಯ ಪುಣ್ಯೇನೆಯುಂ ಪೊರಟ್ಟು ಮೂರ್ಛಿಪೋದ ಮಹೀ
ಪತಿಯಂ ಕಂಡು ಏಕಾಕಿಯನೇಕೀಡಾಡಿ ಪೋಪಮೆಂದು ಪರ್ಣಲಘು
ವಿದ್ಯೆಯಿಂದೆತ್ತಿಕೊಳಿಸಿ,

ಭರದಿಂದೆ ಪಾಟಿ ಪೋಗು |
ತ್ತರವಿಂದಾನನೆಯರಾಸಿತಂಬಿನಿಯಿದಾರ್ ||
ಸಿರಿಮಂಚದೊಳವನಿಪನಂ |
ಕರತಳದಿಂ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದಮಾಡಾಡಿಸಿದರ್ ||೪೨||

ಅಂತು ಬಾಳಮರಾಳಿ ಪವಡಿಸಿದ ಪುಳಿನತಲದೊಳ್ ರಾಜಹಂಸನ
ನೀಡಾಡಿ ಪೋಪಂತಿರಾಕೆ ಪವಡಿಸಿದ ಸಜ್ಜೆಯೊಳರಸನನಾವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಮೆಲ್ಲ
ನೀಡಾಡಿ ಪೋಪುದುಮಾಸವುಳ್ಳಂದೆ ಭೋಂಕನೆಬ್ಬಿ,

ವನಿತೆ ಮುರಿದೇಲಿತಿ ಕುಚಚಂ |
ದನ ತೀತಳಸೇಕದಿಂದಮೆಲ್ಲುತ್ತನೊ ತ ||
ಣ್ಣನೆ ತೀಡುವೆಲರಿನೆಟ್ಟು |
ತ್ತನೊ ಪೇಟಿನೆ ನೃಪತಿ ಮೂರ್ಛಿಯಿಂದುಲ್ಲುತ್ತಿಂ ||೪೩||

ಅಂತೋಡನೆಟ್ಟಿತ್ತು ಭೋಂಕನೆ ಮಿಡುಮಿಡುಕನೆ ಕಂಡು ತಳವೆಳಗಾಗಿ
ತಲ್ಲಣಿಸಿ ತನುವೆಲ್ಲಮಂ ಪರ್ವಪಂತಿರೆದ್ದೆ ಪವ್ವನೆ ಪಾಡುತಿತೆಗೆಯಲುಂ ಪಡೆ
ಯೆದೆ ಮೆಯ್ಯೆಯ್ಯೊಸೊಜನೆ ಬೆರಸಿ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ಮರುಳ್ ಮಸಗಿದಂತೆ,

ಓರೋರ್ವರ ಕೊರಲಿಂ ಮಣಿ |

ಹಾರಮುಮಂ ತೆಗೆದು ಮುಗುಳ ಮಾಲೆಯುಮಂ ಚೇ ||

ತೋರಾಗರಸದೆ ಮೆಯ್ಯುಜಿ |

ದೋರೋರ್ವರ ಕೊರಲೊಳಿಕ್ಕಿದರ್ ಸಂಭ್ರಮದಿಂ

|| ೪೪ ||

ಪದೆದಾಲಿಂಗಿಸುವಂತೆ ಮೋಹರಸದಿಂಪಂ ಸೂಸುವಂತೊಂದನೊಂ |
ದಿದಿಗೊಳ್ಪಂತೆ ಕಡಂಗಿ ತಮ್ಮೊಳಿನಸುಂ ಗಂಟಿಕ್ಕುವಂತಾಗಲು ||
ಣ್ಮಿದಲಜ್ಜಾಂಬುವನೀಂಟುವಂತೆ ಹೃದಯಂ ಕೋಲಿತ್ತೊಯ್ಯು
ಕೈಕೊಳ್ಳುವೆಂ |
ದೊದವಿಂ ಕೈಗೂಡುವಂತೆ ಕಣ್ಣೊಳೊವಿಂ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ಮೋರೋರ್ವ
ರೊಳ್ ||

ಆಗಳಗ್ಗಲಿಸಿದ ವಿಸ್ಮಯರಸ ತರಂಗದೊಳಂತರಂಗಂ ಮುಯಿಗಿ ಮೊದೆ
ಪಡೆಯದಂತೆ ಕಾಯಂ ಕಂಪಮಾಗಿ, ಸೋಂಕಿನ ಸುಖದಿಂ ಸೊರ್ಕಿದಂತೆ
ತುಯಂಬುಗಣ್ವಾಯೆ, ಕಾಮಜ್ವರಂ ಬಿಡುವಂತೆ ಬಿಂದುವಿಡೆ, ಪರಸ್ಪರ
ಸ್ಪರ್ಶನಲೋಲುಪ್ತಿಯಿಂ ಮನಮೆ ತನುವಾದುದನಜಿವುವಂತೆ ನಯನಾಯ
ಸ್ಕಾಂತಸಂದರ್ಶನದಿಂ ಮುನ್ನಮೊಳಗೆ ಸಿಲ್ಕಿದ ನನೆಯ ಪುಣಂಬುಗಳ್ ತಪ್ಪು
ತೆಜಿದು ಮೋಲಿಮಡುವಂತೆ ಮೆಯ್ಯವಿರಮೊಗಸೆ, ಕನಸಿನ ಸೋಲಮಂ
ಕೊನರಿಸುವ ಕಣ್ಣೊಲಮುಂ, ಎಮೆಯಿಕ್ಕಲ್ ಮಜಿಯಿಸುವಂತೋರೊ
ರ್ವರನೊಡಲೊಳಡಸಿಕೊಳಲ್ ಕಡಂಗಿಸುವ ಕಡ್ಡವಣಿಯುಂ, ಮನಮನನು
ವಿಸಲಾಡಿರದಂತೆಯುಸಿರ್ ಮಿಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವ ಸವಿಯುಂ, ಮೇಲ್ವಾಯಲ್
ಮಲಗಿಸುವವನಮುಮೆನುತ್ತೆ ಸೋಲ್ಪುಂ ತಣಿಯದೆ ತಲ್ಲಳಿಸಿ ತಳ್ಳಂಕು
ಗುಟ್ಟುವಳುರ್ಕೆಯುಮಿದರ್ ರೂಪನಿರ್ದಂತಿರೆದ್ದೆಯಂ ಕುದಿಯಿಸಲ್
ಕಡಂಗುವಕಡುಪಂ ಸುಂಗಿ ನೀರ್ಗುಡಿಯಿಸಲ್ ಪಡೆವ ಬಸನದ ಪಸಿವುಂ,

ಬಿಗಿದು ಪುಗಲನುವಿಸುವಲವಲವಿಕೆಯುಂ, ಕೂಡಿ ಕರಗಿಸಲ್ ಕಾಯದ
ಕಾಯ್ವುಂ ಬೆರಸಿ ಬಿಚ್ಚಂತಿರಲ್ ಬಯಸುವ ಬಗೆಯುಂ, ಪತ್ತಿಪಣಿ
ದಣಿಯಿಸುವಳಪುಂ ಅಳವಿಗಳೆಯೆ; ಸರ್ವಾಂಗದೊಳಂ ಸುಸಿಲ ಸವಿಯಂ
ತವಿಸದ ತನಕಮನಸುಭವಿಸಿ ನಸುಸೋಂಕಿನೊಳ್ ಮೆಯ್ಯೆಯೊಳ್ ಪತ್ತಿ
ದಂತೆ ಮನಂ ಮನದೊಳ್ ಸಿಲ್ಕಿದಂತೆ ಕಣ್ಕಣ್ಣೊಳ್ ತೊಡದಂತೆ ಮದನ
ಮಂತ್ರವಾದಿ ಗಾತ್ರಸ್ತಂಭಂಗೆಯ್ದಂತಿರೆ ಮಿಡುಕದೆ ಮನಮಂ ಸೂೞಿ
ಗೊಂಡುದರ್ಕೆ ಕಣ್ಣಾಳೆಗಮಂ ಕಾದುವಂತೆಯುಮಿರ್ಬರುಮೋರೊರ್ವ
ರಿಂಪನೆ ಸವಿನೋೞಿವಂತೆಯುಂ ಸ್ವಪ್ನಾನುಭೂತರೂಪಾತಿಶಯದಿಂದಮತ್ಯ
ತಿಶಯಮಾದ ರೂಪಾಕೃತಿಕೌತುಕಪ್ರತಿಪತ್ತಿಯುಮಂ ಪ್ರೀತಿಯುಮಂ
ಪೊಸಪೊಸತು ಮಾಡೆ ತಮ್ಮುತಿರ್ಬರಂಗಲತೆಗಳೊಳ್ ತೊಡರ್ದ ಬಗೆಯಂ
ತೆಗೆಯಲಾೞಿದೆ ನೀಡುಂ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡುವಾಗಳ್—

ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರೋದಯದಿಂ ಬೆಳರ್ತಿನಿಯನಂಗಚ್ಛಾಯೆ ತಲ್ಪಿಂತೆನೆ |
ಯ್ಬಿಸುಪಿಂ ಬಿಂದು ಕರಂಗಿದಂತಿರ್ದೆಯಂ ನಟ್ಟುರ್ಚೆರಕ್ಕಾಂಬುವಂ ||
ಬಸಿವಂತುಬ್ಬಸಮಾದ ಕಣ್ಣೊಣರ ಬೆಳ್ಳುಂಕರ್ಪುವೊಳ್ಗೆಂಪುಮೇಂ |
ಪೊಸತಾಗಿರ್ದುಪೊನೋೞಿ ಕಾಯ್ವುಡುಗದಿದರ್ಧಂಭೋಜ
ಪತ್ರಾಕ್ಷಿಯಾ ||೪೫||

ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ,

ಅಲವರಿಸಿ ನೋಡಿದಳ್ ಕೋ |

ಮಲೆ ಕಣ್ಣೊಳ್ ಮೂೞಿ ವರ್ಣಮೆಸೆದಿರೆ ಕರ್ನೆ ||

ಯ್ದಿಲ ಕಿಸುನೆಯ್ದಿಲ ಬೆಳ್ಳೆ |

ಯ್ದಿಲ ಪೂವಿಂ ಮೋದುವಂತೆ ಚಂದ್ರೋದಯಮಂ | ೪೬ ||

ಪೂಸಮುತ್ತಂ ತೊಟ್ಟವೋಲ್ ಪೊಣ್ಣುವ ಬೆವುರ್ವನಿಯಿಂ ತಲ್ಪಿ
ರೋಮಾಂಚದುವಿಂ |

ದಸಮಸ್ತೇಹಾಕುಳಾಲೋಕದಿನಲಸಲಸದ್ಗಂಧಸಿಶ್ವಾಸದಿಂ ಕಂ ||

ಪಿಸುತುಂ ಕಣ್ಣೊಪ್ಪಿದಳ್ ಕುಟ್ಟಿಡದಳಕಳಿಕಾ ಪುಷ್ಪಚಾರಂ ಕರಂ ಶೋ |

ಭಿಸುವನ್ನಂ ತೆಂಬಿಲ್ ತೂಗುವ ಪೊಸಲತೆವೋಲ್ ಕಾಂತೆ ಕಣ್ಣೊಲ

ದಿಂದಂ ||೪೭||

ಮಿಗೆ ಜಾಣೆಂ ಪದ್ವಜಂ ಮಾಡಿಯುಮತನುವೆ ಕೈವೀಸಿದಂ
ಮತ್ತೆನಲ್ಕಾಂ ।

ತೆಗೆ ಸೋಲಂ ಶೋಭೆಯಂ ನೂರ್ಮಡಿಸಿದುದುತಸ್ವೇದ
ಸೋತ್ಕರ್ಷಲಾವ ॥

ಣ್ಯ ಗುಣಂ ಬೇಲಿಪೊಂದು ಚೆಲ್ವಂ ತನು ಸಪ್ತಕೋದ್ಭೇದಿ
ಬೇಲಿಪೊಂದು ಚೆಲ್ವಂ ।

ನಗೆಗಣ್ ಬೇಲಿಪೊಂದು ಚೆಲ್ವಂ ಪ್ರಹಸಿತವದನಂ ಬೇಲಿಪಿ
ಬೇಲಿಪೊಂದು ಚೆಲ್ವಂ ॥ ೪೮ ॥

ಆಗಳಗುಳದೆ ನಿಧಾನಗಂಡಂತೆಯುಂ, ಓದದೆ ಚದುರಾದಂತೆಯುಂ,
ದಾವಾಗ್ನಿಯೊಳ್ ಬೇವಂಗಕಾಲವರ್ಷಮಾದಂತೆಯುಂ, ವಿಷಮ ವಿಷ
ವಿಷೋದಿತಂಗಾಕಸ್ಮಿಕಸುಧಾಸೇಕಂ . ಸಮನಿಸಿದಂತೆಯುಂ, ಆನಂದ
ಕಂದಳಿತ ಹೃದಯನುಂ ವಿಸ್ಮಯ ವಿಸ್ಮೃತ ಶರೀರನುಮಾಗಿ

ಬೀಸುವವೋಲ್ ಬೆಳ್ಳೆಯಿಲ್ಲ ।
ಬಾಸಿಗದಿಂ ಮಳಯಜಾಂಬುವಂ ಸೂಸುವವೋಲ್ ॥
ಬೇಸತ್ತಿನಿಯಳನರಸಂ ।
ಬಾಸಣಿಸಿದನಲಸ ಲಸಿತಲೋಚನ ರುಚಿಯುಂ ॥ ೪೯ ॥

ಅಂತಿರ್ಬರುವೋರೊವರ್ತಂ ಒಲಿಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಮಿದುರ್-
ಕನಿಸಿನೊಳಿಕಂಡ ರೂಪಂ ।
ಮನದೊಳ್ ಮಗುಳ್ವಾದಮಲಿಸುವಂತಿರೆಯುಂ ಭೋಂ ॥
ಕನೆ ಮೂರ್ಛಿವೋದರೇಕೆಯೋ ।
ಮನಸಂದೊಂದಿದರ ಸುಖಮನಜನೆಡೆಗಡಿವಂ ॥ ೫೦ ॥

ಪೂವಂ ಪೊಯೆ ಹಮ್ಮಿಸುವು ।
ದಾವುದೊ ಸುಕುಮಾರ ವೃತ್ತಿ ಪೆಣ್ಣೆಂದಾ ಲೀ ॥
ಲಾವತಿ ನಲ್ಲಂ ನಯನೇಂ ।
ದೀವರದಿಂ ಮೋದೆ ಸೇದೆವಟ್ಟಂತಿರ್ದಳ್ ॥ ೫೧ ॥

ಅದಲ್ಲದೆ,

ಬಬ್ಬಲನಲ್ಲದೀಯಲೆಯುತಿರ್ದುಡು ತೆಂಕಣಗಾಳಿ ಕಾಮಸೀ ।
ಕೊಲ್ವನೆಚಂದ್ರನೀಕೊಱಿದುತಿಂಬನೆ ನಿನ್ನೊಡಗೂಡುವೇಲ್ವು ನೀ ॥
ನೊಲ್ವುದು ಮೊಗ್ಗಿಕಾಡುವುದು ಕಾವುದನಾಥೆಯನೆನ್ನ ನೆಂದವಳ್ ।
ಕಾಲ್ವಿಡಿವಂತೆ ಮುಂದೊದಿಗಿದಳ್ ಸುಖದಿಂ ಕವಿತಾವಿಳಾಸನಾ ॥೫೨॥

ಕನಸಿನೊಳೆ ಸುಲಿಪಳಂ ನಾಂ ।
ನೆನಸಿಂದಂ ನಂಬೆನೆಂದು ಸೆಱಿಯಿರಿಸಲ್ ಲೋ ॥
ಚನದಿಂದೆ ಕಟ್ಟಿತುಂಗ ।
ಸ್ತನಿಯಂ ಬರೆ ತೆಗೆಯಲಾಱಿದಂತೆ ಬಬ್ಬಲಂ ॥೫೩॥

ಎನ್ನದಿದಾದೊಡೆ ನೆಱಿಯಲ್ ।
ನಿನ್ನೊಳ್ ಕರಗುಗುಮೆ ಎನುತುಮಂದೊರ್ವರ್ಗಂ ॥
ನನ್ನಿ ನಿನತೆಂದು ಬೀವನ ।
ಮನ್ನಡಿಂತಿರ್ವರೊಡನೆ ಮೂರ್ಚ್ಛೆಗೆ ಸಂದರ್ ॥೫೪॥

ನೆರೆವೊಡೆ ಲಜ್ಜೆಯ ನಡ್ಕಂ ।
ಬರಿಸುವುದೆಮಗಿಂತಿದೆಂದು ಜೈತನ್ಯಮನ ॥
ತ್ತಿರಿಸಿ ಬೆರಸುವೊಲೊರೊ ।
ವರ್ವರ ಮೇಲೆ ಮಲಂಗಿ ಮೆಲ್ಲನೊದಿಗಿದರಾಗಳ್ ॥೫೫॥

ತಡೆದಿರದಿಂದೀ ಜೊನ್ನಂ ।
ಕಡುವಿಸಿಲವೊಲಪ್ಪದೆವಗೆ ನಿಜವಿರಹದೊಳೆಂ ॥
ದೆಡೆಯುಡುಗದೆ ತೋಱುವವೋಲ್ ।
ಬಿಡುತಂದುವು ಬಿಮರ್ಗವರ ಮೆಯ್ಯಳಿನಾಗಳ್ ॥೫೬॥

ನಡನಡ ನಡುಗುವಿನಂ ತನು ।
ಮಿಡುಮಿಡು ಮಿಡುಕುವಿನ ಮೆರ್ದೆಯುಮಿಂತು ಮನೋಜಂ ॥
ಕೆಡೆಯಿಸುವನೆಂದು ತೋರ್ಪವೊ ।
ಲೊಡನುಡುಗಿದುವಂಗವಗಿದುವೆರ್ದೆಯುಗುಳವರಂ ॥೫೭॥

ಅರಮೆ ಮುಗಿದಿದ್ದು ವೋರೊ |
 ವರ ನೆರ್ದೆಯೊಳೆಪ್ಪುಗಿಸಿ ಮುಚ್ಚಿದಂತಲರ್ಗ್ಗಳ್ ||
 ಕರಮೆ ಬೆಮರ್ತುವು ಬೆರಸಲ್ |
 ಕರಗುವವೋಲ್ ಕೋಮಲಾಂಗ ಲತಿಕೆಗಳವರಾ ||೫೮||

ತಟ್ಟೀನೆಸೆದರೊ ನುಣ್ಣೊಡೆ |
 ಯೊಳ್ಳೊಡೆ ಮೆಲ್ಲೆರ್ದೆಯೊಳೆರ್ದೆ ತೊಡಂಕಿರೆ ಸಳಿತೋ ||
 ಕ್ಕೊಳೊಳೊಳ್ ಸಗೆಮೊಗದೊಳ್ ಮೊಗ |
 ಮೇಲ್ತ್ತಿಂದಿರೆ ಮೋಹದಿಂದಮಾಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರ್ ||೫೯||

ಕುರುಳಂ ಕೋದವರೆರ್ದೆಗಳ |
 ನರಿವಂತಿರೆ ನಿಟ್ಟನಿಡಿಯ ನನೆವಲ್ವಿಡಿ ||
 ವರುಮನಿರದೊಂದೆ ಸರಲಿಂ |
 ದುರುಳೆಚ್ಚನೊ ಮದನನಿಸು ಮೋಹದಿನಾಗಳ್ ||೬೦||

ಮಱಿದೊಲಿಗಿದ ನಲ್ಲರಬಾ |
 ಯ್ದೆಲಿಿಯಿಂ ಮೊಱಮಡುವ ಪುಗುವ ನಱಿಸುಯ್ಯಿಂದಂ ||
 ಕಲಿಯುತ್ತುಂಬರ ಮೆಯ್ಯಮೆ |
 ಯ್ಯೊಲಿಯಿಂ ಮೊಱಮಡುವ ಪುಗುವಹರಣಮನಿಲಿಕ್ಕುಂ ||೬೧||

ಕಾಮಿನಿಯ ಶಿಥಿಲಕಚಕಬ |
 ರೀಮೇಘದಿನುದಿದ ತೋರಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗುಳ್ಳುಳ್ ||
 ಕಾಮಪ್ರಳಯಂ ಕವಿತರೆ |
 ಮೊಮಱಿಸುರಿವಂತೆ ಸುರಿದುವಂಗದೊಳವರಾ ||೬೨||

ಅರಸನ ಕೊರಲೊಳ್ ತೊಡರ್ದಂ |
 ಬುರುಹಾಕ್ಷಿಯ ಕೇಶವಾಶಮೇಂ ಮೋಲ್ತುದೊಚೆ ||
 ಚ್ಚರಮಂತು ಮುಚ್ಚೆಮೋಪಂ |
 ತಿರೆಕಡುಪಿ ಕೊಂಡಕಾಮಕಾಳೋರಗನಂ ||೬೩||

ಸ್ತುರನಿಟ್ಟು ಸಿಜಗಿಯಂತಿರೆ ।
 ಸಿರಿಮಂಚಂ ಸ್ತುರಮಹಾಗ್ನಿಯಿಂ ಬೇವರನಾ ॥
 ಸ್ತುರವೋಹ ಸ್ತುತರನಿರಿದಂ ।
 ಕಗದಂಡದಿನಿರಿದು ಸುಡುವವೋಲ್ ಸಸಿವೋಲೆಯಂ ॥೬೪॥

ಅರಸನುರದಲ್ಲಿ ನಾಂಟದ ।
 ತರುಣಿಯ ಮಲಯಜದ ಕುಂಕುಮಾಂಕಿತಕುಚಮೇಂ ॥
 ಪರಿಭವಿಸಿತೊ ಕೆಡೆವನನಿರಿ ।
 ದುರಕ್ತದೊಳ್ ತೊಯ್ದ ಮದನರದಿನಿಯ ಕೊಂಬಂ ॥೬೫॥

ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲವಲೋಕಿತತ್ರಲೋಕಪತಿಪೂಜೆಯರುಂ ನೀರಾಜಿತಜಿನಪತಿ
 ಚರಣೆಯರುಂ ಜಿನಸ್ನಾನಸುರಭಿಸಲಿಸಿಕ್ತಕುಂತಳತೀಲಕೆಯರುಂ ಎಶುದ್ಧ
 ಸಿದ್ಧಶೇಷಾಕ್ಷತಕುಸುಮಸಂಕಾಶಿತಕೇಶಕಳಾಪೆಯರುಮಾಗಿ ಮಗುಳ್ಳು
 ಬಂದಾವಿದ್ಯಾಧರಿಯರಾ ವಿದ್ಯೆಯಿಂ ವಿಮುಗ್ಧನಾಗಿದ್ ಕುಮಾರನ
 ನಡದೇಳಲತೆಯಂ ಬಿಡಿಸಿ ಬಾಳಜೂತಮಂ ತರಿಸುವಂತಿರಾತರುಣಿಯ
 ತೊಡದ್ಗಂಗಲತೆಯಂ ಬಿಡಿಸಿ ತರಿಸಿ ತುರಿಪದಿಂ ಪೋಗಿ ಪೂಗೊಯ್ದಂತೆ ಅರಸ
 ನುಮಂ ಖೇಚರಿಯರುಮನಾಚಕ್ರೇಶ್ವರಿಯ ನಿಲಯದೊಳ್ ಕಾಣದೆ
 ಮಗುಳೆ ಕೊಳನ ತಡೆಗೆವಂದಾಕುಳನಾಗಿ ದಿಗವಳೋಕನಂಗೈಯ್ಯುತಿರ್ದ
 ಮಕರಂದನ ಮುಂದಣ ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಶಿಲಾತಲದೊಳೀಡಾಡಿ ನಿಜನಿವಾ
 ಸಕ್ಕೆ ಪೋದರ್ ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್

ಎಲರಿಂದೆಟ್ಟಿ ತ್ತುಲೀಲಾವತಿ ನಿಜಪತಿಯಂ ಮಂಚದೊಳ್ ಕಾಣದಾಗಳ್,
 ಚಲೆಯಾದಳ್ ಮೂರ್ಚ್ಛೆಪೋದಳ್ ಮುಜಿದಳೊಲಿಗಿದಳ್ ಕಂದಿದಳ್ ಕೋ ॥
 ಬೆಲೆಗೊಂಡಳ್ ಸಾವುಗೊಂಡಳ್ ಕಳವಳಿಸಿದಳಾಸತ್ತಳಟ್ಟಿಳ್ ಬಿಮರ್ಶಳ್ ।
 ನೆಲೆಯಿಂದಂ ಬಿದರ್ಳೆರ್ದಳ್ ಎರಹದುರಿಯ ಸಂತಾಪದಿಂ
 ಕಾಂತೆಯಾಗಳ್ ॥೬೬॥

ಅಚ್ಚನೆ ಬರ್ಪಲರ್ ಕುರುಳ ಕುಂಕುಮಧೂಳಿಯನೆತ್ತಿ ಸುತ್ತಲಾಂ |
 ಕೆಚ್ಚ ನೆಯಾದ ಕೌಮುದಿಯದೇನೆನೆದಿದುದೊ ಬಾಲೆ ಬೇಸರೊಂ ||
 ಬಿಚ್ಚ ನೆಸುಯ್ದ ಬೆಂಕಿಯೊಳೆ ಬೆಂದವುದೆಂಬಿನಮಾಗಳಾಕೆಗಾ |
 ದಚ್ಚಿ ಗಮಂತೆನಲ್ ತನುವನರ್ಬಿ ಸದಿರ್ಕುಮೆ ಕಂತುಗಾದೊಡಂ ||೬೭||

ಬಿಸಿಲೆಂಬಂತಚ್ಚ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳೆ ತರುಣಿಯ ಮೆಯ್ಯೆಂಕೆಯಿಂ ಕಾಯೆಪತ್ತುಂ |
 ದೆಸೆಯೆಲ್ಲಂ ಪೊತ್ತಿದತ್ತಿಂಗಡಲಿಱಿದು ಧರ್ದ್ರೀತಳಂ ಕಾಯ್ದುದಾಗಳ್ ||
 ಬೆಸನಕ್ಕೇಱ್ಪರ್ಪ ತನ್ನಂಗಿಯರಡಿದಳರ್ಗಳ್ ಬೇಯೆ ಬಾಯ್ಪತ್ತೆಮೆಯತಾ |
 ಪಿಸೆ ಪೊಕ್ಕರ್ ಪಂದರಂ ಪಂದಳಿರೊಳೊಱಗಿದರ್ ಮೇಲುದಂ
 ಬೀಸಿಕೊಂಡರ್ ||೬೮||

ಕುದಿದುಕ್ಕುವ ಕಣ್ಣೀರೆಸ |
 ರೊದವಿಂ ಸೈಗರೆದು ಬಿಡುವ ಬೆಮರಿನರುಕ್ತಂ ||
 ಪದೆದಾ ಪಂಕಜಮುಖಿ ಕೂ |
 ಋದಿಗೊಳ್ಪಂತಿರ್ದಳತನು ತಾಪಾನಳನಿಂ ||೬೯||

ಕಾಂತಸರೋರುಹ ವದನ ಲ |
 ತಾಂತಶರಂ ಮುನ್ನಮೆಚ್ಚುದೆಯ್ದದವೊಲ್ ಪೆ ||
 ಚಿಂ ತೆಗೆನೆಲೆದಿಸುತಿರಲೆರ್ದೆ |
 ಯಂ ತಪ್ಪಿಸುವಂತೆ ಕವಿದು ಕಡೆನೆದಿದರ್ ||೭೦||

ಅಂತಾ ಬಾಲೆ ನೀರಿಂ ಪೊಱಗಿಕ್ಕಿದ ಬಾಳೆಯಂತೆ ಮಮ್ಮಲಮಱುಗಿ,
 ಪೂವೆಯೊಳ್ ಪೊಕ್ಕಪಾವನಂತೆ, ಬೆದಬೆದ ಬೆಂದಟ್ಟುಪಟ್ಟ ಪುಲ್ಲೆಯಂತಿರ್ದೆ
 ಪಡಪಡ ಪಾಯೆ ಬೇಸಗೆಯ ಬಿಸಿಲ್ ಪತ್ತೆ ಬಸವಲೊಡೆವಕ್ಕಿಯಂತೆ
 ಗಂಟಲ್ ಮಿಡುಮಿಡು ಮಿಡುಕೆ; ನೂರ್ಮಡಿ ಸುಡುವವಿರಹಪರಿತಾಪಕ್ಕೆ
 ಕಣ್ಣೆಡೆ ನಾಳ್ಕಡಿವೋದಂತೆಯುಂ, ಪ್ರಾಣಂಗಳ್ ಪಳ್ಳಿವೋವಂತೆಯುಂ,
 ಜೀವಂ ಜೀವಿತೇಶ್ವರನನಿರಿಸಲ್ ವೋದಂತೆಯುಂ ಇಚ್ಛೆಯಿಱಿದು ಮುಚ್ಚಿ
 ವೋಗಿಪ್ಪುದುಂ—ಕಳಾವತಿ ಮೊದಲಾದ ಕೆಳದಿಯರ್ ದೇವತಾ ಪ್ರಭಾವ

ನೀತ ಪ್ರಿಯಸನಾಗಮ ಸುಖದಿಂದಿದರ್ ಸಖಿಯಂ ನೋಡಲುತ್ಸುಕೆಯ
ರಾಗಿ ರಾಗದಿಂ ಬರುತ್ತು ಮುಂದಿದರ್ಗಳಂ ಕಂಡು ಸತ್ತಳಿಂದೇ ಬಗೆದು
ಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿ ಕಣ್ಣಿನಿಗಳಿಂ ಮುಂದುಗಾಣದೆ,

ಈಕೆಯ ಪುಣ್ಯಮೇಕೆ ಕಡೆಗಂಡುದೊ ಕರ್ಮವೆ ! ಎಮ್ಮಚಿತ್ತದೊಳ್ |
ಶೋಕದ ಕಿಚ್ಚ ನೇಕೆಯೊ ತಗುಲ್ಚಿ ದೆಯಲ್ಕಿಲಿನೊಕ್ಕು ದೇವಿಯಿಂ ||
ತೇಕೆಯೊ ಮಾಡಿದಳ್ ಕರುಣದಿಂ ಕುಲದೇವಿಯರೇಕೆ ಕಾದರಿ |
ಲ್ಲಿಕುಳರತ್ನಮಂ ಯುವತಿರತ್ನಮನೀ ಭುವನೈಕರತ್ನಮಂ ||೨೧||

ಅರ್ಗಣ್ಣಿಂವೂವಿಸಂಬಂ ಸಮೆದನೊ ಮದನಂ ಕೊಂಡು ಮೇಣ್
ಪ್ರಾಣಮಂ ಕೋ |
ಗಿಲೆಯೆಲ್ಲಂ ಕೊಂಡು ಕೈಕೊಂಡುವೊ ಕಳರವನುಂ, ವಕ್ತ್ರಚಂದ್ರಾಂ
ಶುವಂ ಹೆಂ ||
ಗೊಲೆಯಿಂದಂ ಚಂದ್ರಮಂ ಕೊಂಡನೊ ಜಳನುಲಿದಂತೇಕೆಪೇಟೆ
ನೋಡಳೇಕಿಂ |
ತೆಲೆಗೇ ಮಾತಾಡಳೇಕೆಮ್ಮಯ ಸಖಿಮುಖದಿಂ ಹಾಸಮಂ
ಸೂಸಳೆವೊಳ್ ||೨೨||

ಎಂದು ನೊಂದು ಶೋಕಂಗೆಯ್ದರಮಂ ಮೋದಿಕೊಳ್ಳ ಕೆಳದಿಯರಂ
ಕಳಾವತಿಯಿಂತೆಂದಳ್—

ಈದಯಿತೆ ಕಣ್ಣ ಮೊದಲಿಂ |
ಪೋದುದು ಸಾಲಡುದೆ ನೊಂದ ನಿಮ್ಮೆರ್ದೆಯಿಂದಂ ||
ಪೋದಪಳುರಮಂ ಕರದಿಂ |
ಮೋದದಿರಿಂ ನೋಲ್ಪಿಮಿನ್ನುಮುಸಿರಂ ಸಖಿಯಾ ||೨೩||

ಎಂಬುದುಮೆಲ್ಲರೂ ನೀಡುಂ ನೋಡಿ—ಜೀವಮಿನ್ನುಮುಂಟು,
ಮನ್ಯುಮಿಕ್ಕೇಕೆ ಶೋಕಿಸುವಿರೆಂಬಂತೆ ಮಿಡಿದು ಪಾಯ್ಪಮೆಲ್ಲೆರ್ದೆಯಂ
ಕಂಡು ಅಲಿಲನಳವಡಿಸಿ ಹೃದಯಮಂ ಪದುಳಂಗೆಯ್ದು ನೆಲದೊಳಿದರ್ಗಳನೆತ್ತಿ

ಪಾಸಿನೊಳ್ ಪಟ್ಟಿರಿಸಿ ತುಱಿಪದಿಂ ತಣ್ಣಿಗಳಸದಾಲಿನೀರುಮಂ ಅಲರ ಬಿಜ್ಜಣಿ
ಗೆಯುಮಂ ಕೊಂಡು ಕಣ್ಣಿನಿಗಳ್ ಕೂಡುಗುಮೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್
ಬೆರಸುಗುಮೆಂದು ದುಕ್ಕದಿನಾನನಮನೋಸರಿಸಿ ಮೇಲೆ ಸೂಸುತ್ತ
ಮೊಲೆದು ಬೀಸುತ್ತಂ ತಮ್ಮೊಳಂತೆಂದರ್ಃ—

ಸುರತಶ್ರಮಕೆಂದಿರಿಸಿದ ।

ಕರಗದ ತಣ್ಣೀರುಮಲರ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯುಮೀ ॥

ತರುಣಿಯ ಮೋಹನಹತಿಪರಿ ।

ಕರಮಾದುದು ಬಿದಿಯ ಬಗೆಯನಾವನೊ ಮಿಗುವಂ

॥೭೪॥

ಎಂದು,

ಎಲೆ ಮುಗ್ಧೆ ನಿನ್ನ ನೋಟಂ ।

ತೊಲಗಿದ ಕತದಿಂದೆ ಕರ್ಣವೂರದ ಮೊಸನೆ ॥

ಯಿಲ್ಲನಿಂದು ಕಂಡೆವಲ್ಲದೊ ।

ಡಲರ್ಗಣ್ಣುಗಳ ಕೆಯ್ಯೊಳಾರುಮೇಂ ಕಂಡಪರೇ

॥೭೫॥

ಲೀಳಾವತಿ ಲೀಳಾವತಿ ।

ಬಾಳೆಯ ಬಂಧು ಪ್ರಿಯೇ ನಿಜಪ್ರಿಯಸಖಿಯರ್ ॥

ಕೇಳ ಕಳವಳದೊಳಲೊದಪ ।

ರಾಳೋಕಿಸು ತಂಗಿಯೆಂದು ಕರೆದರ್ ಕಿವಿಯೊಳ್

॥೭೬॥

ಹರಕಲಿಸಿತಂಗಲತೆಯೊಳ್ ।

ಹರಣಂ ಸುಯ್ ನಿಮಿರ್ದು ನಡೆದುದರಿಯಮೆ ಕಿಱಿದೊ ॥

ಸರಿಸಿದುದು ಪುರ್ವ ಕಿಱಿದೊ ।

ತ್ತರಿಸಿದುದೆಮೆದುರಿಯಿಗಲರ್ದುವವಳರ್ಗಣ್ಣುಳ್

॥೭೭॥

ಅಂತು ಕಣ್ಣುಳಂ ತೆರಿತಿದು ಕೆಳದಿಯರ ಮೊಗಮನಡರೆ ನೋಡುವುದು
ಮಾಕೆಯಾ ಕಳಾವತಿ ಕಣ್ಣುಳಂ ತೊಡೆದು ತಲೆಯಂ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದು ತೊಡೆಯ

ಮೇಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ನಿರಂ ಕುಡಿತೆ ಕುಡಿತೆಯಿಂ ಕುಡಿಯಿಸಿ ಕುದಿವೆದೊಳ್
ಮಲಯಜಮನೊತ್ತಿ ತಳಿರ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯಿಂ ಬೀಸಿ ಬಿಲಿಲ್ಕೆಯಂ ಕಳೆದು
ಮೆಯ್ಯುಟಿಯಿಂ ತದ್ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಬೆಸಗೊಳ್ಳುದುಮಾಕೆಯಿಂತೆಂದಳ್—

ಇನಿಯನನನುಪಮನಂ ನೂ |

ತನ ಚಂಪಕದಾಮಲಲಿತವಕ್ಷಸ್ಥಲನಂ ||

ಮನಸಂದು ಸೋಂಕಿ ಕುಳ್ಳಿ |

ದನನಿಂದಾಂ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡೆಂ ಕೆಳದೀ

||೭೮||

ಎಂಬುದುಮಾಕೆಯಾಕೆಯ ಕೊರಲ ಚಂಪಕಮಾಲೆಯುಮಂ ಮುನ್ನ
ಮಿಕ್ಕಿದ ಮುತ್ತಿನ ಸರಮಿಲ್ಲದುದುಮಂ ಕಂಡು, ಅನುಮಾನಿಸಿ, ಕನಸಲ್ಪಿಂ
ದಲಿದು ಮಂದಸ್ಥಿತವದನೆಯಾಗಿ—

ಬಳೆಯೆ ಮುದಂ ನಿನ್ನ ಸಖೀ |

ಕಳಾಪಿಗಳೊಗ್ಗಿದ ನಿಜಪಯೋಧರದೊಳ್ ತ ||

ಱ್ತಿಳಮಿಂಚಿನಂತೆ ತೊಳವು |

ಜ್ಜವಳ ಮೌಕ್ತಿಕದಾಮವೆತ್ತವೋಯ್ತು ಮೃಗಾಕ್ಷೀ

||೭೯||

ಎಂಬುದುಮಾಕೆಯಗಿದು ತಳವೆಳಗಾಗಿ ತುಂಬಿದ ಪೆಲಿಯಿನೊಳಗಿದ
ನೆಯ್ವಿಲ್ಲಂತೆ ಎಮೆದುಲಿಗಲೆಲಿಗೆ ಕೆಳೆವರಿವ ಕಣ್ಣಳಿಸೆಯೆ ಕುಚಕುಲತದ
ಚಂಪಕಮಾಲೆಯೊಳ್ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮುಗುಳ ಸರಮಂ ಬೆರಸುವಂತೆ ಕಣ್ಣ
ನೀರಿಕ್ಕಿ ನೀಡುಂ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿ,

ಮೊನಸಿದ ಮೆಯ್ಯವಿಂದಾ |

ನನಾಬ್ಜವಕಸನವಿಶೇಷದಿಂದದು ನಿಜನಾ ||

ಥನ ಕೊರಲ ಮಾಲೆಯೆಂಬುದ |

ನನಿಬರ್ಗಂ ಪೇರ್ದಿಳುಸಿರಲಳವಲ್ಲದವೋಲ್

||೮೦||

ಕೊರಗಿದವುದೆಂದು ತಳಿವಂ ।
ತಿರೆ ನೆಯ್ದಿಲಿನವೃತ್ತ ರಸಮನಾಸಕಳ ಸುಧಾ ॥
ಕರಮುಖಿ ಪೂವಿನ ಸರದೊಳ್ ।
ಸುರಿದಳ್ ಬಾಷ್ಪಾಂಬುವಂ ವಿಲೋಲಾಕ್ಷಿಗಳಿಂ । ೮೧॥

ಏವಣ್ಣಿ ಪೆನಾ ಸಂಪಗೆ ।
ವೂವಿನಮಾಲೆಯೊಳೆ ಪಾಯ್ಪು ಬಿದಿದುಳವು ಮೂ ॥
ಚಾರ್ಪವೇಗಮನಾಳ್ವಂತೆವೊ ।
ಲಾವನಿತೆಯ ಮುಗ್ಧನಯನ ಭೃಂಗಯುಗಂಗಳ್ ॥ ೮೨॥

ಅಂತು ನೋಡುವಳಂ ಕಂಡು ಮನಂಗೊಂಡು ಕಳಾವತಿ ಮತ್ತೆ
ಮಿಂತೆದಳು:—ಇದು ಪದ್ಮಾವತಿಯ ವರಮುಂ ನಿಜಪತಿಯ ಬರವುಂ
ಬಲ್ಲವರ್ ಬರೆದಂತೆ ತಪ್ಪಿದುದಿಲ್ಲೆಂತವೊಡಮಾಡುದುಮಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಮನಂ
ಪಸಲ್ವೇಡ. ನೀನತಿಸ್ನಿಗ್ಧಿಯುಂ ಮುಗ್ಧಿಯುಮಪ್ಪುದಲಿಂ ನಿಜಪತಿಸ್ವರ್ಶ
ದತ್ತ ಮೂರ್ಚೆಯಿಂ ಮಯ್ಯಿಡಿದು ಕನಸೆಂದೇ ಬಗೆದೆಯಾನಿನ್ನುವೊಂದು
ತೆರದಿಂ ತೋಪ್ಪಿದಪ್ಪೆಂದಾಕೆಯನೆತ್ತಿ ಪಾಸಿನಪಚ್ಚವಡಿಯಂ ನೋಡಿದಾ
ಗಳ್—

ಕುದಿಯೆ ಬೆಮರ್ತು ಪಚ್ಚಡದೊಳಚ್ಚಿ ಟ್ರಿದಂತಿರೆ ಪತ್ತಿತೋಲುವೊ ।
ಳಗದಪಿನ ನೀಳ್ವತೋಳೆ ನತಪಾರ್ಶ್ವದ ಪರ್ಬುಗೆವೆತ್ತ ಬೆನ್ನ ಕೊ ॥
ಬಿಡ ವೊಲವಾಲ ಪೆದೊಡೆಯ ಜಂಘೆಯ ಪಾದದ ಪಚ್ಚಿಯೆಯ್ದ ಮು
ಟ್ಟದ ಕೃತಮಧ್ಯದೊಂದೆಡೆಯಿನೇನೆಸೆದಿದುದೊ ರಾಜಪುತ್ರನಾ ॥ ೮೩॥

ಅದಂ ಕಂಡಾಕೆ ಪರಮಪಂಡಿತೆಯವ್ವದಜಿಂದಾತನುಮತನುತಾಪ
ತಪ್ತನವ್ವದನನುಮಾನದಿಂದಲಿಂದುಮೆಯ್ಯೆಂಕೆಯಿಂದೊಳಗು ಕಂದೆ ಕತ್ತು
ರಿಯ ಪಳಕಿನಂತೆ ಪುಳಿಚೆರ್ಡ ಚಂದನದಣ್ಣುವೆರಸು ಪತ್ತಿದ ಪರಮ
ಳಮಂ ಪರಪುವೀ ಚಿಮರ ಪಚ್ಚಳಿಸುವ ಪಚ್ಚಿ ನಿಜಮನಾಪ್ರಿಯನ ಪಚ್ಚಿ
ಯಿದು ನಿನ್ನ ಮೆಯ್ಯಜ್ಜಿಯ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮರುಗದ ಬೆರಕೆವಾಸಿಗಂ

ನಿನ್ನ ಸಿಯನ ತುಡುಂಬಿನ ಬಾಸಿಗಮಿವು ನಿನ್ನ ಮುಡಿಯ ಪೂಸಾಲೆಗಳೆಂದು
ಬೇಟಿವೇಟಿ ತೋಟ ನಿನ್ನ ಕೊರಲ ಪೂಸಾಲೆಯು ಮೆಂತಕ್ಕೆ ತಡವಾಗಿ
ತಡೆಯದೆ ಕೂಡುವುದನು ಪಿದಪ್ಪುವೆಂದ.

ನಿನ್ನ ಸು ಕೊರಲೆ ವಂದೊಡ |
ಮಿನ್ನೆ ಗಮಚ್ಚಿಗ ಮದೇನೊ ಕೆಳದಿ ನಿಜೇಶಂ ||
ನಿನ್ನಯ ಕೊರಲೊಳ್ ಕೋದೀ |
ಪೊನ್ನಂತಪ್ಪರಲ ಮಾಲೆ ಕಾದವುದಲ್ಲೇ ||೪೪||

ಜಳಸೇಕ್ಕಂ ಪೂಗೆ ಜೊನ್ನಂ ಕೊರಗಿದ ಸಸಿಗಾಂದೋಳನಂ
ರೋದಿಸುತ್ತಿ |
ಪೆಳಗೊಸಿಂಗಾದ್ರವಾತಂ ಪಗಲ ಕುಮುದಿಸೀ ಕಾನನಕ್ಕಂದು
ಮಿಂದುಂ ||
ಕಳಗೀತಂ ದುಃಖಿತಾತ್ಮಂಗತನುತರುತಲಚ್ಛಾಯೆ ಮಾರ್ಗ ಕ್ರಮವ್ಯಾ |
ಕುಳಿತಂಗಾಶಾನುಬಂಧಂ ಎರಹಿಗೆ ಪಿರಿದುಂ ಜೀವನಾಧಾರ
ಮಲ್ಲೇ ||೪೫||

ಎಂಬುದುಂ ಕೆಳದಿಯರವಳ ಮನಮನಾಳಿ ನುಡಿದು ಶಯನ
ಸದನಕೊಡಗೊಂಡು ಪೋದರ್, ಅನ್ನೆ ಗಮಿತ್ತಲ್ - .
ಕುಮುದಾ ಮೋದಮೆ ತೀಡೆ ಕೋಡುವೆಲರಿಂ ಮೆಲ್ಪಿಂವಯ
ಸ್ಥಂ ವಿಷ |
ಣ್ಣಮುಖಂ ಮಾಡುವ ತಣ್ಣಿನಿ ತೊಲಗೆ ಮೂರ್ಚ್ಛಾವೇಗ
ಮಾಗಳ್ ಮಹೀ |
ರಮಣಂ ಕಾಣದೆ ಮುಂದೆ ಮುಗ್ಧಮುಖಿಯಂ ಬೇಸತ್ತುದು
ಸ್ವಪ್ನಮೆಂ |
ದು ಮನಂಗುಂದಿದನಾರ್ಗಿ ಮಾಡದೊ ಮಯವ್ಯಮೋಹ
ಮಜ್ಞಾನಮಂ ||೪೬||

ಅಳುವ ಸುಧಾಕರಂಗಗಿವ ಮೆಯ್ಯುಲಿಲಪ್ಪ ಬಿಸುರ್ಪನಾಳ್ವನೀ ।
 ದಳಿವ ಬಿಗುತ್ತು ಬಾಯಲಿವ ಸಂತಯಿಪ್ಗಗಳಮಾಗೆ ಸುಯ್ಯ(ಸು ||
 ಯ್ಯೊಳ)ಗಸು ಪೋದುದೆಂದೆದೆಯ ನಣ್ಣು ವಿಷಾದವನೋದದಿದೆ ಕ ।
 ಣ್ಣೊಳ ಬೆಳಗಾದುದಂದು ನೃಪಸೂನುಗಮಾಸಚಿವಾಗ್ನ ಸೂನುಗಂ ||೮೭||

ಬೆಳಗವ್ವುದುಮಾಗಳ್ ತಾಂ ।
 ಬೆಳಗಾಗಿಸಿದಂತೆ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುವ ಮುಕ್ಕಾ ||
 ಫಳಹಾರಮಸರಸನ ಕೊರ ।
 ಲೊಳಿಸೆವುದಂ ಚತುರಸಚಿವತನಯಂ ಕಂಡಂ ||೮೮||

ನವಲತೆಯಂ ಸುಧಾಕರ ಮರೀಚಿಗಳಾಮಣಿಹಾರ ಮಾಲೆಯಂ ।
 ಧವಳಿಸಿ ನೀಳ್ವ ಬೆಳ್ಳಿಳಗಿನಿ ಬಿರಿಯಲ್ ಸರಸೀರುಹಂಗಳೊ ||
 ಲ್ಲವೆ ಮುಗಿಯಲ್ ಸರೋವರದ ಕೈರವಮೊಲ್ಲದೆ ನೋಡೆ ಕೂಡಲೊ ।
 ಲ್ಲವೆ ಪೂರ್ಣವಕ್ಕಿಗಳ್ ಪರೆಯಲೊಲ್ಲವೆ ಬಾಳ ಚಕ್ಕೋರ
 ಮಾಲೆಗಳ್ ||೮೯||

ಇನನುದಯಭೀತಿಯಿಂದ ।
 ಸ್ತನಗಮನೆಯ್ಲೆ ಪಡೆಯದುಡುಗಣಮುಂ ಚಂ ||
 ದ್ರನು ಮಾಗಿರಿಗವತರಿಸಿದು ।
 ದೆನಿಸಿದುವಾ ಹಾರಮುಂ ನೃಪೇಂದ್ರಾನನಮುಂ ||೯೦||
 ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ
 ನೀರಿನುರದೊಳ್ ಮನೋಜನ ।

ಪಾಱ್ಪಿಂಬಳೆಯೆನಿಸಿ ಮಲಯರುಹಪರಿಮಳಮುಂ ||
 ಬೀಱುವಪುಳಕಾಂಕುರದ ।
 ಕೈಲಾಂ ನಸುಕಲಿಕದೊಡ ಮೊಲೆವಜ್ಜಿಯುಮಂ ||೯೧||

ಅಂತು ಕಂಡು ಮನಂಗೊಂಡು ಸಮುತ್ತಾಹಿತ ಹೃದಯನುಂ ವಿತ
 ದಾನಂದನುಂ ವಿಗತವಿಷಾದನುಂ ದರಹಾಸವಿಸರ್ಜಿತ ವದನವೈರಸ್ಯನು
 ನಾಗಿ ಮಕರಂದನಂತೆಂದಂ:-

|| ದ್ರುತವಿಲಂಬಿತಂ ||

ಉಡುಗುತಿರ್ಧಪನಂಶುವನಿದುವೀ |
ಯುಡುಗಳಟ್ಟುವು ಕಂಡಿದಪಿಂದಮಂ ||
ಬಿಡದೆ ನಾಣ್ಣಿದವೋಲ್ ನಿಃಕಂಠದೊಳ್ |
ತೊಡರ್ದ ಹಾರಮಿದೆತ್ತಣದೂರ್ಜಿತಾ

||೯೨||

ಸ್ಮರನುಂಡಿಗೆಯೊತ್ತಿದ ವೋಲ್ |
ನಿರಂತರಂ ಸ್ಮರಣಭೂತ ಭಕ್ತ್ಯುತಿಶಯದಿಂ ||
ಗುರುಕುಚಲಿಂಗಂ ಪಿರಿದುಂ |
ಪರಿಣಮಿಸಿದುದೆದೆಯೊಳೆಂಬುದಂ ಪ್ರಕಟಪವೋಲ್

||೯೩||

ಹಾರದ ಗಡಣದೊಳಂ ಕುಚ |
ಭಾರಂ ಬಲಿಸಂದು ಬಂದವೋಲ್ ನಿನ್ನ ವಿಶಾ ||
ಲೋರಸ್ಥಳದೊಳ್ ತೊಳಗುವ |
ನಾರೀ ಕುಚ ಚಂದನಾಂಕ ಮೆತ್ತಣಿನಾಯ್ತೋ

||೯೪||

ಎಂಬುದುಮಾನುಡಿಯೆ ಕೆಟ್ಟುಡಿದು ನೆಗಪಿದಂತೆಯುಂ ವಿರಹ
ದಹನದಾಹದಿಂ ಸಮಾಕೃಷ್ಟಶಿರೋನಿಚಯನಾದಂತೆಯುಂ ಜೀವಂ
ಬೋಯ್ದಂತೆಯುಂ ಮುಂ ಪಟುಪ್ರಾಯ ಪ್ರಾಣನಾಗಿದ್ದ ಮಾನವ ಮದನ
ನಾಶಿಲಾತಳದಿಂ ಭೋಂಕನೆರ್ದು ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ನಳಿನನಾಳ ಕೋಮಳ
ಕೋಮಳಮುಂ ಕಂಠಾಶ್ಲೇಷಕಮನೀಯಪ್ರಾಣಮುಮಪ್ಪುದಪಿಂದಾ
ಹಾರಮುಂ ಮನೋಹರಿಯ ಬಾಹುಲತಿಕೆಯಂ ಬಗೆವಂತೆ ಬಗೆದುಆಕೆಯ
ಮನಂಬುಗುವಾಗಲತಿ ಸ್ಥೂಲತೆಯುಂ ಪುಗಲಪ್ರಿಯದೆ ಪೆಟಿಗುಟ್ಟಿದ
ವಿರಹಪಾಂಡುಪಯೋಧರದಂತೆ ಪೇರುರದೊಳ್ ಮೊಳೆವ ಮಳಯಜ ಧವಳ
ಕುಚಕಲಶ ಲಾಂಛನಮುಮಂ ಪುಲಕ ಪ್ರಸ್ವೇದ ಪ್ರಸಾರಿತ ಶರೀರಂ ಹರ್ಷ
ವಿಶೇಷ ವಿಕಸಿತ ವಿಲೋಚನಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾಭಿಜ್ಞಾನದಂತೆ ನಿಡುಂ ಭಾವಿಸಿ
ನೋಡಿ

ಮಳಯಜ ಲಿಪ್ತಾಂಗಿಯನು ।

ಜ್ವಲಿತಹಾರೆಯನಿಂದು ಕನಸಿನೊಳ ಸಿತಶಯ್ಯಾ ||

ತಳಗತೆಯಂ ಕಂಡಂತಿರೆ ।

ಪೊಳೆದವುದೆನ್ನಯ ಮನಕ್ಕೆ ಮತ್ತಾವಿನಿಯಂ

||೯೫||

ಎಂದರಸಂಗೆ ಮಕರಂದನೆಂದಂ- ಇಂದುಮಿನ್ನುಂ ಮೂರ್ಚ್ಛಿದಳಿ
ಪಲೆಂದು ನೀವೊಳಗಲಂ ಕೊಳಲೀಕೊಳಕ್ಕೆ ಆಂ ಬಂದ ಪೆಣಿಗೆ ಪೊಯಿಯಾ
ಗಿದ್ ನಿಸ್ಸನಾಖೇಚರಿಯರೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಎತ್ತಲಕ್ಕೆ ಪೊದರಲ್ಲಿ ವಲ್ಲಭೆ
ಯೊಳೆರಡೊಡೆ ನೆರೆದುದುಲಚ್ಚಣಮೆ ಪೇಯ್ಯಿಮಿಲ್ಲಿ ಸಂದೇಗಮೇವುದು ?
ಮಕರಂದ ಗುಡಮನನುಭವಿಸಿಯುಂ ಕುಸುಮದೊಳ್ ಸಂದೆಗಂಬಡು
ವಂತಕ್ಕುಂ ಆಕೆ ನಿನಗೊಲ್ಲದ ನೀವಿವುಳ ವುಳಕೋದ್ಭೇದಸ್ಸುಟಿತಮಪ್ಪ
ಕುಚಚಂದನಾಂಕಮಲಿವುಗುಂ ಆಕೆ ಪದ್ಮಿನಿಯೆಂಬುದನೀಸಿಜಾಂಗಲಗ್ನ
ತತ್ಸಂದರೀಸುರಭಿಸ್ವೇದಮೆ ಪೇಯ್ಯಿ ಮೆಂದಾಲಿ ನಡಿದು—

ಕೊಳದೊಳ್ ನಿರ್ವೂಗಳೆಲ್ಲಂ ಸಮೆದುವು ನಳಿನೀನಾಳಮಿನೊಂದು

ಮಿಲೊಲ್ಲ ।

ಳೆಳಿರುಂ ಮೇಲೊವನಿನಾಂ ಪಡೆಯೆರಿಸಿಯುಂ ಕಾಣೆನಂತೀ

ವನಾಂತಂ ||

ಗಳೊಳಿತತ್ಯುತ್ಕಟಂ ನಿಸ್ಸಯ ಎರಹಮು ಮಾತೋರ್ವದಲ್ಲಿ ಘನಶ್ಯಾ !

ಮಳ ಸಾಂದ್ರೋದ್ಯಾನದಿಂದಲ್ಲಿಗೆ ತಡೆದಿರವೇಂ ಪೋಗುವಂ

ರಾಜಪುತ್ರಾ ||೯೬||

ಎಂದಲ್ಲಿಂದಮೆತ್ತಿ ಮುತ್ತಿನ ಸರಮಂ ತನ್ನ ಕೊರಲೊಳ್ ಕೋದು
ಆರಸಂಗೆ ಪೂವಿಸಂಗಿಯಂ ತುಡಿಸಿ ಬಾಳಮೃಣಾಳಮುಮಂ ಬಾಲಿಯು
ತಿರುಳೆಲೆಯೆಮುಂ ಸುತ್ತಿ ಮುಂದಲೆಯೊಳ್ ಚಂದನದ ಚಿಗುರಂ ಸೆರ್ಕಿ
ತಳೆರೆಕ್ಕವಡಮಂ ಮಡಮೇರಿಸಿ ಕೈಗೊಟ್ಟು ಮಯೂಖ ನಿರ್ಘರಗಿರಿಯಿಂದ
ಮಿಲಿಪಿ ಎರಹವಹಿಗೆ ನೆರಮಾಗಿ ಮಾತಂಡನುದಯಂಗೆಯ್ದಳುರದ

ಮುನ್ನಮೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆಯಿಸಿ ಕುಸುಮಪುರದ ಪೊಲಿಪೊಲಿಲೋಳ್
ಪದ್ಮಾವತೀ ನಿಲಯಮಪ್ಪ ಕುಸುಮಾಕರೋದ್ಭಾವನಮಂ ಪುಗಿಸಿ

ತಳರೋಳ್ ವಲ್ಲಿಚಯಂ ಚೆಲ್ಲುವ ಕುಸುಮ ರಜೋರಾಜಿ

ಪಿಷ್ಪಾತಕಂ ನೀ ।

ದಳಪಂ ಪುಷ್ಪದ್ರವಂ ಪೂವಲಿ ನಿಪತಿತ ಪುಷ್ಪೋತ್ಪರಂ ಪೂರ್ಣ

ಕುಂಭಂ ||

ಫಳಜಾಳಂ ದರ್ಪಣಂ ಪೂಗೊನೆ ನಿಡುನನೆ ಸಾವೋದ ಶೇಷಾಕ್ಷತಂ ಮಂ ।

ಗಳಗೀತಂ ಭೃಂಗನಾದಂ ತನಗೆನೆ ನಡೆದಂ ರೂಪಕಂದರ್ಪದೇವಂ ||೯೭||

ಇದು ವಿದಿತ ವಿವಿಧ ಪ್ರಬಂಧವನ ವಿಹಾರ ಪರಿಣತ ಪರಮಜಿನ

ಚರಣರಮ್ಯ ಹೈಮಾಚಲೋಚ್ಚ ರಿತನಖಮಯೂಖ ಮಂದಾ

ಕಿನೀ ಮಜ್ಜನಾಸಕ್ತ ಸಂತತೋತ್ಸಿಕ್ತ ದಾನಾವೋದ

ಮುದಿತ ಬುಧಮಧುಕರ ಪ್ರಕರ ಕವಿರಾಜ

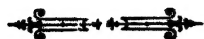
ಕುಂಜರವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಲೀಲಾವತಿಯೋಳ್

ನಾಯಿಕಾದರ್ಶನ ವರ್ಣನಂ

ದಶಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಕಲವು ಉತ್ತಮ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

ಸನ್ನಿಹಿತ- ಮಧುರಜಿನ್ನರ ಕವನಸಂಗ್ರಹ ೦-೧೦-೦

ಕಾವ್ಯನಿಬಿಡು— ಸಂಪಾದಕರು:- ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು
೨೪ ಕಥೆಗಳು ವಿವಿಧ ಕತೆಗಾರರಿಂದ ೧-೧೨-೦

ಯಮನಸೋಲು- ಶ್ರೀರಂಗಧರ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ ೦- ೪-೦

ಅಧಿನವಪಂಪ— ವಿವಿಧ ಲೇಖಕರಿಂದ. ಸಾದಾಪ್ರತಿ ೧- ೪-೦
ಕ್ಯಾಲಿಕೋ ೨- ೪-೦

ಜಿನ್ನಬಸವ ಪುರಾಣ— ಸಚಿತ್ರ
ವಿರುಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತಕೃತ ೨- ೪-೦

(ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿದೆ)

ಅಶಾಂತಿಪರ್ವ— ಅನಂದಕಂದರ ಉತ್ತಮ ಐತಿಹಾಸಿಕ
ಕಾದಂಬರಿ ೧- ೦-೦

**ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂದಿರ,
ದಾರವಾಡ.**